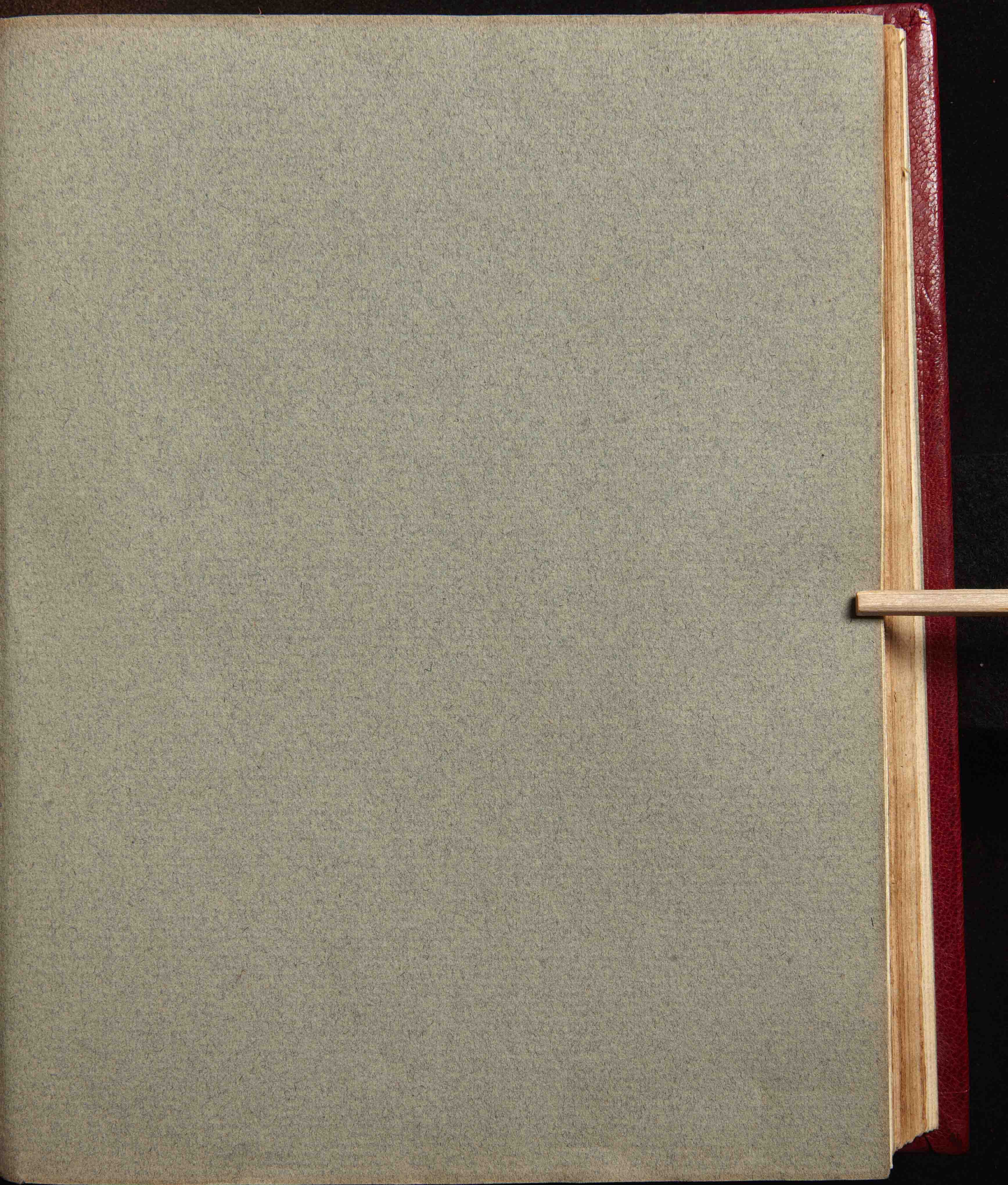
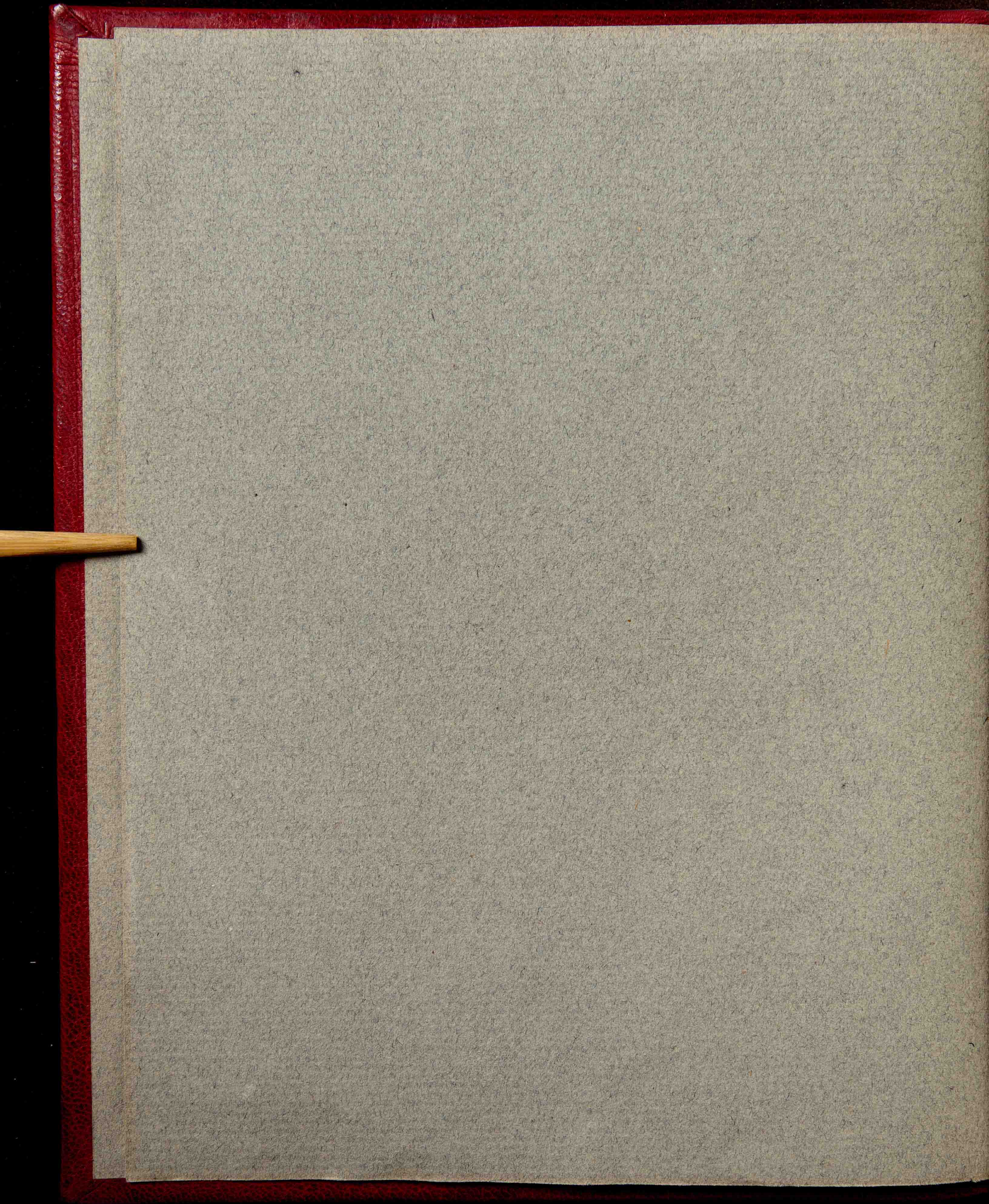

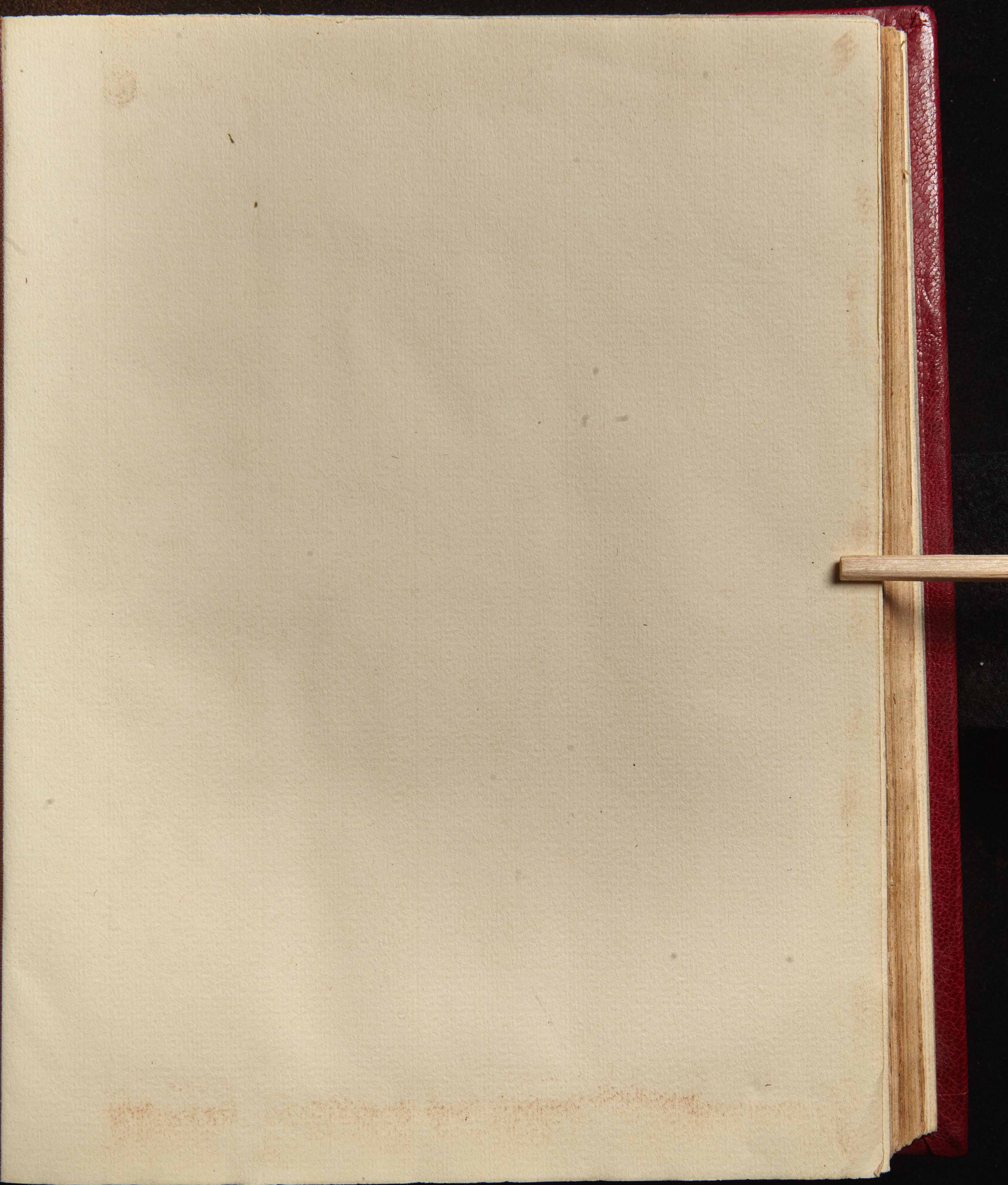

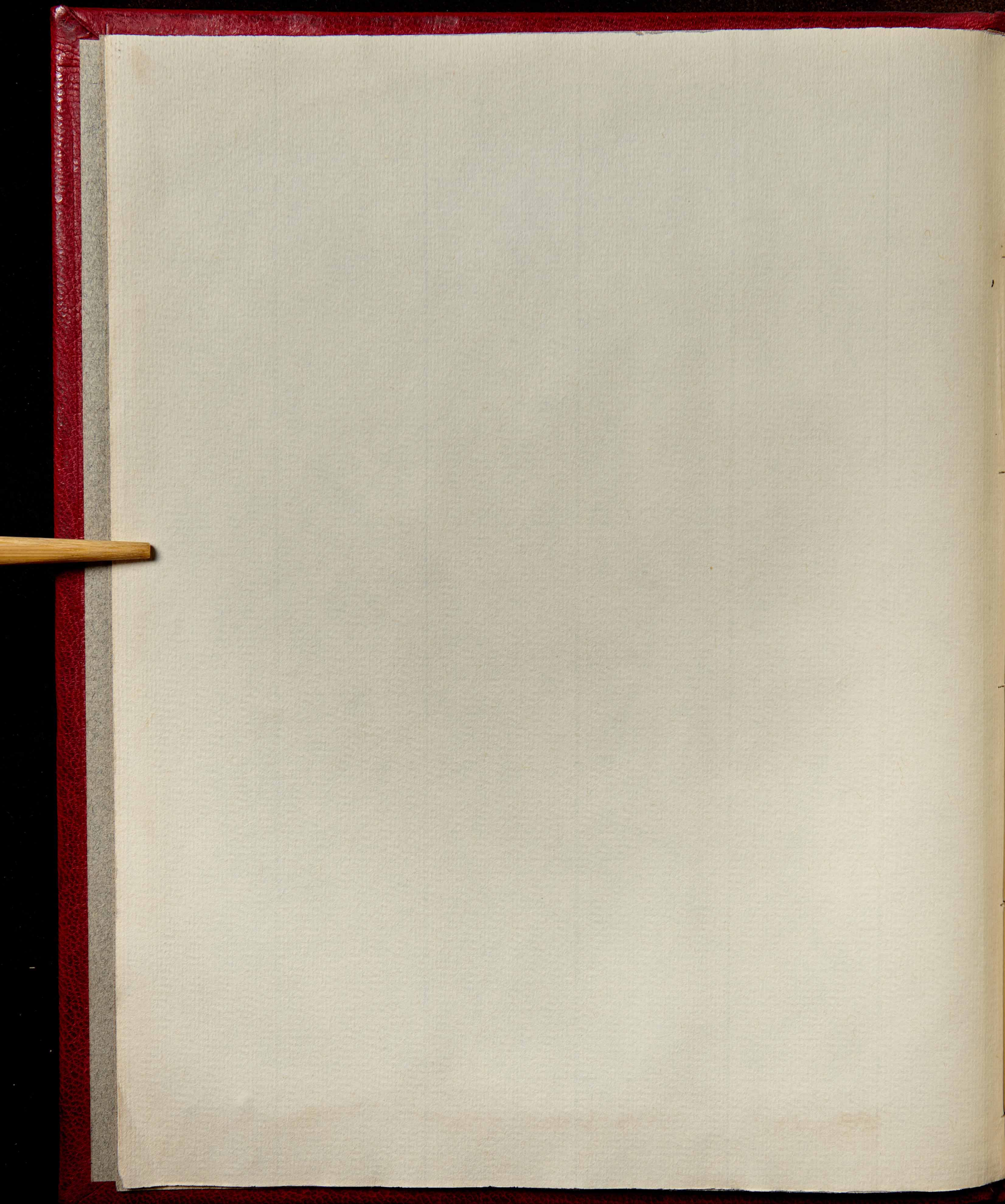
MS. 221 H

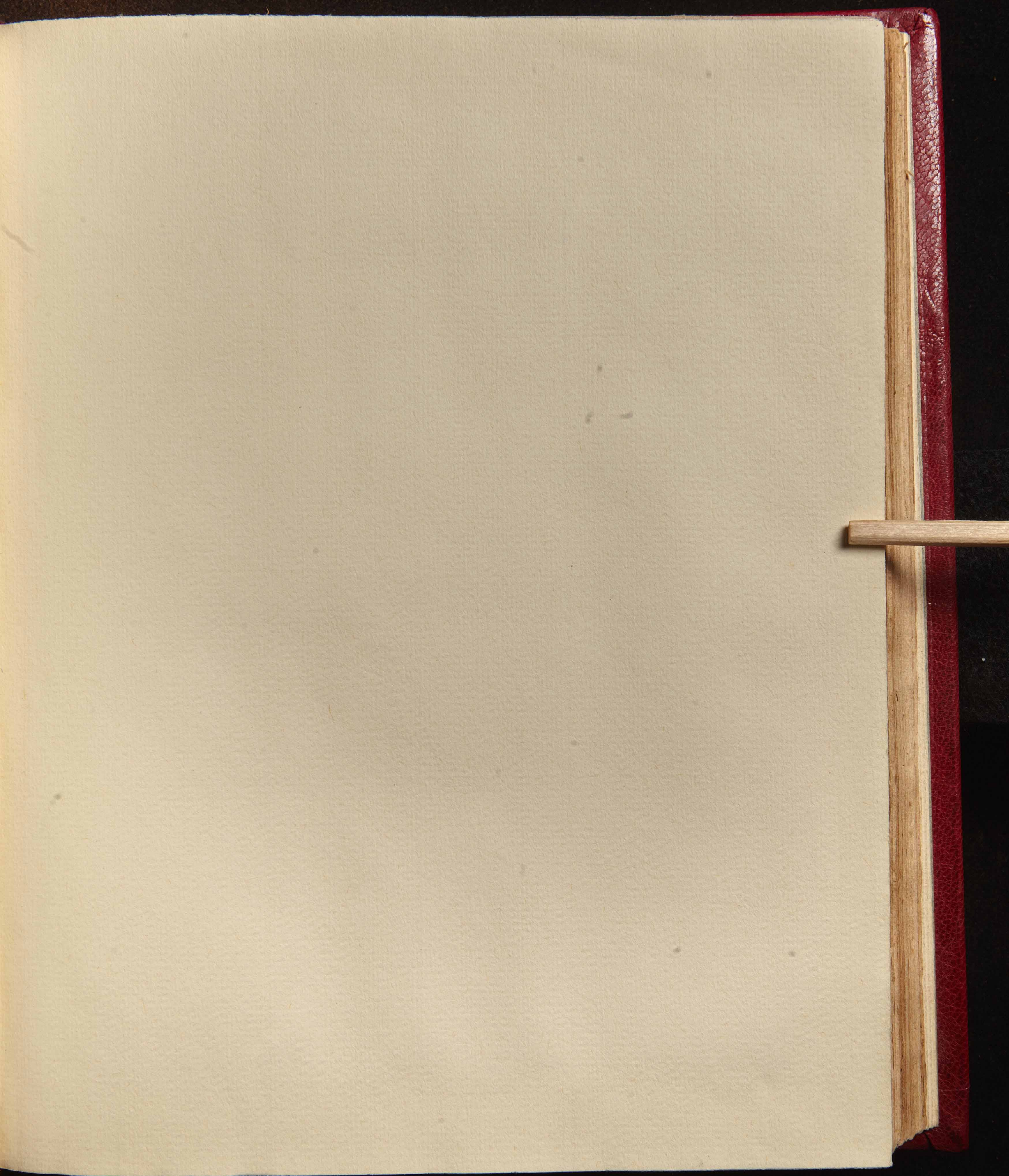
CAT. 203

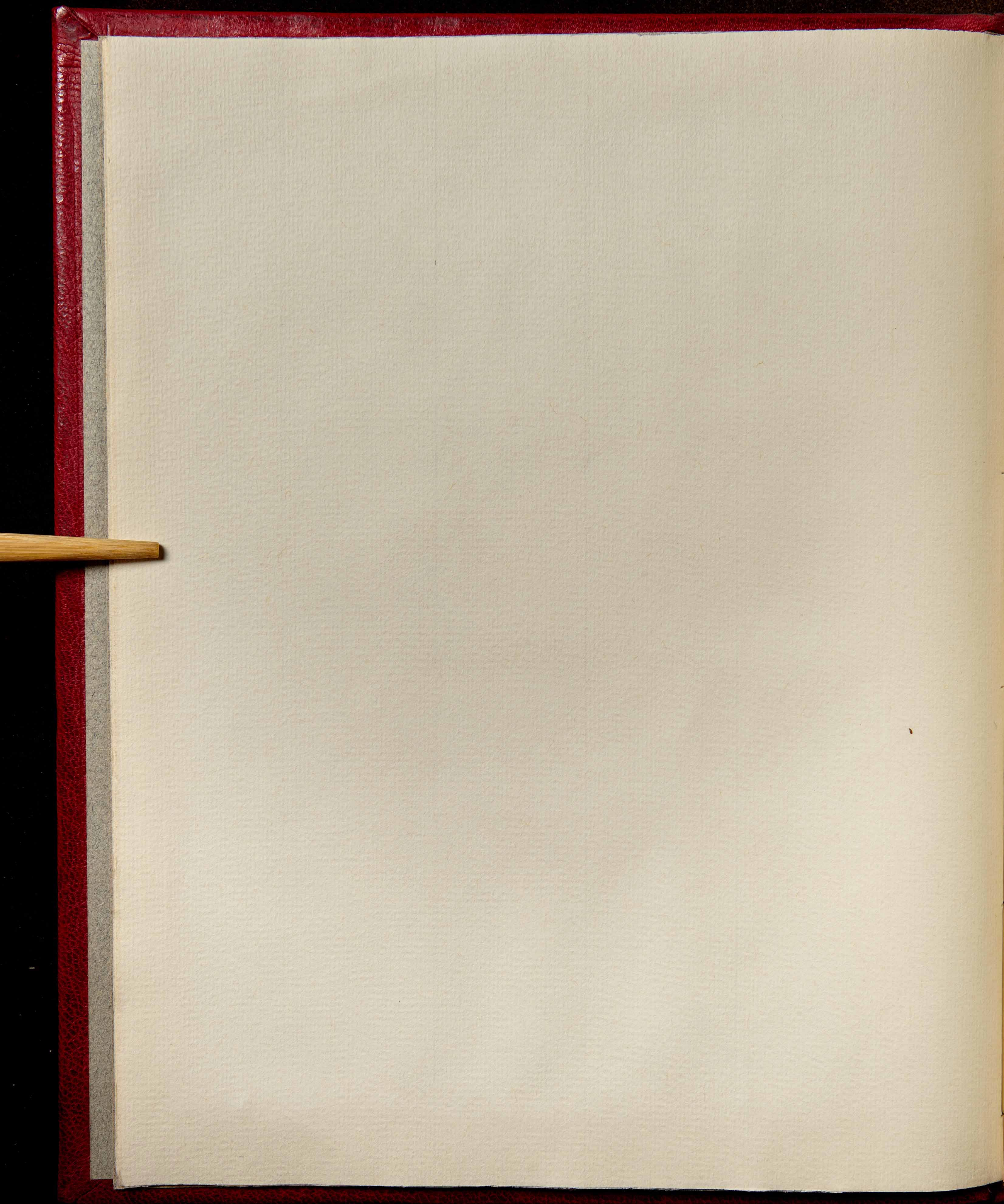

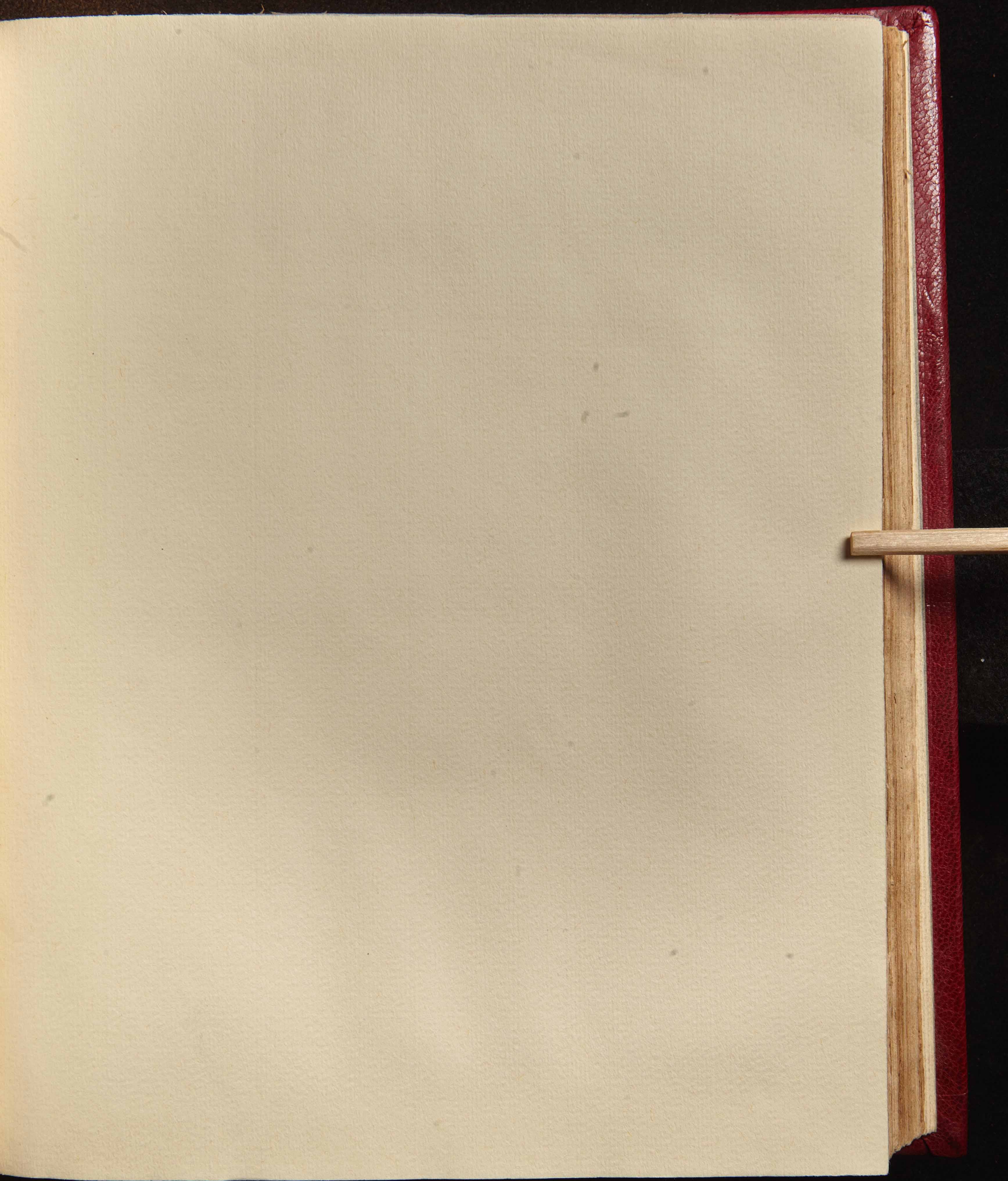

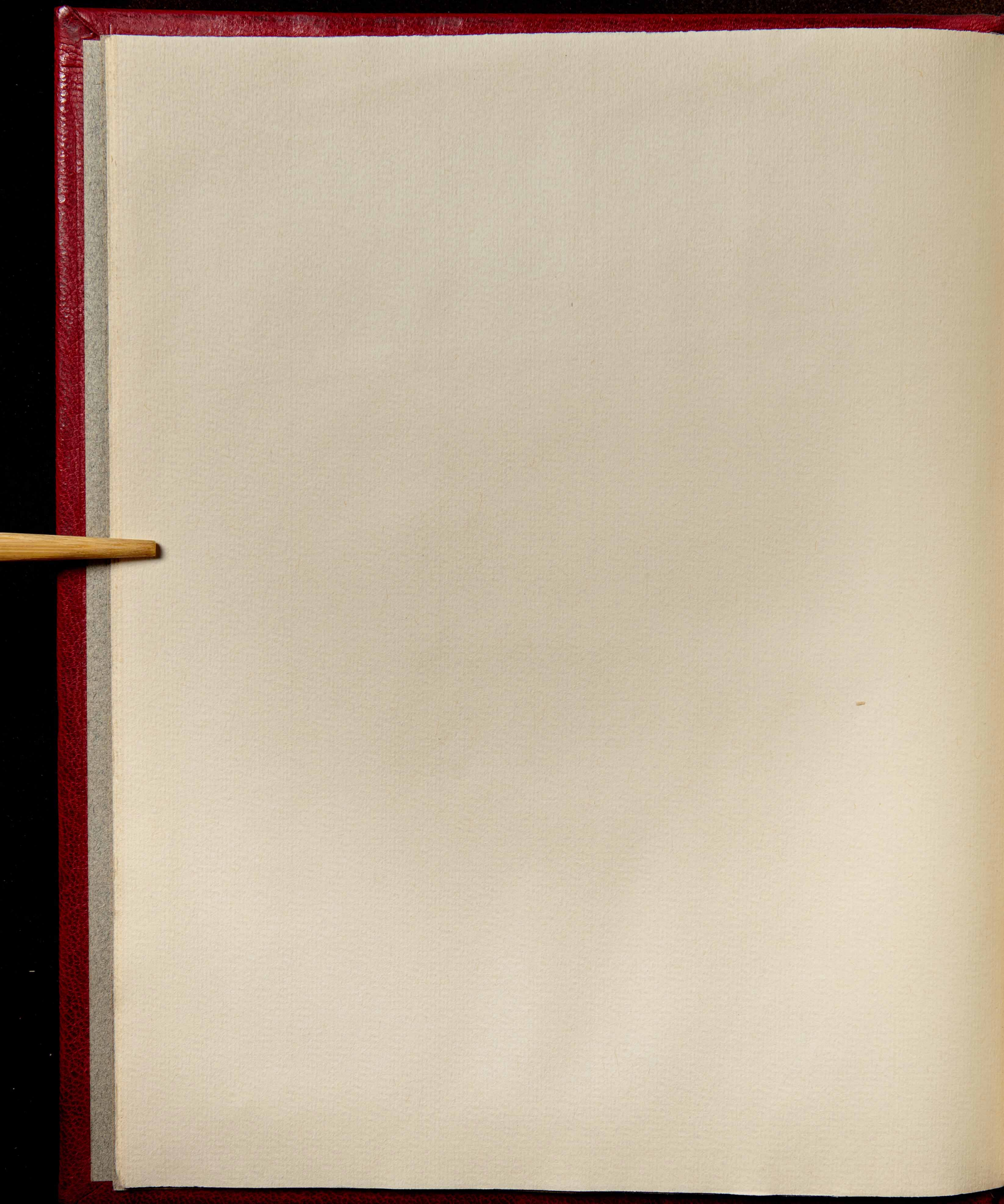

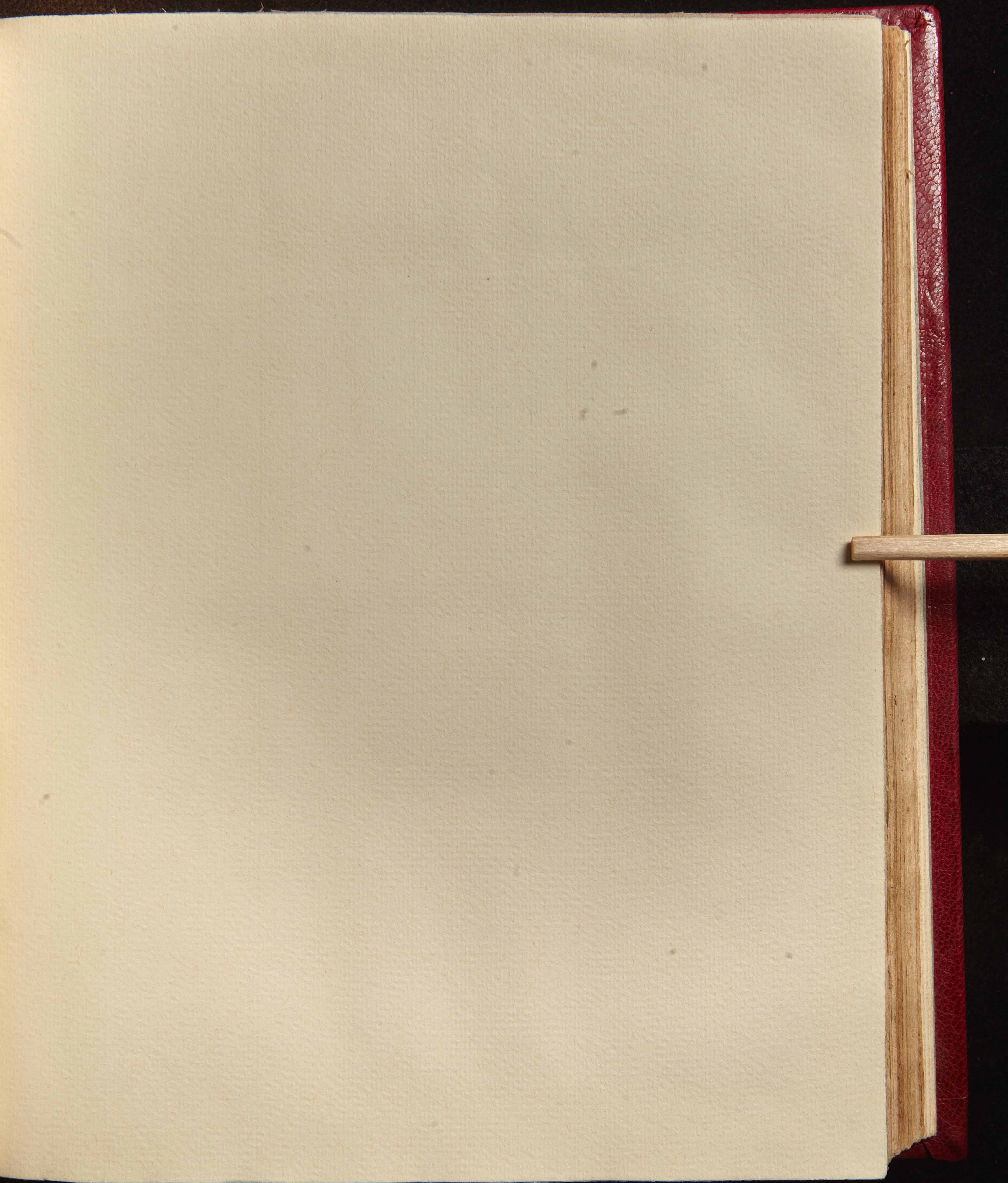

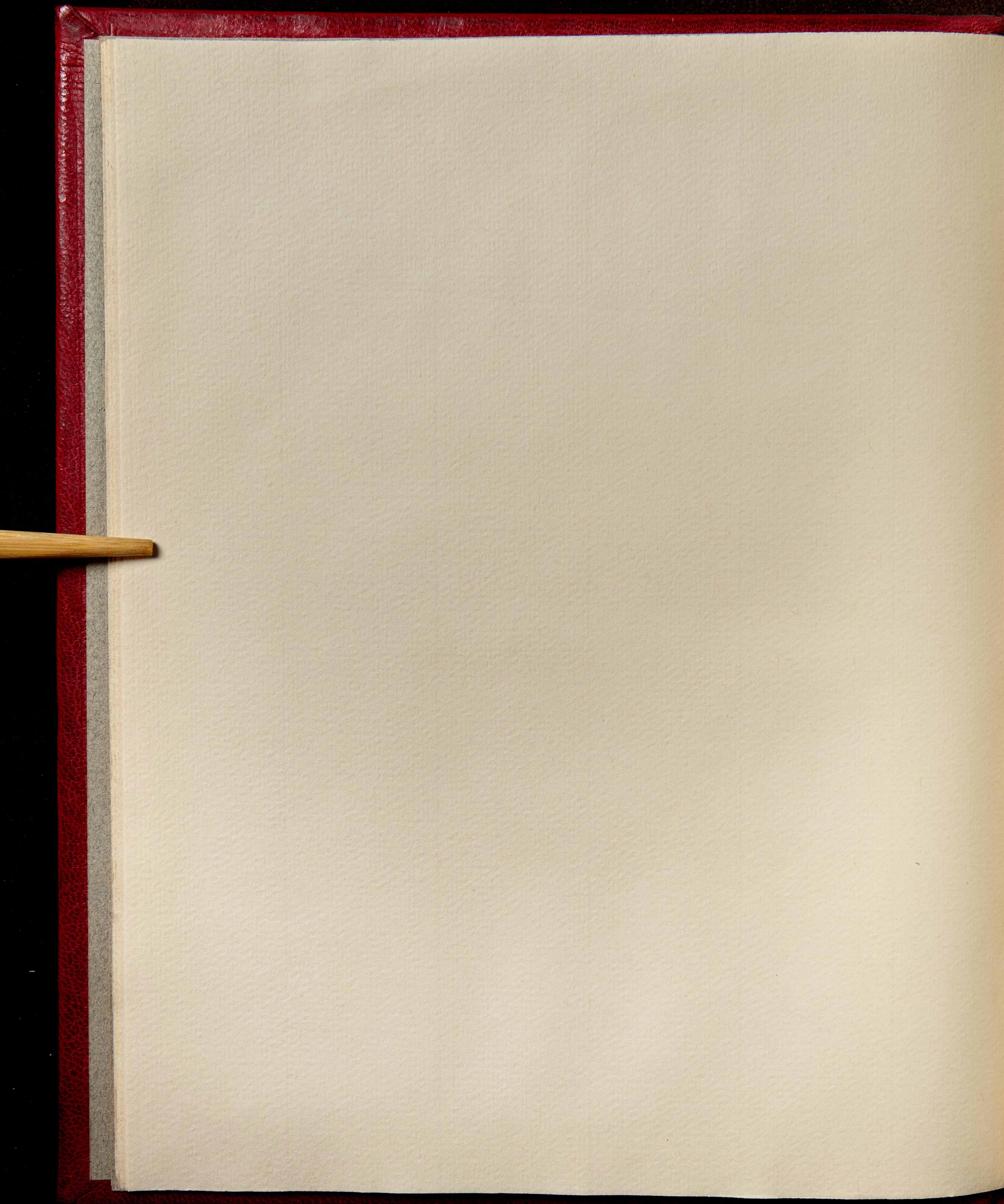

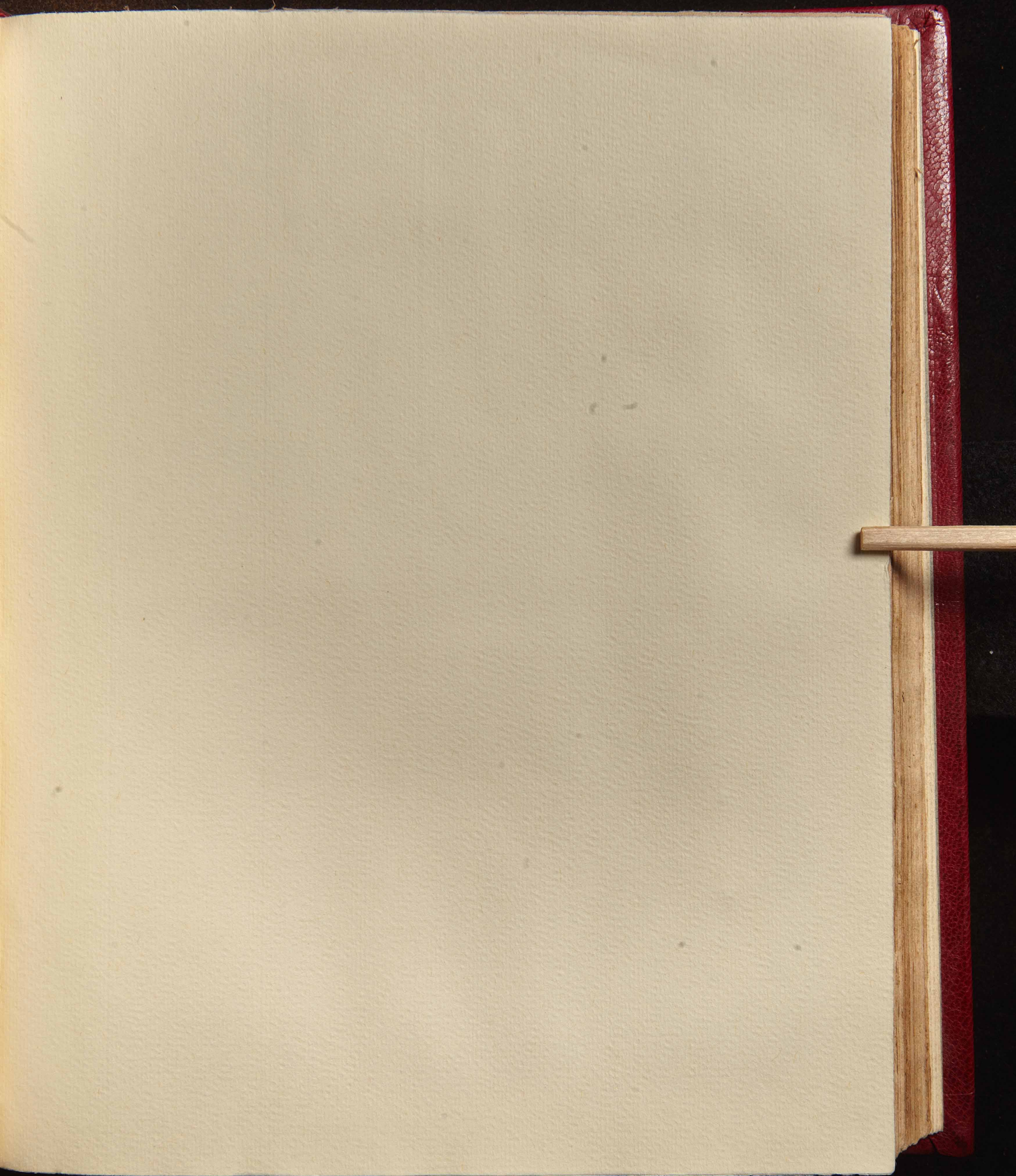

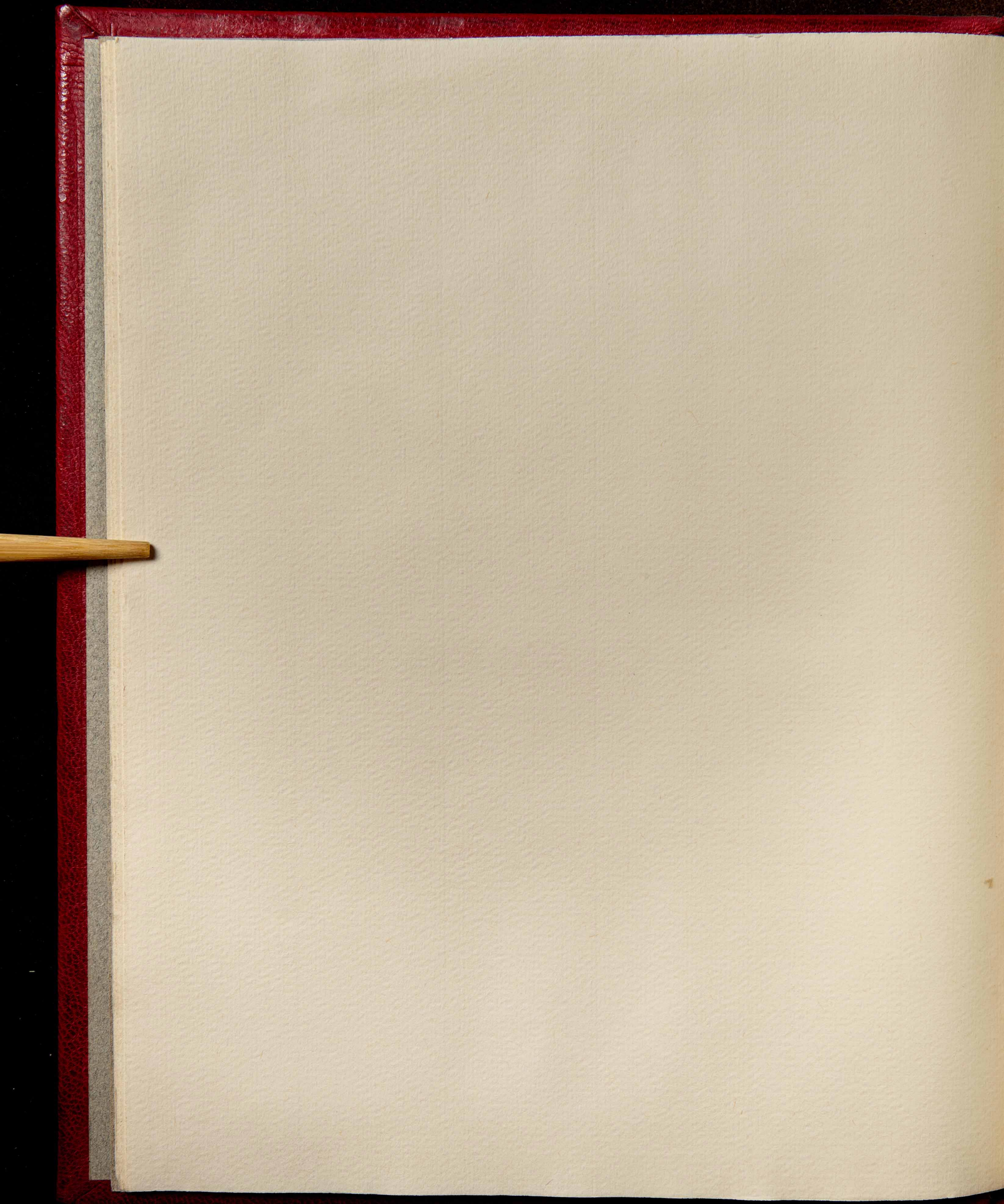

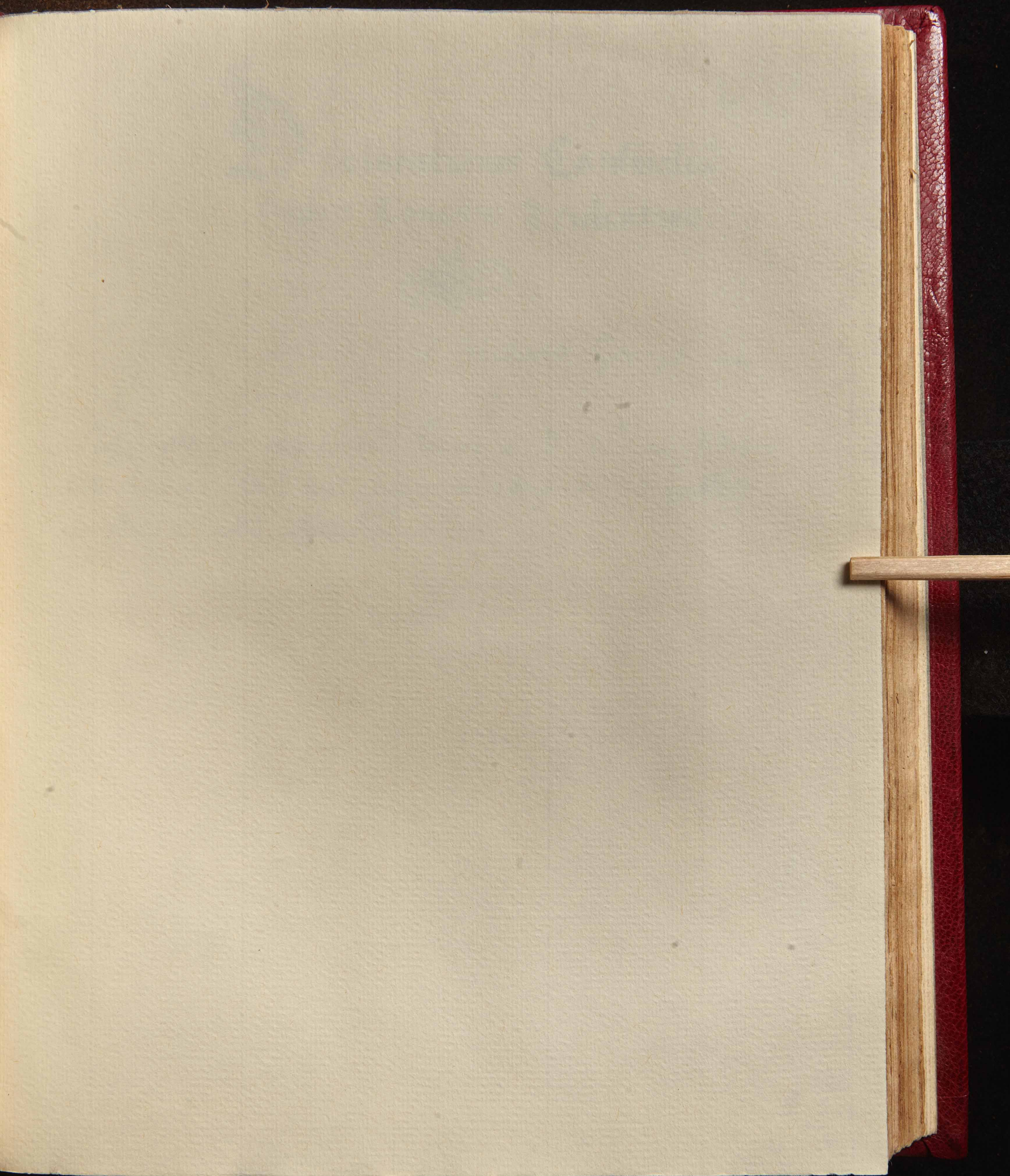

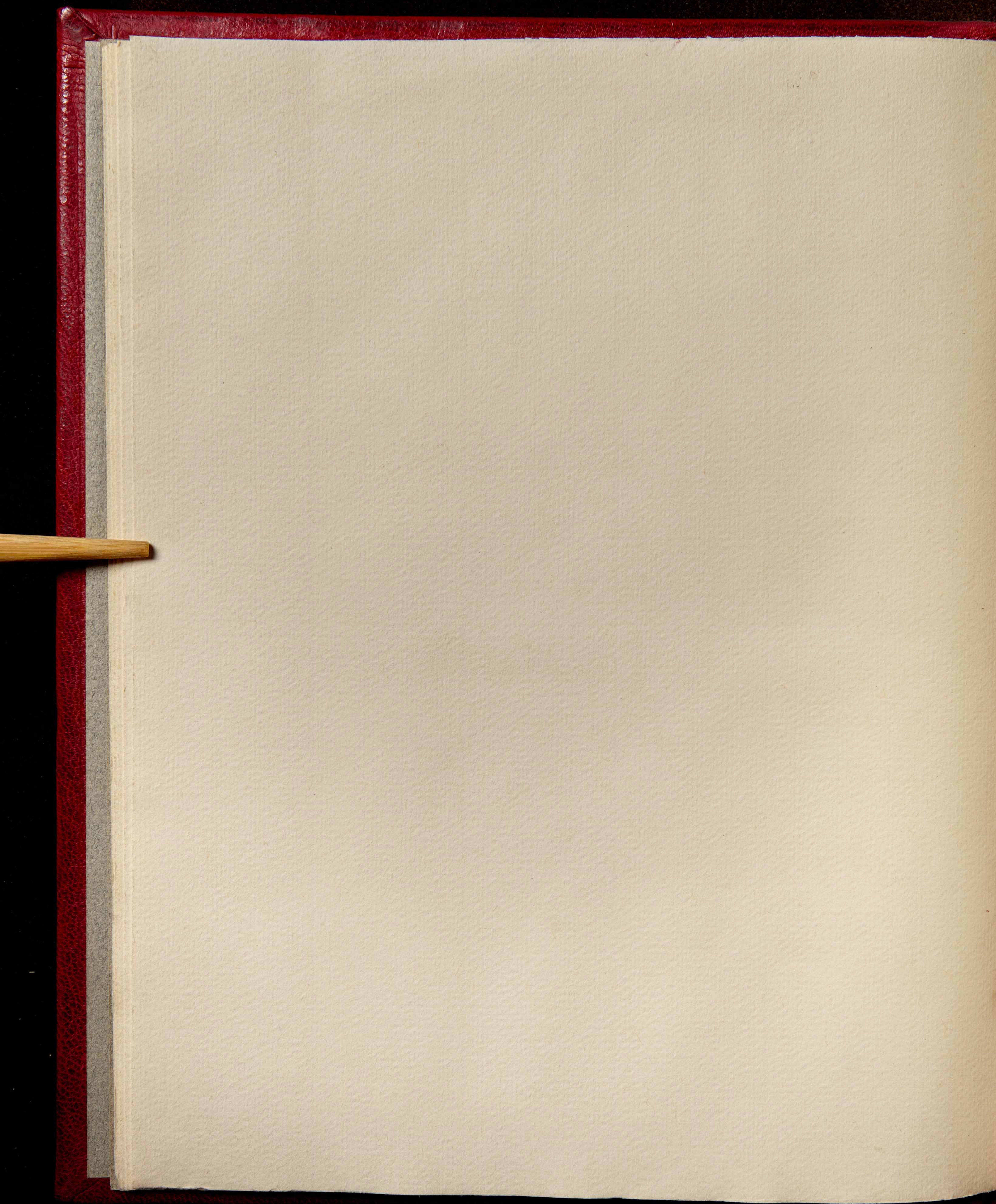

Declarationes Cardinaliū.
super Concilio Tridentino.

J. Huberti Geronij —

Descripta ex exemplari Lonanico a D. Claudio I. V. L.
nisi transmissa, et nuper recognita ad quoddam
exemplar Leonico attenti —

liber concilio strachano
omnibus & universis

Bibliotheca S. Trudonis.

Declarationes quorundam Conc^{ly}
Tridentini decretorum, a Cardinalib⁹
S. Congregationis eiusdem Conc. ad
diuersos Ep^{os} et Prelatos misse.

Quibus addite sunt nonnullae declarationes S^{ij} IV.
et S^{ij} V. et Iulian^{is} Gregorij XIII PP. RR. singulis
suis sessionibus et cap. ordine accommodatae.

Pontificum declarationibus nomen adiicitur
Iulij diei mensis et anni publicationis.

Ceteris autem quibus nihil adiicitur sunt Card.
Congreg^{is}.

Sessio Quarta.

In Decreto de usu et editione sacrorum
Librorum.

¶ Ipsi Regulares fuerunt ultra examinationem

Congregatio idem censuit in contritionibus obser-
uandis, etiamsi contritiones fuisset ab ordinario
reprobatae.

Sessio Quinta.

In fine decreti de peccato originali

¶ Declarat S^{ij}.

Nemo unquam gradus, conditionis vel
dignitatis existat, in contritionibus popularibus vel ubi =

inimicis promissa brevem et mulierum multitudine cond-
mno solde, de quibus controversis (innocentibus scilicet corde-
trons dno nro) alterutra parte, disputare rationibus
vel doctorum autem asserendo propria sententia et
contraria refellendo aut impugnando, vel de hac re
questione, in suis videlicet aut necessitate videlicet
bulgari sermone strubere aut distare presumat.

Qui contra fecerit, suspensionis pena a divinis
absque nova declaratione, rebo facto minuat, si modo
fuerit sacris institutus, et quocumque posteriora gradu
suo dignitate fungatur illis vitis sit rebo in re punitus
et ad eadem vel similia minora obtinenda vel obedienda
perpetue inhabilitatis censura, etiam rebo facto sit
obnoxius. Cuius quibus nisi a Rom. Pontifice pro
tempore existente dispensari sine absolom no possit
et nihilominus eodem alij si opus fuerit a proprio
Ordinato, pro debita mensura, infligendis subiiciat.

Ita dno V no decretalibus: sup secula

Publicata 17 Decemb: 1570

Quandiu per Apostolicam sedem altera pars definita no
fuerit, oppositaque sententia condemnata, licet viris
doctis in publicis academice disputationibus, sine gene-
ralium sine particularium capitulorum, vel ubi alio
interfuit qui rem capere possint, ne scandalum ulla
subest occasio, de illa questione discere, et argumen-
tis utramlibet partem vel asserere vel impugnare,
dum tunc neutra velut deinde res iudicata, prout in
illa oia que a Sixto Quarto predecessoris nro monstrata
sunt. Idem ubi supra penam a Sixto Quarto contra
aliter facientes statutam, idem dno ibidem innovat.

3
Constitutio sigti etatny Extranaag. Comuimb
de vobiq: et vobis. Sunt. cap. grauis mimb, m.
qua condonantes alteram partem, res facta de vobis
mouent, tunc absolutio, solo mortis actio et
res vobis. Rom: est reseruata.

Sessio Quinta

De reform. Cap: 1°

§ In Ecclesijs in quibus prebende

ubi viget consuetudo, quod datur a caplo stipendium
perpetuum et dolo de servanda est, quod si illud ita
potest et dolo reddere diligentior, in sui ministerium
fione. Tunc sub conductum ordinarius bona vobis
caplo reseruata debet. *al: bencium*

Si dolo habent prebenda, legitime obtinent
et dolo, tenentur in ea reseruata ministerium
quotidianis, et alijs emolumentis, que factum deseru-
tibus dari solent. In officio autem ministerium ordinarij
alium debet deputare, qui legat assignato et reseruata
habere.

Si dolo isti collatoribus inferioribus sunt subiecti
et ministerium suo satisfecerunt, per dolo sunt reseruata.

§ In Ecclesijs in metropolitans.

De dolo ministerium ministerium dolo sunt reseruata
prebenda ministerium no fact reseruata ministerium
collatoris, cum ea ministerium.

ubi sunt prebende et catib no et assignari aliud
beneficium pro isto dolo.

Si autem nulla sunt prebende et quod catib sunt
ministerium ministerium ministerium ministerium ministerium

quod de prebendis & in illam loco suadent.

Non reprehenduntur in hoc decreto prebende vacantibus,
in mensibus residuatis. sed in prebenda vacantibus.
A quo collatio fieri debet. non expressit, quare
prebenda ad eum, ad quem antea spectabat.

Si in electione theologi vacante prebenda inter episcopum
et capitulum sit controversia ad iudicium dicitur esse
referenda et tunc iudicium sequendum.

Facta electione prebende, donec de fide theologo
providatur, deus fructuum custodiam non detinet, sed
eos ad superiorem alium monachum tradat, qui tunc et
donec aliquis theologus de suis regularibus sacram
scripturam in Cathedrali doceat, etiam in necessariis
subministrat de dictis fructibus, et aliquid in bonum monachum
conducit. § Sicut scriptura ecclesie habeatur.

Sufficit contra etiam scholasticam theologia legendam.

§ Et ^{ne} sub potestate putatis.

Ordinarius non potest examinare seu approbare de vita,
moribus et scientia, eos qui sacram scripturam interpretantur
sunt in conventibus regularium, et multo minus eos, qui
tali munere funguntur in castris monasteriorum.

§ Et seculares qui in rebus scholasticis student.

Regulares in scholis Cathedralium non gaudent iisdem privilegiis,
sicut studentes in Academijs publicis. Interim tamen
studentes in Academijs non recipiunt distributiones.

Capitulum 2 de reformatione.

§ Sed deos per seipsum.

Deus debet esse per seipsum predicatus, et sumptibus
suis alium conducere, qui id munus exequatur.

4

Episcopus debet sumptibus proprijs conditoris in Italia
Cathedrali alium Predicatorum no obstantibus quibuslibet
consuetudinibus, etiam immemorabilibus.

Quis dicitur est quorum sumptus sit conditoris con-
onator pro Quadragesima, debet Episcopus cum ut ordinem
proprio sumptus conditoris.

§ Archiepiscopi quoque.

Ordinarius debet esse dignus predicatorum, nisi in co-
traarium sit consuetudo, ab immemorabili tempore extra
Italiam Curatorum avarum per se bene minus predicationis
obire no debent impediri.

Et contra alium loci solent ab immemorabili consue-
tudine de mercede Predicatoribus providere, ad eum de
retero retribuendum roganda est.

Sessio sexta, de Reform: cap 1°.

De residentia Episcopi hinc cap: 1 sess: 23 de Reform.

Caput secundum.

De Residentia Episcopi hinc cap: 1 de Reform: sess 23.

Provisus ab inferiori Collatore Comendandus est ad residu-
m ordinarii, nisi nulli sit adhibendum omnis extra finem
hinc beneficii aut consuetudinem.

Obtinens beneficium licet id sit titulus alium
sicuti dicitur sit simplex no tenetur in eo residere, nisi
ad residendum rogatus sit Episcopus.

Episcopus obtinens simplicia beneficia no potest rogare ad
aliquid personale sicuti suis beneficijs imponendum
et integritate totius Italiae consuetudine no tenetur
nisi ad officium residendum.

Caput 3

Episcopus diligens in sua diocesi, si in alio loco

revertatur a summo Imperio remitti debet.
Vox: Regens. Intelligo sine licentia superiorum, in cap.
14 sess. 25 de Regula.

Sessio VI De Reform: cap 4.

De quibus se videtur admittit.

Quod est in constitutione personarum sui carere assensu
admittit in ista constitutione quos videt, etiam extra
ordinem carere.

Vox: Concordijs. fuit resoluta a Nota et a
Congreg. Con. de mente Gregor. XIII hinc dicitur
non tollere concordias confirmatas a Sede Apostolica.
Hinc fuit substitutum per Sixti Quinti in intel-
ligantur presertim concordias confirmatas in forma
soli, in vero illi de certa scientia factis, hinc inde
multa fuerunt dicta, tandem resolutum fuit die
13 Novembris, anno 1585 a sacra Congreg. fuisse
presertim hinc concordias confirmatas de certa scientia,
etiam illi in forma soli indistincte redduntur ab
officio contradicant, etiam officio excommunicantur
sine scientia Pontificis. Et quia in hoc est Con.
tollere concordias, que tantum obligant suos auctores
et hinc confirmatio in forma soli non obligat successo-
res, Glossa in cap. de transact, de quo
textus Alex. in: Con. 52 Num. 2° vol. 1° Et quia
qui dicitur facta confirmata, non tolli per generales
derogationes, intelliguntur in confirmationibus de certa
scientia. Alex. cons. 195 Num. 12 vol. 1° et in statu-
tis de iur. iust. Arc. Con. 7

Quod sua causa consistat et de iuribus si non sunt
deempta, si vero deempta essent, servanda est

forma prescripta a Con. Boss 25 de reform: r. 6
Prescripto quod res et bona captorum sint exempta
a iurisdictione Ep. in suis et Ep. visitare Capla,
ita etiam possit res, et omnes administratores visitare.
Congreg. de 10 Junij 1587 tenent Ep. posse rem
et omnes administratores visitare, alias d. Historia visit
visitatio, si negligentes et bonorum b. p. t. no
castigant. d. sig. n. cap. 1. de consuet. in d. fusio
in suo tractatu de visitatione lib. 1. cap. 15. m. 3. d.
alibi

S. p. 3.

Ep. in alterius diocesi de licentia ordinarii loci
no pot. ordinare p. sonas, que no sunt subiecte illi ordinario
nisi habeat dimissiones generales a suo ordinario nec
pot. de licentia eiusdem ordinarii ministrare sacra-
mentum excommunicationis.

¶ Pontificalia in alterius diocesi,
Cardinales in diocesi aliena no habent potatem
reservandi p. sonas p. excommunicationis, nisi de indulgentia
v. cap. 2.

¶ Nisi de ordinarii loci expressa licentia
Noy pot. d. res. ab inferiori d. t. exempti h. d. h. d.
licentia reddere. Sed ordinarius loci intelligit Ep. in
in suis diocesi locus est constitutus,
Et si tunc habens aliquas p. sonas sibi immediate
subiectas in locis aliis diocesi, nec res. d. n. d. h. d.
licentia sine Ep. consensu potest dare.

¶ Et in personis eidem ordinario subiectas t. m.
Noy excluduntur propterea etiam aliorum diocesi-
suum si suas suas dimissiones habent, que minus videntur
ab Ep. extraneis, in aliena diocesi de licentia ordi-
narii, Pontificalia de consuetudinibus, ordinarii.

Sessio VII de Baptismo Can: 4

Heretici moderni Calvinistae bene baptizant nos ab eis baptizati, sunt impio baptizandi.

Sessio VII de Confirm: Can: 3

Item abbatibus ex privilegio Sedis Apostolice de responsu
ty ordinariorum hoc sacramentum confirmatio conferri
possunt.

Sessio VII de Reform: cap: 3

Stante eorum Cardinalium et aliorum quidam ratione
sua est melior.

Variosus si ex morbi genere sentiat et ad functionem
sui sacerdotii aut ad id dimitat se obsequium minimum
dono esse dicitur, non tenetur durante illo morbi
genere, sacris ordinibus se initiari facere.

Cap: 4

B. Quia de cetero.

Ad presumptam dispensationem in qua fundatur regula
de formalibus, habet eorum contr: etiam de iure cap: 4
sess: 7 de cap: 17 sess: 24, ita ut obtinentes beneficia
contra dispositionem dictorum decretorum, ex tali presump-
ta dispensatione, suam promotionem fieri habeant.
Congreg: conc: die 30 Junij consuetudine, vide cap:
17 sess: 24.

Ver: Incompatibilia

Parochiales et alii sunt incompatibiles cum beneficiis
in quibus assignato sunt distributiones quotidianae,
quas a divinis absentibus amittunt.

Et ab omni dignitate promotionem in Ecclesia Cathedrali
quod de distributionibus quotidianis non pertinet, Ecclesia
Parochialis inconsulto Rom: Pontif: referri non debet.
Hoc incompatibilitatis decretum procedit etiam in

illis qui post Com. Cur. duos Ca^{tu}s recipiunt &
retinent, sine dispensatione sedis A^{post}olicæ.

Capellania et Monasterium quorum fructus sunt
femes sunt incompatibilia beneficia nec possunt utri-
usque sub eodem teste sine dispensatione A^{post}olica.

Dignitates quibus ab initio commissa sunt cura
animarum sunt incompatibiles, si vero eis de post facto
commissa sunt, possunt cum legitima dispensatione
ante Com. Cur. obtenta retineri.

Scribantur Lib. Augustino Valentino et Hieronimo
Hodie obtinentur in similitudine de Canonisatu
in Cathedrali, si possit commode utriusque in servitio desinat
molestiam de curis.

Capellania que habet omnes ad obsequium certarum missarum
et ordinandis, in cura animarum et alij ad obsequium, est
beneficium incompatibile, cum alio beneficio curato
vel alio personalem residentiam requirente, et licet
eius restor non subiciatur, Cap. 1. licet, Canon de
elect. in 6. ly. concordantur, sub decretis Com.
trident. Coquentibus de beneficiatorum non tanquam
curatorum residentia.

Cap. 5

Ver. Et beneficia vasa debitis obsequijs.

Ver. hoc decretum non permittitur ordinarijs visitare
Ecclesias regularium. Illi qui obtinent duo vel plura
beneficia cum legitima dispensatione ante Com.
trident. obtenta, requirementia personalem residentiam
tenentur residere in quo maior est necessitas,
nec ideo possunt aliorum, primarij, mittunt in
distributione quotidianorum duo beneficij cum
ministerio non inferunt.

Cap 6

Non datur status ordinarij p. cont. tunc: de ordinandi
et reordinandi homines, que supra 40 annos ante confirmacionem
suisdem cont. de rectoru faste fuerunt.

Homines pariter supra 40 annos faste ab ordinarijs
examinari no debent. Sed quid in homine faste ante
40 annos que post 40 annos attestum est portata
Congreg: censuram saltem ommissam in dispositione juris
suis remanere.

Reverendos homines supra 40 annos faste de
quibus tenetur sicut ostendit.

Homines pariter p. subreptionem obtento a 40 annis
a publicatione cont. tunc: reputando, debent ab
ordinarijs recte destitui.

Homines pariter a 40 annis ultra faste a die public.
tionis cont. tunc: reputando, ab ordinarijs possunt
examinari ac recte destitui.

Cap: 7

Vers: Et p. admodos vicarios.

Vicarij pariter no possunt constitui absq. dicto
tituli vicarij. Ordinarius sicut de inter cont. tunc:
quibus Bulla hujus que incipit Ad exigendum publicat.
Kalendis Novemb: 1507 de vicarijs pariter, habet potestatem
ordinandi vicarios pariter in parochialibus vicariis Coll.
vate. Et si vicarij sine potestatem sunt, sine tempore
vane futuri sunt, debent ab eodem ordinario de pariter
et approbari. Sic etiam in dicta Bulla hujus
constat.

Quis debet constituere vicarium pariter vel fore
valens in vicariatu sine sine vicarij incipit, in
vicariis ab ipsorum vicaria fundatione vicariis

no possunt deputari vicarij isti, sed servanda est dicta
cap: 11 sess 25 de regular: quod exortentis curiam
sunt ab eis ordinario approbati. Sed si parochiales
essent monasterio linc.

In parochialibus bntis monastrijs deputari possunt
vicarij proprij, nisi essent in loco in quo res monasteria
in quo casu servandum est dictum cap: 11 sess 25 de
regular: Contrarium tñ fuit aliquando de gra
& Greg: xiii Bonif Max. bt strum in parochialibus
illis bntis no deputarentur vicarij, sed bt aliqui de
regularibus (ab eis tñ approbatus) cura vicarij
possit exerce, dumodo sciamus habeat in eodem ordine
strum.

Congreg: consunt nominatione vicariom ad
beneficiatos ptinere, hoc est ad eos ad quos beneficia
bnta spectant. Sic etia dicitur in Bulla citata, addens
Ordinarij bnt eius vicarij primo de quo, approbatione
necessariam esse,

vers: Portiones et sup re recta assignada.

In constitucione mercede instrumentibus aliorum
beneficij & curatis observari debent. Contr: ad: data.
Quo fit ista portio declarat Bulla xij v. fuit ea
ad terminos Consilij fuit redacta, in renovatione
diviniorum mendicantibus conservari. Bulla
supra citata. Ad sequendum.

In fructibus parochie bntis monasterio, de qua
genda est merced vicarij. qui si infringit, no ex fruct
libus monasterij.

Cap: 8

Quo bntat dicitur de omnes etia inferioribus
Ordinatis subiectis.

Quo et visitare omnes parochiales sine diocesis in quibus
sunt sacerdotes seculares licet dicitur sint regularibus subiectis.

Quod non habet nisi visitandi parochia vel altare quod
cura caret animarum et membrorum sit religiose
diligenti visitentur.

Congregatio. consuetudo dicitur per non habere locum
in dicitur regularibus, ubi a regularibus inferuntur
formis, cap. 11. § 25 de regularibus, ubi dicitur
Abbatibus generalibus et ordinibus. Sed limita nisi per
regularibus inferuntur.

Inter linguam dicitur sedis delegati sunt in possessione
visitandi omnes sine dicitur Collegiatus, ubi per remanere
salvo more in dicitur.

vers. De iudiciis consuetudinibus et

Quid si addit sententia et volumus, ubi illis
videtur per consuetudinem derogare. Congregatio. consuetudo negat
quod cum per caput more faciat dicitur dicitur non
videtur aliter ab expressis derogare. Et nota in
legionibus dicitur derogationibus more. die 13. Novemb.
1585 coram H. Dno Blanzotto firmant dicitur dicitur
per ubi sunt consuetudines non respondet casus per sententias
determinatos. Adm. reformant nota 2. Decemb. 1585
ubi consuetudines non tollat sententias de iudiciis, ubi
infra cap. 2. vers. ad § 24. ubi dicitur de foro
limitari habent in dicitur temporalium de regularibus,
ubi dicitur non imponit ad visitandum. V. id Bulla
Elij V. de Astoribus et alij die 22. Septemb. 1571.

In omni Collegiata et in regularibus dicitur dicitur
dicitur a fundatione et dicitur dicitur visitari potest
ab ordinario, non tamquam ordinario sed tamquam dicitur
dicitur delegato.

Cap 10.

vers. Ordinarie licentia.

Congregatio. consuetudo cum facta non respondet per ma
tosturans.

Verf: Aut Erat dimissorias.

Capitulum Canonorum non erat dimissorias reddere de
decreto con: tunc: 1573 cap: 100 de reform: etiam
fautoribus habent distinctum de decessu de immo
valem possessionem de sint in vobis ordinarij. Ita ad hoc
fuit dno Salmarone die 5 Junij 1575.

Hoc inno sedes barantibus ^{Cap:} was dimissorias de facult-
tatem ordinandi Cap: tunc in Italia barantibus reddere
et sic respon: con: tunc: hic.

Proposito dicitur bde con: non erat reddere was
dimissorias. Ita a Cardinalibus Congreg: decretum fuit ~ al: Medices
Con: Cardinali Madriti et repositum tunc dicitur.

Congreg: con: respondit 1586 die 13 Martij con:
promissale statuta non possit, ut Capla non dimittat
ordinandos ad alios, quia ad promotiones dno nisi
id fuerit ex rationabili causa pro redditione hujus
promissio. Verf: ordinandi licentia. Cong: censuit ^{non offendentur}
^{primam censuram.}

Verf: Si in immoribus ordinibus.

In immoribus ordinibus constituti, non insperantur.
fuit dubitatum an con: promissale, possit reformatione
statum Capla sic fratribus. Ita sic ut non reddant
post inno was dimissorias ordinandos ad Titulu: sicuti
monij bde pensionem.

Responsum fuit, in sic re observandum esse cap: 2 1573
21 de reform: Quod dicitur obtinentes patrimonio
bde pensionem, non promovendos, nisi dno pro necessitate.
Et bde comoditate suorum dicitur in vobis audire
de assumendos esse.

Cap: 12

Interim hujus dno non promoventur debet per Capellam
missarum omnia ad quod tendit sustinere.

Cap 13

Beneficia curata ab inferioribus collatoribus debent ab ordinariis confirmari. Sed in beneficiis simplicibus ad predictos inferiores collatores pertinentibus hoc debet procedi in beneficiis que sunt de iure patronatus de simplicibus.

Veri: non constituentur nec confirmantur

Congreg: consuevit hoc non procedi in reservatione in archiepiscopis et episcopis.

Cap: 14

Regularium instrumenta de curia superiorum beneficiorum simplicibus, que sunt in membris monasteriorum et religionum, non possunt visitari ab ordinariis nec superinductur sub decreto cap: 14 1577.

S. D. N. Gregorius pius omnibus regularibus concessit ut in similitudinibus talibus sibi conservatores eligerent, coram quibus iudicialiter similes causas non moverent. Idem enim non infra mensuram ipsius Gregorius ordinariis iudicarent, abrogant coram resto ordinariis conservari possunt.

Conservatores similitudinum non sunt in hoc decreto superinducti neque a cons: cap: 20 1577 24 de reform: sed abrogati

Conservatores beneficiorum, collegiorum, regularium et similitudinum non sunt a cons: abrogati neque illa de parte immutata non obstant cap: 10 1577 24 de quod rursus grande sunt de que plenaria regni honorem requirunt, et ita non obstat Bulla Six IV conservatorum facultatum que consilio repugnant. Si conservatores sunt vis sublati non eis quicquam potest

poterit se tueri, nisi per quinquennium adie subleuati
cont: t ad: rōputando.

Cap: 15

Quia curare debent Ipsi et hospitalia a suis administra-
toribus, quomodolibet exemptis diligenter et fideliter ad-
ministrantur et gubernentur. Subiungit non est quibus illorum
bilitatorem misit inter debent, et per illam cognoscere vult
que facta debent administratores hospitalium et reueren-
tiam.

Sessio 13 Can: 7

De Sacramento Eucharistie

Non licet sancta Eucharistiam ad exortantes dēbere
qui morbo gravitate impediti similes sanis non possunt, sed
beuatiōis grā solent sanis dēbulari, et si forte aliqui
in loco talis est reuerentiā, ea reuerentiā est tollenda.
Quis et similitudine prohibet ut sacra Eucharistia dēbatur
ad infirmos et sanis adoret.

De Sacramento Euchar: Can: 9

Querebatur stante privilegio Minoribus et alijs dēbent
sibi rōputo, et si temere potest digna in die dēbere reuerentiā
potest ab illis Eucharistia sumi, an qui ab eis infra dēbere
Eucharistia et dēbere in alio potest, presertim de quo
in C. omni de re et de re et de re, et de re et de re.

Congreg: de dēbere famarij anno 1580 consilium negatiue
quia d. Capitulū C. et, sicuti vult et quod proprio dēbere
reuerentiā, ita a proprio quoque pariter Eucharistia sumat
et quia subdit, nisi de proprio sacerdotis reuerentiā dēbere absti-
nendum ab Eucharistia, ab eodem n. reuerentiā dēbere Eucharistia.

similiter enim est de ostendendo et non est ostendit. L. 64. C.
de leg. 1. de legat. ibid. m. 3. de 13. de magis quia de legatione
sunt non poterant hoc sacramentum ministrare. Card. in
Clement. 1. m. 2. de primis. Sed et hoc est ostendit
de nazar. Man. 5. 27. m. 52.

Dubitatur an in die qui infra dictu tempus de manu
parochi in iuguriam accedunt, et si per seipsum de se
satisfecerint vel intentionem habent, primis abstinere
et tunc de abstinentia de manu parochi cum similibus, licet
sit ipse dominus et honoratus de die, de religioforu manu
remittere. Congreg. consuet. die 13. Jan. 1586. id non
esse certum, cum id sit expressis prohibitu. Manar. ubi sup.

In abstinentia similibus est iuguriam in propria paro-
chia, non dispensatur similibus in hebdomada sancta, vel
immediata post pascha extra domum.

Sacerdotes in regularium Monasteriis instrumentis, iuguriam
in propria parochia similibus debent.

Congreg. consuet. anno 1587 die 20. Jan. 17. Item ad hoc
dos qui temporibus ab ista statuta restitui de iugur-
iam similibus negligenter, istum ad dispensationem per
de posse. Illi. n. cap. omnino de penit. de remiss. vel
verendos ab ista, quia pena differt ab dispensatione
iuxta Card. quod. 2. 4. 2. de Conare. in cap. alma in
de sentent. de penit. Item hoc potest aggravare potius
a more sui instituti. Quia igitur tales restituentem
de rationem negligentem mortaliter peccant ab ipso
dispensare possunt.

Eodem Congreg. anno 1587 die 20. Jan. 17. consuet. Item
salubris pro satisfactione reddunt per iniuriam pro loro apph-
sundat imponere posse, cum de magis similitur aliquando.
Eodem Congreg. anno de die iuguriam consuet. non de reddunt
vel deus sibi respicit absque rationem deum qui temporibus

constitutis negligenter refertur & vitare.

10

Sess: 13 De Reform: Cap: 1°

§ In causis visitationis

Appellatio a correctione non est admittenda per iudicem
etiam ante diffinitivam sententiam, nisi iudicem: ista
solum videtur debet expensis appellantis.

Curatori sine processu appellatio a iudice: cognosci
et dimodo non impedit executionem correctionis.

§ Nisi gravamen.

Non est inhibendum d. i. in aliqua causa que sit coram
eis in prima instantia, nisi deferendum appellacionibus nisi
appellacionem fuerit a diffinitiva, vel interlocutoria habente
bis diffinitiva, tunc gravamen per appellacionem a diffinitiva
non possit reparari.

Ab indebita intercessionibus appellari et si app^m
est deferendum. Curatoribus tunc non est per iudicem
appellacionibus nisi coram iudice causa videtur.

Curatoribus non debet se ingerere in prima instantia
causarum, que coram eis suffraganeis aguntur.

Facultas concessa appellandi a sententia abbas
archiepiscopi, que sit nullius in rebus, ad d. i. intelligi
tenda est, sit nulla in causa interpositas appellacionibus
a sententia archiepiscopi ad se d. i. predictis adnotat,
nisi aliter a diffinitiva sententia d. archiepiscopi, vel
ab ea que sententia diffinitiva tunc habet, et tunc
gravamen per appellacionem a diffinitiva sententia reparari
debeat appellacionem fuerit.

Cap: 3

Res: data res postulanti gratis exhibeat.
Gratis exhibenda sunt res in causa criminali

confessa p[er] Cancellarium I[ur]is, sicut p[er] Notarium
in solvenda est m[er]ito.

§ Causa Appellationis g[ener]al[is].

Congreg[atio]: Consistit quod I[ur]is ad quem fuerit appellat[um]
Causam, exco[m]municat[ur] coram se appellantes ad eandem
possit absoluer[e], nisi t[er]t[er]is art[ic]ulis quibus in id. Siu[m] fundit[ur]
quatinus aliter de merito cause non cognoscit,
distinguit t[er]t[er]is nisi casibus art[ic]ulis prime instance
non potest.

Sessio 14 De Sacramento P[en]itentia. C. 11.

Regulares p[er] privilegium quod mare magnum vocat
facultatem non habent absoluer[e] penitentes in casibus
I[ur]is reservatis.

Mendicantes licet mare magnum, non possunt absol-
uer[e] a casibus reservatis neq[ue] f[er]re.

Confessores in privilegiis Hosarij non absolunt
penitentes a casibus I[ur]is reservatis, nisi privilegia
ista fal[si]m tradant facultatem, vel sint obtenta
vel confirmata post con[tra]dictio[n]em.

Si mendicantes, et similes magis ordines Regulares
in h[uius] privilegiis non absolunt a casibus I[ur]is
reservatis.

De Reform[atione] cap. 1.

Al[ia] et reposita suspen[s]io vel interdictione ab
ordinaris absoluer[e] non potest.

Cap. 3

I[ur]is non potest examinare promotum ab antea-
cessore suo nisi post promotionem aliqua novata

11
 suspendit, c. de exco. de off. et qualitate
 ord. Quod si ipsomet deus aliquos minus idoneos
 ordinavit, eos suspendere debet.

Cap. 5.

§ Universitates antequam generales.

Congreg. censuit festum simony esse reiectum.

Cap. 7.

Veri. Nec illi aliqua regularia beneficia.

Hoc deest quod loquitur de irregularitate
 beneficiorum in qua sunt homicidium non extenditur
 ad pensiones.

Mandatum homicidii committi in persona loci, si commissa
 fuerit in persona alterius, non incurrit regularitatem
 que contrahitur de homicidio voluntario. Ita responsi
 anno 1587 a C. ord. Caraffa deo, Arizensi, vid. l. aliam
 declarationem simony cap. 1. 1. 2. 3.

Cap. 10.

An propter defectum alij collatores ordinarii possunt
 regularia beneficia in titulum regularibus professis
 promissis respecta, referre istam regularibus, qui
 ordinibus illis habitum suscipiunt ord. et professionem
 emittunt fundantur, iuxta hoc cap. 10. Circa
 Congreg. de duodecima Decemb. 1585 scripsit affir-
 mativè, quia loquitur generaliter et intelligit
 de ordinariis. Nam quando dicit intelligi de deo
 illi nominat, ut in hoc materia fecit in cap. 21
 sess. 25. et quia loquitur de distictione (l. 1) et per-
 biddit de irregularitate hoc duo subs.

Cap. 13.

Hoc cap. intelligi debet de incibus donationibus
 in futurum arguendis.

Cap: 13.

Hoc decretum cognitur de verbis Patronatus
de novo exigendis. Nam in illis factis ante Cons. si
presentatio de veris institutione, non dicitur sed aliter
facienda dicit nihil innovatum est.

Ubi de consuetudine institutio beneficiorum ad
beneficiarium spectat. Et in inferiori Germania, nihil
est per hoc decretum derogatum est, si tamen hoc illi
faciant in illis in quibus nihil statutum est in eam
fundatione, immo tunc hoc ab eis legitime con-
cedat, ita ut per hoc non debeat ab aliquo iure
Patronatus quod decretis Concilii sublatum sit et
proinde disponitur cap. 13 sess. 7. cap. 18 sess. 4 et
cap. 9 sess. 25 de reform. Hoc autem expressum
decretum per intelligendum est ut presentatio seu dicitur
fiat, ad effectum exanimis dimittatur non attenda-
tur quod consuetudine immemorabili contraria
proinde servatur est cap. 13 sess. 7.

Idem dicendum est si institutio ista ad alios infere-
re legitime potest.

Institutum fuit in obtinendo beneficium legere
presentatione facta ab habente ius presentandi legitimum,
et non contra postea institutione per tunc tunc
et per nos demonstratione contraria voluntatis
eiusdem obsequium declarandum est et ordinari
presentationem presentandam esse nullam iuxta
Cons. tunc. sess. 14 de reform. cap. 13 et sess. 25
de reform. cap. 9 et proinde videtur disponere caput
illud, et cap. declaratum de iure Patronatus, An
hoc declarandum est tunc presentandam quod presentandam
in presentandam modo proinde disponitur cap. presentandam
de iure Patronatus. Et cap. Siquis dicitur 6. q. 7.

in aliquot capitulis signis,
 Responsum fuit p. Congreg. Com^m ~~et idem~~ non derogare
 d. sax. preterea et alios similibus et que cont. idem
 de hac materia dicunt, voluisse addere in eis.
 Dubitatum quoque fuit, quid in eis de illis qui putati
 et instituti fuerint, sed non habent Bullas.

Responsum est ab eadem Congreg. suffragari si aliquid
 legitime constet de dicta tali institutione. Nisi
 tunc instituti obligati fuerint expedire Bullas adhibere,
 tunc omni obstaculo illis Bulla Julij 3 edita adversus
 eos qui possessiones beneficiorum adhibentur non
 expeditis Bullis.

Judicabatur an putatione facta p. d. sax. coram
 inferioribus scilicet sacro collegio ~~in~~ ⁱⁿ d. sax. eiusdem.
 de consuetudine sine de privilegio, idem coram ordinario
 facta continuata, dicenda sunt, prout cont. regim.
 ut. 5. 3 p. 25 attendo maxime quod quidam
 promissio inter b. sax. interponitur, scilicet resignatio
 causa putationis in curia facta cum derogatione
 h. d. Jurisdictione.

Congreg. Com. ut constat de Curia h. m. d. ill.
 Sixti Quinti datis die 4 februarii anno 1581 constat
 per antea cont. putationes validas esse, sine de
 privilegio sine de consuetudine, prout rest. cont.
 quod quidem in hoc sax. 13 sustulit privilegium, non
 inter omnes fundationes.

Hinc sub judicabatur an mortuo d. sax. vicarius
 qualis sed de vicario, nullus ad hoc habens fedale
 mandatum potuerit institui. Insuper Curia in
 hunc statum. fuit scripta, Congreg. Com. declarasse
 vicarium id minime potuisse. Quod nota, quia est
 contra ea que scripta sunt in suo tractatu.

Fuit iterum dubitatum quid iuris de ijs qui nullum
certum habent beneficium, sed solum iure legati sunt
voluntatem a quibusdam, ut scilicet in hebdomada missa et alia
reventur et de iure heredes faciant destinationem sacerdotibus
in iure legato satisfaciunt. Respondit Congregatio
Ista satis esse si predicti heredes elegerint sacerdotem
aliquem de approbatis ab ordinario.

Quarta fuit dubitatum, presuppósito quod aliqui
de predictis incidissent in censuram, in celebrando facti
sunt irregulares, indigentque propterea dispensatione
Respondit Congregatio illud cap: de dispensatione
non dispensare res iure, sed deinde res dispensandas esse
quod et ibi Glossa, b. d. C. de i. p. m. t. m., annotant.

Idem si quis in sacro fuit ob hanc causam ab ordi-
nario deponatus, et postea redderit, et iterum sit cum
incidisse in irregularitatem, et ideo dispensatione depon-
dit. Istud iterum animadvertendum in iis qui laicorum electionem
consenserunt, quia hoc de de solo videtur factos esse
irregulares. Glossa d. r. de dispensatione.

Ultimo fuit dubitatum in solidantia d. p. m. m.
in pro hoc fuerunt, et ignorantia predictos deponit
maxime cum dicta beneficia sunt valde tenuia.
Respondit fuit a Congregatio neutrum dispensare.

Conquerenti d. p. m. m. quosdam suos ca. r. o. obtinere
beneficia, nec deponere ab illis, videri esse respondendum
et per m. t. in ita obtinere, adhibitis huiusmodi in
instrumentis d. p. m. m. d. m. m. s. d. n. p. m. o. v. o. s. t.

Cap: 13

Qui pacifice per suum aliquod beneficium possidet
non tenetur ostendere titulum, sed deinde de titulo.

Sessio 21 De Reform: Cap 2
§ Statuta Sanctae Synodi.

13

Ad Titulum donationis aliquis potest quod dicitur
ordinari, si ita dicitur ordinari dicitur assumendum pro
necessitate aut utilitate Ecclesiarum, et si donatio realiter
est bona et non ficta, quod dicitur alienari non potest
absque Dei licentia, donec beneficium sufficienter ad eum
fuerit, vel aliquid habeat unde vivere possit.

Si quis inter Comites est promotus qui iam erat subdi-
aconus ordinatus absque titulo, potest et postea absque
titulo promoveri, modo ad titulum patrimonium promovatur.
Vide Bullam Nij 7 anno 1568 quae est in Comitiis Parisiis,
ubi defendit hoc rite ad clericos regulares non profanos.

Ob promotionem sacerdotum quandoque concessum est
ordinari absque beneficio vel patrimonio, dummodo quod
pondeat se necessaria ordinando ministraturum.

Coenaculi in Collegio Seminarii non possunt ordinari
ad Titulum Seminarii, nisi ob causam ministerii. Beneficium
quod forsitan esset Seminario ministrum.

§ Ad beneficium resignare non possit.

Ordinatus qui admisit resignationem factam, ab
aliquo presbytero, qui nihil aliud potest id beneficium
habere unde eum sustentare possit, tenetur ad
alium non est dicens beneficium illud resignatum esse
fuisse, sed in eo ministerium debet illi qui potestatus fuit
patrono

Si ordinatus non habens facultatem admittendi
resignationes, sibi in rebus casibus a se vel sublata
iam resignationem admisit beneficium id ad quod
resignatus ordinatus erat vacat Archiepiscopo sedis, sed
ordinatus illi de proprio providere tenetur.

Quia beneficium ad quod fuit ordinatus resignare

mandat, et poenitentiam est absolvens ne assignet.
Cuius habens parochiam missit non honorari proxima-
forem qui fuerat ad resignandum, potest et absolute
a mandato: quo loco visum est proximate posse
honorari.

Verf: Aliter facta resignatio
nulla sit.

Congreg: consent. hoc non procedit in permutatione
equivalenti.
§ Patrimonium vero.

Quantitas dotalium ad quod sub promovendi potest
non taxatur, sed committitur ad sermos Concilij.
§ Antiquorum canonum penes.

Conc: honorant frs penes, rap. Cuius scdm x de
prebendis, in hoc, non penes, r. hominum, et rap. Sanchon
dist: 70. Ordinatibus contra formam huius decreti
sive beneficium aut patrimonium, non est per hoc suspensus
ne aliqua pena incurrit: sed cogendus est ordinari
si promovetur iuxta rap. cuius scdm de prebendis, et
hoc solus ratio non alius a Conc: honoratus est.

Electi fr, regulares qui ante professionem factam
ad sacros ordines ceremonie rebo facto suspensi sunt
et ita ordinem suspensorum iure deorsum fiunt
regulares, ita sunt in Extravag. que incipit
dom: Pontifex sacrorum, public: videtur
anno 1578. Ab hac de constitutione Gregorius
XIII deimit Electos de sacrosancti Jesu, cum potius
delectavit illa constitutione de v. deo non reverendi.

Cap: 3

§ In quibus nullis sunt distributiones quotid.
Ibi distributiones quotidianas non sunt ita tenentur

Et probant occasionem et materiam eas negligendi
non est ordinatum aliquam partem fructuum prebendarum
sunt dignitatum illis implebis attribueret.

Quod dicitur in Jannensis velle convertere partem
prebendarum in distributiones quotidianas, que distributiones
sunt pro se ita opinio est reliqui fructus in eadem prebenda
sunt tenues. Scribatur et a cont. id prohiberi esse.

Si distributiones quotidianas non sunt tenues ista detras-
tio non est facienda a fructibus prebendarum.

In illis ecclesiis in quibus distributiones non sunt regula-
ritate tenues, immo pingues, licet aliquae sint forae
que nullas habent distributiones aut tenues, debent eis
rationabiliter assignari, detrahendo aliquam partem fructuum
prebendarum non autem ab alijs distributionibus, restant
singulis foris assignatis.

Ne distributiones quotidianas tenues fiant, prebende
quoniam non possunt, nisi expresso verbo fuerit expressa
concessio.

§ Verisimiliter negligantur.

Verisimilitudo illa, quod distributiones quotidianas
negligantur, et ob id fortis pars fructuum prebendarum in
distributiones quotidianas sit convertenda licet in cap. 3
lib. 21 de reform. considerari debet, habita ratione
muniti omnium sanctorum, tam constantium quam non constantium.

§ Tertiam partem fructuum.

Assignatio distributionum quotidianarum de fortis parte
fructuum dignitatum fieri debet, detrahitur pensionibus
et alijs certis oneribus, quantum illa duraverint.
Quinto locus est detractioni illius fortis partis
facienda est iuxta valore videlicet beneficij et non partem

faciam. De fructibus alteri reservatis non fit
ista distractio, donec reservatarum locus sit, sed in
beneficij titulum habens, negligens est restitui promissus
est de titulo, alteri postea restitudo,

Ista distractio paranda est de illis solis beneficiis
in quibus quilibet residere constituit, et multa iura.

Absentia causa studiorum etiam obfusa licentia
et sedes detraha non cogunt, ab amissione factis pro
illis, ut restitui distributionum quotidianarum.

Hec factis partibus distractio et quibus de iure dicitur
sicut eorum habet contra eos sacellanos et dignitates
obstantes.

De ceteris divinis interessentibus.

Distribuciones quotidianas que acceptate fuerint
de facta parte fructuum dignitatum aliorum dicitur,
assignari debent non duabus solummodo tantum sed
etiam omnibus reliquis alijs, et sic qui non interfuit
distribucionem amittit, nec distribuciones absentibus
adempte debent inter partes dividi, sed fabrice dicitur
vel alteri pro legato arbitrio ordinari debent
applicari, et hoc intelligitur de distribucionibus
que distracte fuerint de facta parte dignitatum.
Reliquae vero distribuciones quas absentes non
faciunt suas, debent attribui sibi qui statuto
suis interfuerint. Et qui perpetuo absint non solum
amittunt sortiam partem fructuum, que distributio
nibus attributa est sed etiam beneficijs primariis
debent.

Compositi: Con: consistunt non solum distribuciones quotidi-
anas que sortis dividentur solum sunt assignate dividendae
in alijs solum solummodo, que nullas aut solummodo adeo habent

Distribuciones, ut verum sit de negligentia sed utri-
que de corpore prebendarum binis in qz ratione ut ut
tantum reddendum portiones quanta sufficiat regere distri-
butionibus inter eas per ab distributionibus.

Congreg: by filij^{monachorum} Card: sup negotijs d'porum
proponit filij^{monachorum} Card: monachis Regalis in causa p'cedit.
ubi nulli erant distributiones, in forma tertia, octava,
nona et Comestorio, statuit ut forma binatur
matutino, tertia, octava, nona missa et Coelestium b'p'is.
Et ita si quis no' intercederet d'rimus amittat fructus
Cari matutini, et sic de singulis, et sic dicitur ut
dicitur ut per, illam d'cisionem Cons: no' recedat
in hoc casu, quia adest manus p'cedit.

Distribuciones quotidianas distribuendae sunt Ca^{no}
tam illis qui habent prebendas, quam no' habentibus, licet
Ca^{no} solas distributiones percipientes, no' prebendas
recipiant de distributionibus attributis no' debeant
Administro.

Unde quibus prebendas habeat Ca^{no} Leg^{no} by arguunt =
hoc, residendo by in uno fructus recipit aliorum no'
distributiones quotidianas.

§ Proportionaliter iuxta dimensiones,
Existat.

Quibus quibus percedat debet tantum de distributio-
nibus quotidianis, quantum de sua prebenda detractum
fuit.

Ille qui prebendas ablatum est de prebenda p'cedit
quibus prebendas dandam est de distributionibus quotidianis
perant nihil dandam est eis quibus nihil ablatum
fuit. ut pro distributionibus Cur^{no} Cathedralibus

Ad Collegiatam Iustitiam inferenda est sententia de bene-
ficiis que sunt extra Iustitiam Cathedralis vel Collegiatam
nisi Iustitiam vel Beneficia extra Cathedralis vel Collegiatam
existencia sunt postea bnta Canonatum prebendis, prebendis
Iustitiam, a quibus Beneficia extra prebendis Iustitiam si quid ob-
tineant rursus deest, restat debet et de cetero ab
Iustitiam exceptione estmari.

§ Exemptiombus et alijs consuetudinibus.

Congreg: consent fundamenti no esse derogatum.

Cap: 4 § Ixi.

Ipsius ob multitudinem populi potest reddere licentiam
ad sibi admittendos alios sacerdotes pro missis atq; alijs
divinis officijs celebrandis et sacramentis ministrandis cum
moderamine huius multitudinis necessarii.

§ An ibi bano.

Si in parochia Iustitiam in eo sit loco in quo minor
pars parochianorum habitet et maior pars longe habitet
in alijs oppidis, vicis, villis parochiani habitare debet prope Iustitiam
sed si in vicinis et illis qui longe habitant per summo deservi
dispositio.

Parochiani qui habitent parochiam intra vicinias limitibus ad huc
habitent parochiam, tenentur in ea residere.

Parochiani potest sibi alium parochianum ad curam viciniam admi-
torum recipere, modo sit ab ordinario approbatus.

§ Monachos parochianos.

Ad ordinandum in parochia parochialis Iustitiam fusta iuxta
formam Com: Trid: cap: 4 § 21 potest licet eisdem
Com: bnta eisdem parochialis in actu ipsius creationis bnta de
quatuor Canonatibus habitantibus viciniam viciniam viciniam
viciniam in alia Iustitiam no collegiata, que erat parochialis

16

Lori in qua non parochia fuerit a dicta Congreg: constituta
die 13 April: 1587 affirmatiue, sed potius de Cap: sequentibus
et quia multa facta tenent et sunt necessitate Loris et
parochie, que hoc facit, in contrarium deserviant multi illi
hoc non obstante fuit ita decisum ut sup.

Cap 5, § Juxta formam tenent.

Hoc est de consensu Curie, iuxta Clement: viij de rebus
Ecclesie non alienatis, Item hoc tenent factis et.

§ Quatuordecimque Ecclesiarum Parochialium.

Parochiales que sunt de iure Patronatus non reprehendi-
untur hoc decreto. Non reprehenduntur hoc beneficio
ad inferiorum collationem pertinentia.

§ Propter eorum perpetuitatem.

Quando exempti Parochiales per bonos successores non
et successores remediis cap: 13 et 24 de reform:

Cap: 6.

Argumentum hoc decreto dei que de sua infirmitate
constituit in Parochialibus vicarios perpetuos, data
etiam facultate restorari de non residendo.

Cap: 7

Ecclesie collapsae vel restaurande vel alio trans-
ferende iuxta hoc decretum.

Si populus velit Ecclesiam que minatur et in via restaurare
ea debet restorari deum. Quando Ecclesia diruitur, unus
missarum in matris Ecclesiam transferendum est, et
ea expensis possidentis Ecclesiam dirutam altare dirigenda
sub nomine Ecclesie dirutae. Comitum inter ad hoc
bonum prout populo magis placuit est transferendum,
et hoc loco mortuorum ossa transferenda sunt.

S. Baronesales vero Terras.

Idem consuet. Congreg. ad domibus Baronesalibus intelligi
videtur, quod de Terris Baronesalibus dicitur est.

Ad facultas transseverandi Terras collapsas, minima gasta:
se laborantes, qui dicitur Ipo rigoris tax: 7 post 21
bars: Quod si, Comptat suis vicario Genl.
Congreg: consuet. negativis, nisi de special mandato
habuerit.

Ad sindonem tax: dispositio procedat istam, et ista
que no profero est collapsa, sed minor de ipse, sed
vina minatur. Congreg: consuet. affirmativa, sed
volunt prefatam declarationem balore in hoc casu
posito. Et illi dicitur quod procedat sine
valde, ne Ipe sumpta tali occasione Terras trans-
ferant, istam Terras ita no essent collapsas, et
vina minatur.

Vers: Restitui provent.

Pro hac restitutions ne sint sequentiandi fructus
necessarii pro parore bishu.

Vers: In prophanos usus.

Ordinatio no est sine causa prophanare Castellanos
et si aliquam causam prophanandi habeat dicitur, quod
potius attribuenda sunt Terris, que est caput
districus Castellani, qua alteri.

cementa.

Ordinari relinquatur arbitrio in quos usus no servidos
viniq. Terrarum venditendo sunt. Si autem dicitur
viniq. vendantur, dicitur potius in libertatem Terrarum,
sindonem ordinari videtur sunt dicitur.

Cap 3

Vers: Verborum beneficia curata.

Episcopus Ierusalem Hierosolymam visitare debet sigis de p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o, qui sacramenta et alia populo administrat.

Ierusalem ubi circa annu[m] exordium visitari possunt ab ordi-
narijs, etiam si ille esset militum Hierosolimitanoru[m] adhibita
ty moderatione, quoniam in sua Bulla P[ap]ae v[er]o expressit,
quod esse de illis in his dimittat visitat quae iuramentum iuramentum
illiusque de iuramentum et sacramentoru[m] administratione respiciunt.
quae bulla invenit. Exposita Historialis Publicata 22 febr[uar]ii,
anno 1571.

De hoc decreto licet Episcopus visitare debet Ierusalem et Ierusalem
curibus subiectis, dimittit illarum ministri sunt secularis.

Vers: Ierusalem p[er] sequestrationem fructuum.

Fructus Ierusalem quae renovatione indigent ab
Ordinarijs sequestrari possunt, ut Ierusalem reparent etiam si
illa esset militum Hierosolimitanoru[m].

Vers: Alias debita obsequia.

Horborum Iur[is] (debita) in hoc decreto positam no[n] habet
Episcopus manus fructuum nisi omni m[er]ito beneficijs quod
illis de aliqua consuetudine vel illoru[m] fundacione debetur.
Episcopus no[n] debet se interponere in mon[ach]o in quibus legit
obsequia regularis.

Ubi milites Hierosolimitani habent iurisdictione per-
tinentiam et temporalem, ibi se Ordinarij no[n] interponant
ad visitandum.

fuit declaratoria S.D.M. quod milites Hierosolimitani
no[n] sunt ab Ordinarijs visitandi, nisi prout alij delicti
habentur pro superioribus iuxta decreta Cant: C[on]c[ilio] r[om]ani

Lotius

ves. etiam sunt profecti, et p[ro]p[ri]et[ar]iis no[n] commendatarij,
et habent suum p[ro]curatorem seu superintend[en]t[em] ordinis
iuxta decretum. cap. 20 f[ol]io 25 de Regulari:

Cap 9.

Vide decretum
de indulg. f[ol]io 187
25 de reform.
quod b[e] pugnans

Quia summo d[omi]no postea p[ro]p[ri]et[ar]i no[n] possunt ordi-
nari prohibere quicquid indulgentias a summo d[omi]no
sive concessas publicent nullo etiam verbo tam de facto
ut indulgentias tibi ab ipso concessas absq[ue] ordinarij licentia
publicare no[n] possunt.

Præmi Almoniarum quoscumq[ue] prohiberi ac vendere rasti-
vari debent, no[n] t[ame]n illi qui collectas Almoniarum in pro-
bitu[m] convertunt.

Sessio 22 De sacrificio Missæ

Cap. 5.

Ad hoc volenti prohibere certa tempora nempe dies
duos quartam et sextam feriatis, quibus licet v[er]o
Latinis coniugatis, negotiatoribus, et mulieribus etiam no[n]
coniugatis sanctiss[im]e Jungaristia sumere, ob reverentiam
quam et quotidianam sumis sacramenti sumptus in sua d[omi]ni
p[ar]te, obstat Conci. Trid:

Hoc fuit d[omi]ni in f[er]uario 1587 obstat, quia antiquo
tempore parva consecratione affantes o[mn]i[um] p[ar]tium
Jungaristiam, et idem licet quotidianam Jungaristiam sumere,
r. Quotidie de consecrat: dist: 2. q[ue]st: 3. p. q. 50. a. 10.
Sicut et in verbo Jungaristia, 3. m. 17. Januar: r. 21.
m. 27. Quapropter dehortandi sunt fideles, ut sancti
quotidie edant, ita quotides medicina accipiant,
r. si quotiescunq[ue], de consecrat: dist. 2.

Sessio 22 Decretum de observandis
et custodiendis in celebratione missæ.

Vers: Quae hoc dicitur.

18

Hoc dicitur non solum dicitur ab eo qui celebrat
bonum ab eis dicitur qui a celebrant aliquid dicitur
ille fiat licentia celebrandi.

ubi est consuetudo quod sacerdos in dicitur paratus, id
est per amicos sacerdotibus indutus, sedmofma querat,
et per amicos offerat. S. J. M. consuetudo tollendam.

Vers: Pro missis novis.

Qui missas novas celebrant possunt se ad populum
vertit, et oblationes sponte factas recipere non tenentur
recipere dicitur.

Bartholomaeus autem, qui dicitur dicitur, et simpliciter sacerdos
dicitur, non ad populum se vertit, non dicitur recipere
ita congruit: facta dicitur cum dicitur consuetudo.

Vers: Non est autem.

Fuit dubitatum an de hoc dicitur sit derogatum privilegio
dicitur de quo in cap. bti: de privilegiis: m. 5.

Fuit ab omnibus cardinalibus die 19 Junii Anno 1580 dicitur non
dicitur, etiam intentio dicitur sit tollere ab omni, et in dicitur non
dicitur ab omni, cum fiat de rite, ut quoties missa dicitur,
dicitur cap: bti: quia non audient si illi privilegio dicitur derogant.

Fuit etiam dubitatum an possit privilegio bti dicitur propter
habitudinem, fuit dicitur ab omnibus dicitur bti affirmatim quia
propter dicitur sit habitudinem rite dicitur dicitur.

Aliud fuit dubitatum siante declaratione dicitur dicitur
a Congregatio: quod licentia celebrandi in parochiis oratoribus
dicitur a sede dicitur. An dicitur non habent remedia ad
dicitur dicitur possit absque dicitur licentia celebrare,
dicitur, et celebrare sibi facere, et fuit dicitur dicitur
dicitur dicitur, quod sit de C. Missam solemniter de dicitur: dicitur.

Quibus quodlibet in Sancta prefata declaratione
quod licentia est extendenda a sede Apostolica, in quibus possit
recedere alijs, et ita in dictis fuerit iudicatum, de quo supra
et de dicta declaratione ad tollendos abusus. Et de iure
possit d. 5. Missam solemnem.

¶ De: De mortibus in domibus.

Facultatem celebrandi in permutarum domum oratorij
ab Apostolica sede emanata non impeditur neque, sed oratoria
vel visitare ordinario permittitur et corrigere quicquid
corrigenda videntur. Licentiam itaque ab antecessoribus ordi-
narijs et officialibus renovari aut emendari non permittitur arbitrio.

Litteris Archiepiscopi famulus querebat quid agendum sibi
esset in prima famulus respectu quod ea quae valent
passim in locis. Tunc dicitur: dicitur missas domi audiant.
visum est viderendum ut nemini qui possit ad illam ire
id permittat, in casu autem necessitatis committat suo arbitrio
modo celebrari in oratorio aut altari ad id ministerium
constitutum.

Interim nobilissima mulier Portugalliae cum se respectu
non possit nisi una sua familia dicitur domo ad missa, et sic
ut dicitur sibi, et familiae oratorij ea audire, et sic id
fuit sine preiudicio et honoris.

Licentiam celebrandi missam in oratorio aliquando fieri
renovari non debet sine causa.

In permutis oratorij celebrandi facultas ab ipso concedi
non potest, quod procedit itaque in locis determinatis oratorij forma
non habentibus.

Idem de permutis domibus suspendendum est, nisi fortassis
illae permutae existant. Idem de Palatijs Baronum.

Ordinarius debet dare licentiam in archiepiscopatu et possit
facere celebrari missam in oratorio, quod propter statum
et auctoritatem in omnia in aula, seu palatii loco sancto et
oportuno ad sacra missae usum dicitur emanare, quod ostendit
tendat, licet sacrorum quod ibi agendum est dignitas possit.

Si responsum fuit Deo famens.
In oratoribus domibus non debet permitti solenne celebratum
nisi ob necessitatem, et tunc in oratorio fieri debet ante
altari ad divinum cultum deditate,

Contra debet audi missam in Ecclesia vel oratorio de
hono fabricato dani non debet nisi in missa, salvo in
et sine reconditio sacrosanctis, hoc autem reconditio in illi
et in his que se habent ad sacramentorum administrationem
et alia que ipsi sacrosancti de more debita attendunt, quibus
homo non.

Oratorum ab Ordinario visitat utque rogantibus se etiam
dandum in quo honor et cultus Deo tribuatur, que missa
sacrosancti et dignum, debet ab eodem Ordinario si adfit aliqua
legitima causa, permitti ut in eodem missa celebrari, que
permisso dicitur debet quoad dicitur permittimus causa.

Ordinarii arbitrio relinquuntur personarum et infirmitatis
qualitate revisita, pro infirmitatis remissione in oratorio
vel altari ad id deputato facultate celebrandi
concedit.

Vers: Deditata oratoria.

In oratoribus supra dictis deditatis celebrare licet immo
nulli sacrosancti dicitur in oratorio.

Vers: Orbitis horis.

Ante diem et hora indubitato celebrare nulli licet, ita
vigore privilegiorum ab Activa sede ante Con: Tit: roriffon.
et licet reformari facultatem florentis reformationis
s: francisci et B. Mariae virginis, celebrandi missam ante
horam, sed ita ut missa non incipiat nisi duabus horis ante
solis ortum.

Probatos, Carthos, Cesaris, fribus alijs Superioribus mandata
Ani v, ut virtute s: Obsequio, sub sua indignatione et
peccatis suspensione a divinis partibus ne dicitur missas b: dicitur
tempore hinc Carthos a maiore dicitur obsequio

aut aliam facultatem, sine quibus alio recte debet celebrare
aut celebrari fasces presumat. Isti per 5 constitutio 84
IV in Bullario.

Verf: Isti per 5 in missarum celebratione.

Sicut non est in re ipsa per 5 in missa prohibentur
non tamen facultatem, immo ob illas nihil omittatur
in missa.

Per 5 istam verba non prohibentur, quia ubi prohibetur
de his est referentibus generaliter, vulgariter sermones dicitur possunt.

Verf: Monendum istam.

Populus monendus est ut in diebus et festis
minoribus in suis parochiis missas audiant, non est tamen
ad id per censuras ecclesiarum cogendus.

De doctorum monacho qui vult se dare ad legem et
celebrare missam, negatum est, quia raptus fuit et sub
negligentia disputationis reputatur de sumptibus, ad scandalum
populo sit.

Cap: 22 De Reform: Cap: 2.

Verf: Iste assumendus

An reuerendissimus dignitas in Collegiata ecclesia de qua, cui
ordinaria iurisdicatio cum omnibus iuribus, quasi episcopus respectu
iurisdictionis referri debeat licentia vel doctori b. perenni-
patis dignitas in Cathedrali. Congreg: die 12 Decemb: 1585,
consuetudine negatiue. Contr: cum quando cogitur de digni-
tate s. 12 lxx: 24 fortatur ut referantur doctoribus,
ergo non videtur, quia hoc nullibi rursus fieri videtur.

Cap 3

Differentia est inter hoc cap: et cap: 21 de
Reform: quia hoc cap: cogitur finis de dignitatibus et
quibus ordinibus fortatur et tamen in distributione quotidianas

concordantiam servare et. Cetero itaque quod distributiones
quotidianas non sunt formae et id in eodem obsequio dignitates
et negligenter respiciere, et pro ista forma etiam ita subiecta
quod non serventur amittuntur, coram ipsis et appellatione,
At vero r. 3 sess 21 cogulam solam quando distributiones
ab ordinibus rursus, et per non serventur amittuntur et por-
tionabiliter serventibus amittuntur.

V. de: Omnes dignitates.

Quis non potest dignitatibus et officiis personalibus statueret
certam officii et servitii formam, praeter solita pro
curanda forma etiam prohibenda in distributionibus rursus
S. aliquibus dignitatibus et quae sunt de iure patris
natis laicorum in fundatione concedatur aliquod
longum tempus per quod illorum obsequia abesse possunt
sine fructu et provisionum amissionis, per hoc dicitur
nihil est sine concessione derogatum.

Dignitates quae sunt de iure Nationali distractioni
formae pro fructuum sunt obnoxiae.

Obsequio in Cathedralibus et collegiatis dignitates, licet
bonum in capto non habeat, nec distributiones quotidianas
cum rursus potest, respiciere si fundatur, et si
distractioni formae fructuum est obnoxiae.

Obsequio etiam duas dignitates in Cathedralibus in
dignos respiciere debet (vide r. 12 sess 24 de reformis) et
nihilominus fructus alterius curat, non si distributiones
quotidianas, tamquam forma pro prohibenda quae antea sunt
dediti in distributionibus quotidianas est rursus.

¶ Tertia pars in distribut. dicitur
arbitrio.

Congregatio: rursus hoc procedere in distributionibus
non sunt sufficientes.

Ad regendum excommunicatis volens rēdare distributionem
quotidianam in Cathedrali, iuxta formam cont. c. 3. § 22,
dimisit liberat subendas ad distributionemque constituit de
reddibus eisdem dotali proventibus a mortuariis et
administratione sacramentorum, sed Congreg. die 3. Septemb.
1587 dicitur ut ex tertia parte subendarum dotali consti-
tuerentur distributiones quotidianae.

Vers: no obstantibus consuetudinibus.

Congreg: tenentur hoc, no esse derogatum fundationi.

Cap: 4.

Qui sunt in sacris, et maxime presbiteratus, ordine,
nullo statuto videtur prohiberi posse, quin verum in capto
habent.

Vers: Si vero qui dignitates

Canonici, qui ordinis sacros debitos post monitionem
sumis recusant, ab ordinariis puniri debent.

Quia statuta et vetustas habilitates integre habere respicit
declarat ut in § 24 cap. 14, § 1. hinc ubi dicitur in tali

Arguuntur ad quos de consuetudine dotali statuta
absoluit deinde rōnorat cap. 14, et in de proventus et rōno
habentur hinc, id potest dicitur no sit in sacris, rōno
iste sit actus iurisdictionis qui respicit dotali rōno
dotali in sacris no constituto, et ad dotali no respicit
ratione ordinis sed dotali et superioritatis.

Cap: 5

§ Communis hinc et extra iudicialiter.

Urguntur hinc rōno.

Cap: 7

Vers: Observare teneantur.

Cap: homina de appellat: in d. Observari dicitur dotali
appellatombus ad dotali dotali interpositio.

Vides: Anō visitandi Hospitalia.

Hospitalia in quibus dicitur sunt, ubi assidue divina officia celebrantur, et bona dormi et carum sunt no distincta debent ab ordinariis visitari.

Ordinarius no habet autem visitandi Hospitalia neqz infra 2 r 8 c 22 de reform: intelligitur et habet. Coram tñ administratores dixerit, nulla rōd habita in eis rōd, sed servata tñ d, r, g, dispositione.

Ordinarius Hospitalia itam primata visitare et rōd: vob pt, in ijs tñ que p̄tinent ad observantia voluntatis fundatorum.

Si autem hoc dixerit, concedat facultate dno visitandi Hospitalia et rōd rōd, no pt tñ qm̄ et indirecte p̄cularit eadem visitare vult, si hoc dno alio tñ rōd.

Hospitalia licet a laicis ministrantur et sint sub potestate dñi, si alio dicitur dicit, possunt ab ordinario visitari.

Si coram p̄t in dno fundacione exempta facta fuerit ab ordinario, p̄ hoc dicitur nihil est dno derogatum.

§ Confraternitates.

Dno visitat capellas confraternitatu laicoru in dñis regularium curias, et rogat administratores ad reddendum rōd.

Ab dno sunt rōd dispositione executoris et dicitur: Diarom, et infuores no possunt de eis rōd rōd m̄ta rōd rōd rōd, etiam inmemorabiles.

Congreg: rōd dno rōd rōd ad dno infuores rōd rōd rōd rōd rōd rōd.

Non obstant quod videtur hoc facultas data dno a iuris r. tua, r, rōd, de testam: et ita rōd: sustulisse dno

Habentibus de consuetudine vel privilegio: Nam istam de
nunc et ropterea in duabus Episcopalis quibus per ista officia
necessarium et volumus dicitur omni quibus honor.

Cap 9.

§ Fabrice omnino dicitur

Ratio sumptuum fabricae dicitur est reddenda dno
ordinario, nisi aliter in institutione ipsius fabricae
institutum sit.

Videtur: Hospitalis.

Administratores hospitalium debent dno ordinario reddere
reddere sine administratione, et si consuetudine privilegio vel
institutione aliqua personae alio ad id officium electo, ratio
esset reddenda praedictae administrationi, reddenda tamen est
ordinario cum interuentu dno electoribus.

Videtur: Quorundamque priorum Cororū.

Administratores priorum Cororū ista de sumptuum nulla
rationem reddentes, postquam dno reddere debent
Quod si alio reddere solent, cum illo tamen principio aliter est
adhibendus dno, qui quoties in dicto caso ad reportum reddere
adhibetur in condemnatione vel absolute administratione
buream tamen habet bonam, sicut alij quibus ratio reddenda est.
Regulariter de omni Cororū dno est reddenda ratio
ab administratores, sine sine publica sine privata, infra
sine laica.

Administratores monasteriorum de illis rationem reddere
ordinario non debent.

Videtur: Nisi seruo forte in institutione.

Verba hoc, nisi seruo forte in institutione vel ordinatione, in
intelliguntur habere Cororū in hospitali quod sine tali
conditione est constitutum, sed si non fundatur administratio
ordinario reddere rationem.

Cap 11

Nullus laicus absque specialis facultate sedis apostolicae

22
Iustus aut Iustitia bona possidere potest etiam si esset, sit:
jurisdictione propria, non obstantibus istis quibusvis
antiqua possessione.

Dispositio finis Carth non habet eorum quod sunt beneficiorum
sed debent fructiferas, ut illas ad proprium commodum distra-
gat, sed sibi vendat eorum in hoc casu redantur arboribus
fructiferas, quando sunt extranei qui hoc committunt, licet
sine iniuria hoc non faciant sed solum ad fructum.

SEM 23 De Reform: Cap 1

§ Ne verba de que de residentia.

Metropolitani promereri debent, ut promereri deum
sui iuxta decreta Concilii: residant in eorum Ecclesia.

Episcopus modo in Episcopatu resident solutus est a residentia
dignitatis quam sine ulla curam sine obtinet, et extra
diocesim in aliqua Cathedrali, tamquam abbas et eius
fructus proprios et, exceptis portionibus et distributio-
nibus quotidianis et alijs si que sunt forte, que absentes
iuxta aliquam de causa non recipiunt.

Episcopus resident in urbe Cathedrali Liber est a residentia
Monasterii Monachorum regularium quod obtinet sine dispo-
sitione papae, licet illi annuatim sint aliqui decem curate
post ordinationem Monachi et presbiterum si in tali Monasterio non
sit font Baptismalis nisi aliqua curam sine et Curate
et diu solent per vicarios.

Episcopus resident in sua diocesi Liber est a residentia rectorum
dignitatum et beneficiorum simplicium que obtinet in alia
diocesi nisi aliquid amittit nisi distributiones quotidianas
et alia si que sunt que absentes iuxta de causa non recipiunt.

§ Nam cum Charita Charitas.

Non licet Episcopo a sua Ecclesia abesse, nisi ob aliquam
causam que habentur et in SEM 23 de Reform:

Non licet Episcopo se absentare ab Episcopatu suo ista propter
certum morbum.

Vers: vel eo absente suffraganeo dno.

Absente metropolitano dno metropolitano residens per absentiam
dno principis regnat.

Si eadem in dno.

Dico ad residentiam regere et uterque dicit dno dicit
parochialis p[er]tinet ad inferioris collationem.

Habens duas parochias limitas et in qua manet residere
dimmodo una no sit principalior altera.

Parochiam dicitur habere cum cat[er]is parochialibus residere
debet, quod dicitur in reformae Bullae h[ic] v, que incipit,
Cupientes pro v[est]ra, publicate 8 dno Julij anno 1508 super
hoc edita, et perit fructus p[er]bend[er]e.

Obtinens cat[er]is et parochialibus quorundam in loco sit
parochialis residere tenetur, neq[ue] ob hoc p[er]mandat esse cat[er]is
sed solum dno distributione quotidianas p[er]tinet et si quid p[er]tinet
in absentia nisi de r[ati]o no p[er]mittit.

Illi qui in eadem civitate parochiam et cat[er]is in cathedrali
sunt collegiata obtinent, utrumq[ue] utendum possunt modo
residant in parochiali nulliq[ue] dno officio necessario desint,
Cum q[ui]dem si possunt debito foris cat[er]is m[er]itis debent
propter eos fructus, et r[ati]o a que sunt illi m[er]iti attributa,
Cum m[er]itis nequeant distributione t[er]m[in]i dno dicitur
quibus no m[er]itis amittunt, neq[ue] alio damno affiri possunt.

An dno p[er]cedens p[er] subtractionem fructuum aduersus
parochios no residentis iuxta dicit: Con: t[er]m[in]i: fundatim
observare eadem intervallo, eandemq[ue] rationem, que contra
dno no residentis statuit, s. i. s[er]v[er]e, Congreg: censuit
no t[er]m[in]i observare eadem intervallo.

Residens in parochiali que no Congregat a Collegiata in
qua Canonatu obtinet, debet foralibus ad dicitur Collegia-
tam accedere, et in eadem dno m[er]itis p[er]tinet, modo omnib[us]
debitis et foris suis debitis et regimine parochiali m[er]itis
et nihil pro se relinquat de debito servitio respectu parochialis.

Habens Catun, et Harrogalem et residens in Harrogali de
precepto hujusmodi, distributiones quotidianas lucratur si Catun
consistat solum in distributionibus quotidianis, non habens prebendam,
hoc procedit si utriusque mense requiritur, quia si ambobus
mensibus esset et utrumque solum iuxta scriptum quod resistat.

Habens Harrogalem et Catun ab illa distantia per bona aut
indium solum, ita ut Catun esset in Cathedrali solum
in Harrogali residere, atque in Magistrali Commenda
Domi solum substitui debet, quia sicut scriptura interpretat
tandem minus obest.

Obtinens in Harrogali baptismalem sui munitur sola cura
baptismi et infantibus expedit. Existens sub cura decessit
fidei, tenetur ad residentiam, et supposito quod in dicta
decessit preter baptismum cetera servanda administrat,
Congregatio die 21 1582 censuit tunc ad residentiam
ad minus tunc adduntur in Harrogali.

Veri: Et alijs quibusvis qui beneficium.

In Monasterio et Abbatis que cura tenent in conventu non
tenentur abbas residere.

Si expositura esset tantum sit jurisdictionalis intelli-
gitur hujusmodi representata in Bulla hujusmodi V. S. D. N. de residuo
Harrogali edita et publicata 8 Idus Junij 1588 que
incipit, Expositio.

Ita ut preterea tunc adduntur residere tenentur sicut bene
tenentur, ita ut in alijs beneficiis serventur, et in Catun =
dualibus.

Quod procedit non obstante quavis nobilitate Canonum
solum, aut in Cathedrali aut Metropolitana.

Obtinens Harrogalem et Catun prebende Magistralis
solum dispensatione ante tunc: tunc: Legitimus obtenta
tenentur in Harrogali residere, atque in Magistrali et ut supra.

Veri: Causa prima per ipsum.

Per motum proprium S. D. N. publicatum 2^a Januarij 1588

Super residentia Canonorum habentium parochiam, non fuit
ablatam ordinariis facultas ita ut saltem quod non possit
iuxta formam Con: Trid: de aliquibus raris casibus residentiam
concedere concedendi a Parochiali ad aliquod tempus, modo
da utatur intra limites prescriptos ab eodem Con: Trid: 23
de Reform: r. 1.

Verf: Abesse cogent.

Nota que non
exemptat a
residentia.

At residentia non exemptat officium Subcollatoris Aeterni.
Inquisitoris officium excedens a residentia non exemptatur.
Licentia obtenta ab ipso de non residendo non exemptat a
residentia, cum eam ipse concedere non possit.

Si super rebus parochiali mota non exemptat a residentia
Obtinentes parochiam, et aliam per promotionem sedis
Aeternae habentis eadem rursus operantur, et omnium bonorum
fructuum et reddituum ad dictam Ecclesiam pertinentium
possidentium, licet in eorum possessione predicta
muta sit fuit per aliquem in rectorio, si tamen se
promereri fuerint intra annum eorum residentia et ad residendum
in dicta Ecclesia et presupposito quod non concedatur residentia
In de casu debet ipse bonorum fructuum deputari, et
partem fructuum ei pro sufficienti victu assignari, iuxta
Con: Trid: formam.

Item: maior pars fructuum parochialis alteri
personae sit reservata, hoc tenet si a residentia non exemptat
Ipse licet pro habitatione sua diocesano tibi opera
possit parochi, ille tamen ob eam causam ultra quam trimester
singulis annis abesse non potest a sua parochia, et interea
poni debet in ea eodem vicarius regens portionem fructuum
d. Parochiae arbitrio vestro dei assignata.

Ordinarius a residentia non exemptat, imminuit si exierit
ad tempus, si non fuerit retracta culpa rectoris parochialis.

Parochus in quibus in quibus fuit constitutus Capellanus
in institutione Capellanie imposita fuit sola cura animarum
sua parochia parochia, quoad Capellanie biceps non tenetur in
ea residere.

Intermedium locus cum Ordinarij consensu excusat a
residentia.

Infirmitas excusat a residentia quando in loco parochie
non sunt medici aut medicus et si infirmitas alibi curari
potest, hoc casu per 4 menses dispensat Episcopus.

Presbitero habenti inimicitias in Domino loci ubi situm
est beneficium, extra jurisdictionem illius Domini Episcopus debet,
si non est ad reconciliandum, dare aliud beneficium extra terri-
torium et jurisdictionem illius Domini, et punitur si idem
Presbitero sit abesse vel a beneficio, constituto tamen vita-
rio dote, cum assignatione equae portione fructuum
beneficii qui de iudicat, donec causa inimicitiarum inter
eos subsistat.

Habens catenam et parochialem in qua non est sine discrimi-
nibus vel propter inimicitias residere, non est cogendus diu
subsistere inimicitiarum causa in ea residere, sed et punitur si
sit residere in catena.

Habens gravem inimicitiam in sua parochiali, durante
hoc est de licentia Episcopi ab ea per annum abesse, et interim
Ordinarij debet constituere vicarium, interde regentem
de uno fructibus assignata illi qui de parochiali iuris-
dictione.

Graves inimicitie sunt legitime causa propter quam
quis non tenetur residere in parochiali, debet tamen parochus
per alium ab Ordinario approbatum, assignata illi de fructibus
interde Ordinarij eiusdem arbitrio taxata, interde.
Inimicitie culpa parochi non retracte excusant a residentia et tamen
tali Episcopo conceditur dispensatio per annum dimmodo in parochiali
expensis parochi imminuat idonum vicarium, et interim vicarius
debet Episcopo vel inimicitie extinguantur, si id per se non poterit
restruere debet ad Card. Congreg. Cons. remissio culpa factum sit,
quo minus reconciliatio processerit.

Parochus in qua fuit constitutus Capellanus
in institutione capellani inposita fuit sola cura animarum seu
vicaria perpetua, quoad capellanus viget non tenet in ea residere.
Dispensatus ob ministerium suum a residentia remanere
debet in aliquo loco parochiali suo vicario.

Negotia publica sibi exsulant a residentia per aliquod tempus
si legitime sunt demandata. Quando Episcopus dispensat a
residentia per aliquod tempus, ut puta, octo mensibus, vel
per idem vicarius in parochiali, ut restor alium vero operi
vacare possit, v.g. fabricam monachum absens dispensatur.

In his que pertinent a residentia observanda sunt
que habentur in c. 1 de reform: Et in aliis, si non
possunt servari de reota con: c. 12, premissa, id agendum
est quod commodum est melius est. Et qui non habet
domum propriam in loco ubi residere tenet, aliqua conditio
est. Cuius loco populus non potest vicarium suo curato
subministrare, ordinarius ea observare debet que habentur
c. 3, s. 24 de reform: Et in casu in quo iura dispo:
nunt non debet pro iure declaratione ad papam recurrere.

Parochus non habens commodam habitationem in parochia
fuit dispensatus ut de loco possit in loco vicario, dimittendo
prope parochiam eius substitutus habet et, aliquando per
facultas eadem de causa concessa fuit sine conditione
illa (dimittendo)

fuit istam quia dispensatus a residentia in sub parochi:
ali ad tempus a S. D. M., donec instituat alium capellanus de
negotio illius capellani in quo ipse erat capellanus, et de die frastandat.

Obtinens canoniam cui sit loca parochialis ad
vitam obtinentis, tenetur in parochiali residere si locus
facta sit ad vitam obtinentis tantum.

Quandocumque S. D. M. reliquit residentiam dei quod habita
vacans eorum, serventur et personam potest dispo:
sare cum ipse capellanus parochialis habitibus
et dimissis.

ut dimisso in parochialibus domo literarum res. in catu
residerent.

Quando alium Barroco conceditur studendi facultas
ut fructus suos faciat, hoc infraستا servari debent.

Primo ut studiat Theologie aut iuri Ca^{to} in obedi
binder stato.

Secundo si est status annorum triginta nulla facultas
concedi debet, id est status est exigenda, et hoc nisi iam
studia incepisset et illa nondum absolvisset.

Tertio ad quinquagennium tantum a primis studij tempore
tantum licentia hoc est concedenda admissa ita ut
infra annum ad subdiaconatum perveniat.

Quarto, inter omnia iura alicuius in domo literarum ab
ordinario designandi, assignata illi congrua portio
fructuum spectatur, atque hoc licentia solim totum
habet in parochialibus ante Con: Tunc: obtentis, quia
in obtentis ante Con: Tunc: licentia non datur.

Quinto in Canonatibus in quibus post Con: Tunc: obtentis
itaque datur studendi facultas.

Postulantes sequentes Hierosolimitanis ut Capella
in militia remorantur Confessores sequuntur, et habent ob
in alijs loco Barroco non rogantur residere,
consueverunt illis qui habent parochias in Italia permittendu
esse ut non residant de annis, qui habent in alijs
Hierosolymis ad desertum et orto in deserto.

Quintoque de causa dispensari solent, ut quos in Baro
regali rotundis non residat, habens Canonatum subtrahit
instructio possit.

Quos licentia dare debet suam potestati ut per 4
mensibus a suo prioratu abesse possit in loco comodius
habitudinis sine curande causa.

Quia de non residendo a S. D. M. obtenta et de

prohibendo fructus ratione studij non valent nisi et
ordinarij responsus accedat, § 14 in d. de aratione
quod gra de ne respondendo non valent sine ordinarij respon-
su qui publicata fuit anno 1584 die 29 Novemb.

§ Quod si per dicitur.

Immo est prohibere parochos sub pena excommunicationis
arbitraria, quae si dimidiam de summa non excedat, non
ultra biduum a sua sede possit abesse, non si potest
id prohibere sub pena excommunicationis lata sententia.

Parochus qui non vult in sua parochiali residere, debet
ea, servato modo ordine primarii.

Hector parochus Ilerdensis, monitus ab ordinario ut
resideret, noluit, et propterea contumax appellatus,
visum est committere auditori, ut de eo remitteret, ut
dicitur in rationibus prefatis, non divinis cultus et
reliqua cura deservatur.

Cap: 5

An Regularis promovendi ad ordines inter alia tenentur
stiam nominis et desiderium servare in Italia republica
provi facere, et testimonium deferre ad prescriptum r. 5.
§ 23.

Cap: 6.

An Clericus promoveatur ad Capella sacre
dolabon, quia supra tali promotione obtinuit a se apta novam
promotionem stiam in binis motus proprii possit in suis causis
vindicatis gaudere privilegio fori, quamvis possessionem
beneficij non habeat propter introitum, contra quod ali-
ment. Congreg: die 13 Junij 1587 censuit gaudere.

§ Nullus promoveatur fori.

Non cap: 110 prohibet quum ille qui a 14 statis suis
annu attigerit licet nondu expleverit possit beneficium
simplex obtinere.

¶ Ante quartumdecimum annum.

26
Promissio in 13 Statuto anno de Carta in dicta Collegi-
ata ubi vigore Statuti dicti promissio ante realium posses-
sionem et fructuum proptionem fuerit exposita et
hinc obstat hoc decretum et sic ita censuit Congreg:
14 Augusti: 1585.

¶ De etiam fori privilegio

Hoc decretum contra clericos qui fori privilegio
veluti intendunt, non habet locum nisi a die quo
publicatum fuit, in illis partibus, nisi contra: hoc ita
esse publicatum.

¶ De etiam fori privilegio.

Clericus non beneficiatus qui incedens in habitum et
tonsura incedit aliam Ecclesiam, si fuerit cum annis
decem et sex mensibus absque habitu et tonsura non gaudet
fori privilegio. Sic fuit decretum 1585 de r. 4y audientia
de sent: de r. 10.

Em reserata fuit pensio ubi rursus, si non incedat in
habitum et tonsura, non gaudet privilegio fori. Sic fuit
decretum de superaddito, de eo quod contra: tunc corrigat
tunc r. 10 et tunc r. 10 et r. 10 per distinctionem (nisi)

Aliter in fundatione aliter statuatur quia non est
a derogatum.

Hoc verba importat ut clericus qui incedit sine habitu
et tonsura incedens in aliam Ecclesiam ad mandatum ipsi non
deserit, nisi factis sine aliqua mentione reverentis amittat
privilegium fori, attenta mente contra: quod ad tollendum
penitus abusus quos voluit hoc aboliri in r. 10 et r. 10
itaque probari in r. 10 possit, tunc contra: lib. 1.
art: 9. r. 33. m. 2. Et ita censuit Congreg: die 10 Novemb:
1581.

De iure fori fuit dubitatum in clericis non de foris
habentibus vel consuetudinem vel simul utriusque, et propter
debetur primatum privilegio clericali. Et distinguitur
quod si est in sacris et non in privilegiis, sed in primatu
fuerunt: et in m. 3 de Apost. Et si in minoribus ordi-
nibus et debeat, non primatur privilegio fori, nisi
post firmam mentionem et in iudicio de sent. de res. et lli.
de bita et conditio cler. fuerunt: in d. r. 1º nisi
si immutetur eorum, senta quod sit sed et res, et
resu res facto primatur privilegio, p. Gloss in rap.
p. d. m. 1º. § An clericis vero.

Quos integritate sua ordinavit cum sibi subdito bene
bigamo, qui alio cum duabus virginibus successim contraxit
matrimonium et consummavit, et modo defunctus fuit, dispo-
sere non potest ut prima consuetudinem et beneficia simplicia a se
vel ab alio accipiat. Ita Congreg. censuit die 30 Jan. 1587.

§ Clerici conjugati.

Congreg. idem censuit de responsione.

§ Clerici qui.

Censuit Congreg. clericum conjugatum qui post dimissum
habitu et consuetudinem clericalem, quamvis pro debeat illo
in curia laicali utatur et in primatu ordinatus
fuerit, si deinde reassumpto habitu et consuetudine non in
frandem Intel. definit, neque hoc debeat, non posse
a iudice laico propter idem debeat in sacris con-
munitate personaliter distinguere, sent. rap. si iudex laicus, de
sent. de res. in d.

Quidam clericus character insignitus beneficium dicitur
obtinuit, cum postea ad hunc dicitur sua cum clericatu
restituere. Deinde non secundo matrimonio clericalem
habitu reassumpsit, et aliud beneficium dicitur reddidit ad d. 1º.

Substatum in id gaudet privilegio fore Congreg.
die 11 Jan. 1587 consuetudo gaudere, quia clericali privilegio
concessum non est, cum in favorem solus ordinis intro-
ductum sit, cap. si diligenti, et ibi glossa de foro vestit.
Ordinis in cap. Tunc de decess. Nicoland: non q. vol. i. m. q.

Cap: 6. Vt autem.

Idem dicit si dicitur consuetudinem vel habitum sed in aliquo
bruit ut dicitur, Nota, singulariter amovetur: m. d. r. v.
de decess: ad fin. Nec sufficit coronam seu consuetudinem sine
habitum, sed reputatio requiritur utrumque. Et dicitur:
m. r. Audere. v. d. s. de decess: de decess: m. d. r. v. habitus quoque
debet esse de decess: et usque ad talos.

Hodie de jure de decessi prescripto nec monito requiritur
nec habitus et consuetudo suffiunt nisi etiam aliam dicitur
inserviant, et ita consuetudo in bona adscripta et in
altera adscripta.

Cap: 7. S. Sancta Synodus.

Qui subdiaconi, Diaconi vel Presbyteri sunt, etiamque
admitti ad Cathedralis Ecclesie cathe, res a sede Archiepiscopi in
forma digni collatos, et etiam ordinem quem dicitur
cathe, requirunt, non est opus ut examinentur rati explorandi
reformationem.

Illi vero qui sacros ordines nondum susceperunt examinandi
sunt, an illam doctrinam habeant que de prescripto Consuetudo:
necessaria est illi ordini sacro qui Canonici que sequi
volunt est amplexus.

Quisquam fuit quid respondendum de ordinatis ante statum
legitimam ab eis qui ante ordinationem in Ecclesia publica
dicto protestatus est, quod non intendit ordinare, nisi eos
qui statum legitimam habeant, presupposita attestazione

similiter etiam de amari assertione audimisse ab rebo deo
cum deo et hinc protestationem fieri ad terram,
reterim se habere intentionem ordinem simpliciter
referendi, et quidem videtur esse ordinatus, sed ab
exhibitione ordinis esse suspensus ante debitum tempus.
Et quia in reterim insinuat maior pars deo
quod non sufficit unus testis, idcirco determinatum
est ab uno de illis ut res deferatur ad papam.

Cap: 8 § Nisi eius probitas.

Qui a sede apostolica obtinuit ut ordinari possit ab
alio quam a suo ordinario, debet probitatem suam de
moribus ordinarii testimonio reprobandi, et idcirco clausula
illa, ut a suo ordinario vel de eius auctoritate probitas
et moribus ordinandi commendentur a quocumque alio.
Ita decretum fuit 28 April: anno 1575.

Eodem de et anno resert in casu quo fuerit aliquis
absens per plures annos ab ordinario, ita ut illi commendare
de vita et moribus non possit, sufficiens ratio dimissoria
ordinarii, que retinebunt quod ordinandus non sit deoratus,
vel retinere, sed legitime parentibus oribus informatio
vero de vita et moribus habenda est ex loco in quo fuit
beneficiatus.

§ Si secus fiat.

Ordinatus ab alio deo sine ordinarii sui dimissoria
ordinatus et ministrans dicitur irregularis.

Verf: Et ordinatus a pastore.

Absolvere a suspensione eos qui nullius diocesis episcopi
sunt sine dimissoria suis ordinati fuerint, spectat ad
papam ad quem de cons: pertinet illis dimissoria reddere.

Carant hoc & dicitur 23 hinc gabet form in maioribus
quibus in minoribus videtur, itaque in utroque casu opus
beneficij solationis.

Cap: 9.

Familiaris dei de quo hoc dicitur cogitur potest
ordinari de iure ad suum patrimonium, si illud sufficienter
fuerit, debet nihilominus recte de iure adscribi iuxta
r. 10 hinc dicitur: 23 de reform:

Congreg. cons: declaravit quod licet deus possit
ordinare familiares suum secularium sibi alio modo subditi
et daret illi dimissiones ad ordinandum a quocumque, de hoc
sicut supra non potest super his interdictis de quibus in casu dicitur
23 r. 12 et 14 nisi pro deus sua voluntate.

Ordinat familiares suum ad titulum reservationis si
pro necessitate vel comoditate suam deus suam
iudicat ordinandum.

Cap: 10.

De reposita declaratione Congreg. alio edita
quod superiores regulares dimissiones ad ordinem concedere
possunt regularibus sibi subditis ad Diocesana.

An possit concedere licet dimissiones pro otibus ordini-
bus, personis regularibus dicit sui monachii.

Congreg. consuit non posse 22 diei Maii 1587.

Carra congregatio consuit non licet Capto licet
dimissiones concedere ex hoc dicitur, quibus gabetur
licentiam distinctam et de iure ut memorabilem
suspensionem et sunt iudices ordinarii, die 5 Julij 1575.
Abbatibus regularibus gabetur ino licentia de iure.

Et nimirum postquam postquam sacerdotalis ordinis et
minime benedictionis susceperint, possunt consuetudine et
ordinem minoribus secularibus dei jurisdictioni subiectis so-
ferre, si modo dei consensus ardeat, et a dno Episcopo
quibus etiam dimissiones impetrant, ita ut satis non sit
id generatim ab ipso concessum esse, sed per concessione
semper opus sit singulis.

Possunt etiam dicti Abbates eisdem ordinibus referre
alijs regularibus qui dimissiones per alios suorum superiorum
non habent, consensus dei eorum subiacent in quo
ordinem suum recipiunt sustinere.

Præterea iidem Abbates sacerdotes et benedicti
dictos ordinibus referre possunt secularibus aliorum dei
jurisdictioni subiectis, modo attulerint suorum superiorum
etiam per alios, et per alios, consensus dei eorum in quo ordinem
suum recipiunt sustinere.

Veri: Cuius qui regularis.

Congreg: consuetudine, si promittunt se regularis ad ordina-
rium hoc spectare, si nullius diocesis, ad verum ordinem
ordinarium spectare, et approbantur etiam ad ipso

§ Subditus sibi.

Hoc admodum si in proprio sibi liceat ut in Abbate

et de similibus in d. Subditus sibi de privilegio Archiepiscopi p. 5.

ubi habet pariter p. 107 d. ibidem, Item eorum capitulum sed de arantia sed
impediantibus dimissiones per alios ad impetrantes dimissiones ab Abbatibus et similibus.

ubi a capto s. de varantia
est p. 5. de Abbatibus et similibus

§ Nec res Abbates.

Nulli Abbati etiam quibusvis privilegijs munito
licet concedere etiam dimissiones quibuslibet clero

Seculari etiam ad ordinem suo dicitur.

Sicut fratres S. Joannis Hierosolimitani sunt privilegii
etiam circa clericos qui in servitio suo et ordinibus
serviunt, non possunt per dimissionem ad ordinem alium
alio recedere, nisi fuerint sui ordinis professi.

Cap: 12

§ Regularis quoque.

Textus in cap: Cum nullas, § Regulari de comp.
ordm. m. d. Et ibidem. C. 1. m. 3. Et alio Congreg: per
verendum. circa statum dno no pot dispensare, C. 1. 1.
in Clement. Concordam. Synodus verbo. Stat. m. 2.
Et videtur ante statum dno ministravit, licet peccet.
no est in regularibus, m. 14, art. 27 prope finem, silvester.
Et talis promotus no est res in subditus, sed
boni suspendendus. Silvester m. 15 paulo post, per
no asserit in de Congreg: Sententia.

Cap 13

§ De saltim dicitur dno.

De istis dicitur et subdicitur in missa solemnium mi-
nistrantes essent sacerdotes, nihil est ut res post
hoc ante missam miorum redierit quibus Insuper
solennium ministrant de manu sacerdotis qui res ministra-
verunt.

§ Promoti ad sacerdotium.

Ob eminentiam doctrine et bonorum testimonium
et de consensu ordinarii omnium Pontificum dicitur

ut quibus eodem tempore etiam excommunicatus brevis
tempore simul possit etiam extra tempora. In
respondens fuit Dno. Gasparino.

Cap 15 : Vers: Annus Antiquus.

Intelligo Intelligimus.

Episcopus adhortationibus et monitionibus cum suis presbiteris
agere debet, ne censuras et ceteris, ut debent omnes et
fuerint et ceteris.

C 15

Nullus preterquam Episcopus se interponat in his que spectant
ad approbandum sacerdotes sacre confessionis ministros.

At in Jerusalem militie sacerdotes si sacros non
sunt possunt audire confessiones, nec alia sacramenta
administare, nisi sint ab Episcopo approbati. Ita respo-
sus Episcopus Militum.

Episcopi regulares sine alij regulari Confessores non
possunt audire confessiones regularium qui sunt de familia
aut deservunt domum monasterii absque approbatione
vel licentia Dni. Sic Congreg 14 Augusti anno 1588.

Cap 16.

Ordinatus iuxta hoc decretum certe deinde assumptus
a nullo Episcopo recipendus est sine ordinarii licentia
etiam si ad nullum beneficium sit assumptus, vel
nullum beneficium habeat, quia tunc ab eodem Episcopo
recipi potest et sine ordinario dimissionem reddere
debet.

Vers: Non attribatur.

Hoc fiat in ipsa promotione nam postea non est
fieri

Vers: Sine Commendatitijb.

Abbas et alij sui eas concedere.

¶ Ut nullus in posterum ordinetur.

Hoc fiat in re promissa, nam postea fides non est.

¶ Nullus presbiter.

Abbas et alij sui eas concedere.

Presbiteri quibus per rap. fm. de. de. per. et. remissionem,
sicut sibi concesserunt, licet non possunt per
sacerdotem quocumque, sed omnes tantum qui ad formam
Con: Trid: Sess: 23 de reform: r. 15 ab ordinario
ad id munus ordinatus est, vel episcopale benefici-
um obtinet. Sic rest. Pontifex audita Congreg:
Sententia, respondet insequendum esse decreto Con: Trid:
proad sui presbiteros.

Cap. 17.

Vers: Et episcopalis sine diocesis.

Non habet per hunc in episcopalis qui suam
animam operentur.

¶ Quod si ministeris.

Ministeri acuti aut tribularii et sic similia non
possunt exercere, nisi a constituto in illis ordinibus
quod est notandum, cum per ut volumus et passim
non observantur.

Cap: 18.

In contributione seminarii debet observari decretum
Cardinalium Con: Trid: de seminariis.

In hoc Seminario non debent admitti pueri quorum quatuordecim annis non sunt, quod de dimidia desina, secundum antiquam legem facta fuit.

§ In hoc Seminario recipiuntur.

In Seminario collocari debent pueri, qui sunt prolixiores ad vitam Ierosolimitanam et dum in eo manent Ierosolimitanis precibus et moribus imbuantur.

Pueri qui in Seminario collocabuntur sint tales qui in servitium dei se dicere volunt, et pauperes.

§ Quae omnia atque alia.

Duo Canonici Ierosolimitani ab Episcopo ad constituendam administrationem puerorum, in Seminario non possunt, nisi de iusta et legitima causa mutari.

Episcopus debet Canonorum praefatorum consilium adhibere in constituendis regulis universitatis Seminarii, loco ac similibus, ac etiam esse in singulis rebus, ut puta, in electione puerorum singulorum, introducentium electione magistrorum, liberorum legendorum, confessionibus puerorum discolorum, de pulsione, visitatione, et similibus.

§ Et quae ad Collegii fabricam.

Episcopus quatuor deputatos Seminarii debet adhibere in consilio, pro tota temporali administratione praedicti Seminarii, de qua exactione, quae ad solvendum Episcopo spectat.

Episcopus tenetur adhibere in consilio praedictos deputatos, non tamen tenetur eorum sequi consilium.

Quatuor deputati Seminariorum sunt praefati, nec

possunt amoveri nisi iusta et legitima de causa

Vers: Et de fructibus integris mensis Decembris.

Debet primus Decembris de fructibus et sui Capiti fructibus
retribueret Seminario, ac postea reliquos ad idem regere
et Clero totius Diocesis pro retributione Seminarii
debet imponi media decima, super fructibus omnium beneficiorum.
Canonici qui contribuerunt Seminario de fructibus
suis prebendis, non debent retribueret ex distributionibus
quotidianis.

Nullus est exemptus a Contributione Seminarii nisi qui
nominatim a Curia: Tunc: derogantur.

Vers: Rubeunturque dignitatibus.

Etiam Cardinales regi possunt ad contribuendum Semi-
nario de fructibus beneficiorum que habent in Diocesi
in qua est Seminarium.

Brevis S. D. N. de concessione immunitatis retributio-
nis Seminarii facta Canonis Regularibus, non habet
locum ubi tempore concessione immunitatis prefate, iam
erat stabilita taxa, et Seminarium erat quasi in
possessione sic ab eis exigendi.

Vers: Abbatibus.

Abbas si sua mercede conductum et collegium habeat
in sacra structura interpretatur et Grammaticam
qui pueros literis imbuat, his sumptibus deductis,
demum etiam his que sunt non modo in propriis
et collegiis annuis fructibus et proventus abba-
tis, sed etiam in sustentandis et proseguendis literis,

que ad fundam iura ipsius Abbatis pertinet, verum
Abbas redditus estimandus est, atque talis estima-
tionis et summe, eorumque omnium sumptuum de quibus
dictum est habita ratione abbas contribuere debet
Seminaris.

Quando abbatia nullius Diocesis est, solum Semi-
nario illius Diocesis in qua dicitur abbatia constituta
sit.

Vers: Et hospitalium.

Hospitalia que data non sunt in titulum, comenda
sive administrationem non tenentur contribuere Seminaris.

Hospitalia que non fuerint data neque in titulum neque
in administrationem, modo beneficia amissa reddunt
et presentibus doctoribus non habent Seminaris contribuere
non tenentur aliquo modo.

Domus Hospitalis S. Antonij data in Comenda debet
Seminaris contribuere, licet non fuerit estimata neque
taxata in libris Sacre Camere Apostolicæ, quia debent
omnes bona estimari et deductis oneribus soluti debet
Comendatarius Seminaris contribuere medietate decime
secundum antiquam taxam.

Hospitalia unius Diocesis habent beneficium amissum
quod est alterius Diocesis tenentur contribuere pro
parte fructuum beneficij amissi Seminaris, quod est
in Diocesi in qua situm est predictum beneficium.

Vers: Et beneficiorum quorumcumque.

Parochiales que sunt inter Diocesis Curiam
alio quam ab ordinario illius loci collate sunt
debent contribuere Seminaris Diocesis in qua sita sunt.

Bona sita in una diocesi que proprie attributa
sunt alioi sacello eiusdem diocesis, quod famquam
membrum quoddam subiectum aut vinctum sit alioi beneficio
in altera diocesi sita, neque constet eadem bona ~~esse~~
~~esse~~ illi beneficio addita fuisse, qua in eis edificaretur
sacellum, contribuere debent Seminario diocesis in qua
situm est beneficium, cui illud sacellum summo prefata bona
sunt vinctum aut subiectum est. Quod si bona prius
applicata beneficio fuerint qua in eis edificaretur
sacellum contributio fieri debet Seminario diocesis
in qua beneficium est institutum.

De beneficio quod in multis diocesis habet bona
contribuendum est Episcopo loci in quo est beneficium, etiam
nisi bona in alijs diocesis sunt propria vincta etiam
dicti beneficii quia tunc contribuere debet Episcopus

loci eorum in quibus bona sunt sita particulari
etiam sunt sita, immo de his eadem etiam subiecta
aut vincta, constituta fuerint aut a consuetudine
honorum.

De contributione facienda Seminarijs de bonis
beneficiorum que sunt in multis diocesis declarata
sunt est. Primo etiam habentem quaedam bona
in alia diocesi debet de illis contribuere, etiam
si bonum beneficium unum est alteri cum sit
bonis in alia diocesi illa bona contribuere debere
Episcopo loci ubi sita sunt cum sita etiam, non
obstante unione. Tertio si bona vincta diocesis
vincta beneficio alterius diocesis sunt caritatis
etiam, sunt aliqui habeant que tunc non sit una

honorum; sed distributa fuerunt ad comoditate incolarum
nec bona sunt eis applicata ab initio, quod ob id, non
sequuntur illam, ^{in qua} sunt bona alteri bene-
ficio in alia diocesi tribuere debere illi diocesi
cui bona sunt, ut in primo casu dicto est.

Hec contributione seminarii non debet imponi penitus
Beneficio, sed detrahenda est pars de omnibus fructibus
De distributionibus quotidianis et de impositis nihil
seminario solentur.

Antequam fructus faciantur pro rata seminario
soluenda, deducende sunt expense, quae in beneficiis
fiunt.

Beneficium quod non imminuitur faciatum in libro
faciarum obnoxium non est contributioni seminario facti,
sicut post diem secundum Julij. Anno 1567.

Vox: Deia aliorum Collegiorum.

Congreg: consuetudo hoc intelligendum de secularibus
non regularibus.

Legata hanc de causa ut redurat^r Grammatice
qui paucos pauperes literis instruat, intelligunt^r
ex Contr: Tit: 18 de test 23 de testore esse applic-
cata seminario cum onere erudicendi, quod pauperes
sunt testator instituit.

Collegii pro erudicendis pauperes constituti deus de
Contr: dicto cum sit seminario applicatum
ordinarium est administrator, cum onere huius ut
via sunt expensae quae ordinata fuerunt in dicti
collegii institutione.

Bona

Bona que fuerunt appetita ab eorum collegio propter
christianam educationem miserabilium puerorum si collegium
istud sublatum sit, appetitum seminario debent.

Et licet pauperibus deinde commissa ad educationem et
institutionem miserabilium puerorum eiusdem collegii, quo
postea sublato, tandem ad hospitalia aliquod ea loco
penderunt, ut alius darentur qui ad verissimi putatis
usum et officia ea referunt, de deo vero consuetud.
seminario, attributio licet et iam si appetita
consentiant. Vers: Confraternitate.

Confraternitates seu scholas que nulla habent beneficia
ecclesie, nec redditus, nec prouentus, et redditus
non debent contribuere seminario.

Vers: Et omni Monasteriorum.

Monasteria in quibus actu Seminarium non est, sed
solum contribunt alteri monasterio pro sustentatione
scholarum, consentiant eodem modo ac si scholares haberent,
et propterea non contribunt nisi de redditibus
quos percipiunt.

Vers: Non tamen mendicantium.

Item apud collegium fratres mendicantes ad semi-
narium contributionem non tenent, quod procedit si
non habent beneficia bunt monasteriorum, quia de
beneficiis buntis et nisi soluerent debent.

Et ignoratur quomodo nature sunt bona bunt mon^{rio}
Istiusmodi vel caralia donata vel alio exempta contributionem

Beneficium obnoxia tantum sunt, et hoc procedit
in monasteriis que non sunt commendata, nam in monasteriis
commendatis, que possident bona immobilia,
omnes probantur. Ita esse per beneficium arguenda in
transferebantur, quo id non probante restat de
decepta.

Verf: fratres s. f. s.

Ad hoc solentur milites qui habent beneficia
sibi commendata alterius ordinis vel qualitatis, tunc
sunt ad substitutionem beneficium ratione forme
beneficiorum, cum deceptio referat non probat
sed beneficia ordinis generalitatem.

Verf: nec beneficia aliquot simplicia,
Congreg: censent que non comprehendunt beneficia ad
inferiorum collationem restantia.

Sicut dicitur bene possit beneficia simplicia
qualitatis non est tunc bene regularia beneficia.

Nec Catus bene possunt commendari.

Beneficium debent bene beneficia optima, si
bent casus variationis.

Beneficia simplicia que per mortem vacant
possunt bene per ipsum commendari, licet essent refer-
rata vel afferta, nisi tunc alia beneficia simplicia,
que iam vacassent in mensis suo (dicitur per predictum)
et quorum collatio ad ipsum restabat, non commenda-
rio vacasset, sed alio retulisset, vel eandem unionem
factam non retinere committisset.

Si dicitur beneficia in suis manibus vacantia non
vacant, vacantia in mensibus reservationis bene non

potest sicut frater in hoc sonabat.

Item, Symbionsi concessum fuit ut possit regere
clerum ad tributum regni, collegii b. d. Seminarii, sed
fuit a Concilio restrictum. Item ut sicut bene
fuit, bene et omnino ad prebendam restaret,
et omnia prout defuit, quibus magis et quomodo
magis bene et intelligatur bene.

Item ut qui in Collegio per frater studium, ga-
beant privilegia data rebus univ. statibus.

Item Augustano propter merita sua concessum
fuit ut dicitur et ubi verba Augustano Semi-
nario applicaret.

Item Herbipolensi a Gregorio VIII concessum fuit
monachum ad studium Monasterium, in quo Gregorium
manus dicitur, Seminarius suo Herbipolensi applicaret,
in quod factum fuit anno 1552.

Si inter Conc. Curia: de institutio religionis
solent in rebus monasterii sumptibus dicitur substatari
professores ad docendum monasterium in dicitur, dicitur
funda est huiusmodi, tanquam de alio, de reliqua
summa. Item monasteria Seminarii de prelo
Conc. Curia: dicitur tribuere debent pro rata.
Ita concessum fuit vicario Misilomensi 22 April.
anno 1570. & Item aliorum Collegiorum.

Congreg. consuetudinem intelligendum de secularibus
non de regularibus collegiis

& Item omnia exempta voluit esse, preterquam,
Beneficium de amb. habeat Seminarii tributum

tenetur etiam pro aliquo fructibus. Nam in
Seminarium deditur semina et aliam.

§ Ad hanc intem portione.

Causa sumptuum Seminarium, facta pro eius edificatio
ne quoniam pro aliis pueris, et domum magis, non
est datus plus medietate dicitur dicitur in eadem antiqua
taxam.

Datus qui ante dicitur dicitur Julij anno 1567 in
Seminarium, non dicitur, quod dicitur illud dicitur
constat dicitur ab ipsa dicitur dicitur nihil dicitur non
bulla dicitur dicitur dicitur ad antiquam taxam
dicitur, et si quid sumptuum dicitur dicitur dicitur
dicitur dicitur de dicitur, quod dicitur dicitur post dicitur
dicitur dicitur ad dicitur dicitur dicitur, in
dicitur dicitur dicitur, totum illud quod dicitur
dicitur dicitur, iam fuisse dicitur dicitur dicitur
dicitur dicitur, aut aliam dicitur dicitur
Seminarium, Antiqua dicitur dicitur dicitur
in dicitur dicitur, quod in dicitur dicitur
aliam dicitur dicitur.

Quoniam dicitur dicitur ante dicitur 11 Julij dicitur
Seminarium dicitur dicitur dicitur forma dicitur:
dicitur dicitur dicitur dicitur, dicitur a dicitur dicitur
dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur, dicitur illi
dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur

quos quoties penderent, et odo qui destruerent
solvent iam faciam stabilitam possit rogare nisi rindijb.
Si tñ aliqua beneficia simplicia post destructionem
Seminarij vacassent in sua diocesi que Seminaris no
applicasset, sed familiaribus suis vel consanguineis
retulisset destrahit tunc Seminarij tantam summa
quantam reddunt illorum beneficiorum caput, tamq̃
de mensa sua ipsa Seminaris assignat, quoad viderit
vel donec alia beneficia vacantia saltem similes
valoris et ad collationem sua postantia eidem semina-
rio committit et de omnibus sumis offitio applica-
rent. Si autem iam aliqua beneficia Seminaris
committit, et nihil preterea tunc iam stabilita
destraxisset rogatur oio tantum inde destrahere
quantum illi reddunt illorum beneficiorum Seminaris
vintoru.

Seminarius si post destructionem de Seminaris dicitur
est no possunt ordinari pro illius contributione ultra
quam se extendit illud decretum, quodquam gravare,
sed in omnibus decretum est servandum.

Si quis plures retulisset Seminaris qua in re debet
fieri reparatione in alia solutione, vel nisi quod
impendit solent restituatur.

Res: sed vero pensionibus.

Pensionarius contribuere debet Seminaris pro rata
ad rationem illam quam contribuit et aliarum.
In parte Seminaris pro pensionibus solvenda, ea

est in eadem ratio, ut primum requiratur quantum
sit taxa antiqua unius decime, cum taxae dimidi-
um pro beneficiis non possunt. Ex consuetudine vero
et debet proportionaliter haberi respectu ad
valorum beneficij et taxam solutam per modo
videtur, scilicet beneficium in taxa est pro decima
integra, puta, 60 fructu a beneficiario decima-
rio solvitur, qui sunt pars dimidia decime.
Attendantur postea ad valorum beneficij valorum
nempe pro valore 100. pensio fructu 100 atque
ita de 30 decimario solutus, beneficium nomine
pensio 20. reliqua decime ratione beneficij
prostat. § Quod si iudicio dei.

Ante omnia considerandum est in decimario Gramma-
ticis et musicis qui prius instituti fuerint si
reddantur fructu redditis aut expendi sint.

§ Si vero in aliena provincia.

In Italia ubi ad hoc tenentur sunt redditus et
fructus decimarii erigi non possunt, prout et in saltem
expensis beneficia obtinentur de duobus magistris
altero Grammatico altero musico.

Ad beneficia unius diocesis ab ipso decimario et non ab
decimario claustrum alterius diocesis tenentur
soluere decimario illius diocesis in qua existunt
dicto et instituto iuxta hoc decretum Curie illam
portantem quod bigore dictum decretum imposita solvere
refruserint, qui ante memoratam unionem beneficia

ista in titulum vel remenda q̄ 15 annos obtinuerunt.
Congreg: censuit portiones detrahendas vel applicatas
Seminaris non posse auferri, quia uno de qua agit in
applicata tantum illi Seminaris alterius Sacerdotis fructus
beneficij bini, sed non sunt a portione pro
Seminaris debita et p̄sentem resista. Nam in iis ar-
gumentis fuit, et non potest tolli non obstantibus Com:
illis verbis: Hec enim exempta; nam illud habet Com:
in illis collegijs et Seminaris ante Com: Sacerdotis
vel dotalis ut de talibus non detrahatur portio pro alio
novo Seminaris; nos vero loquimur q̄ p̄sentem resista
p̄sentem et postea scripta fuit uno.

Quorundam in fr̄es Mendicantes Anomales S. Basilij
et Monachi Cartusiani pro Circaijs, que v̄t in Civitate
Hieratensi ante annum 1567 taxati pro Seminaris
sine ulla retroversia contribuerunt possunt istam
gratia regi ad eandem rationem.

Super Congreg: Com: sub die 29 Martij 1587
rescripsit Ipo Hieratensi pro verbis, circa hoc fuit
mendicantes exemptos esse a Com: hoc tunc aliquos
regulares ex privilegio s̄: v̄t: Sij V, Anomales t̄n
fundi nisi ob eorum paupertatem aliqua bona possideat
que effecti sunt immunita a solutione Seminaris.

An fraternitates m̄: 80 que oblationibus meritis
et m̄ximis habent similibus contribuire debeant
Super Congreg: rescripsit eodem Ipo eodem die,
contradictores fundi tantum ratione honorum
Hospitalitatis.

An pensiones sup curatis et mensa d'pali ratione
simplicium non curatorum taxari possint. Sacra
Congreg: respondit eodem, Brevi die, pensiones tenent
pro rata illius taxae que ab d'po et eius confilio deputa-
torum ad d'p'criptum Cons: d' 23. 5. 18. fuit
imposita beneficijs rebus et quorum fructibus solum
sunt pensiones.

An loci non admissi prebende in Cathedrali distribu-
tiones taxari debeant? Congreg: respondit et respon-
dit eodem eodem die, non taxandas distributiones
inter quotidianas.

An qui habent prebendam in Cathedrali et curiam
in civitate et dispensatione d'p'ra pro distribu-
tionibus sint taxandi? Sacra Congreg: eodem
respondit non tenentur ea pro distributionibus inter
quotidianas.

An Illi omnes Cardinales pro Abbatibus et beneficijs
eorum ad simplicium rationem? Sacra Congreg:
respondit eodem de Cardinalibus, estimant eos tenent
iuxta taxam ab d'po et deputatis et supra legitime
factam.

An equites Hierosolimitani pro Crangijs contribuunt?
Sacra Congreg: scripsit eodem eodem die Hierosolimita-
nos equites non tenentur.

An Abbates et beneficia que habent in d'p'ra
matricibus in alia d'p'ra contribuunt? Sacra Congreg:
eodem die respondit eodem, Abbates de quibus agitur

fonsi si bona que habent in dicitur. sunt propria
alio modo dicitur ibidem scilicet, que lingua membrum
substantia sunt aut vnta dicitur matris in alio na
dicitur existenti.

Sessio 24

De Sacramento Matrimonij.

Can. 9.

In iure habentur quædam interualla ad subdico-
natum ordinem quodlibet retinere tenentur et ratio-
danda non est de dispensatio ut matrimonium celebrare
possit. Ita Congreg. censuit.

Sessio 24 DE REFORM: Matrimonij.

Can. 1.

Vos: et a proprio Contrahentium Harors.

Quando matrimonium celebratur inter duos de
diversis Harorsibus debent in ambabus fieri deminutiones.

Vos: ad Celebrationem Matrimonij in
fama dicitur.

Ordinarius non potest prohibere quomodo matrimonium
dum celebratur forma servata. Cont: Sed cum magis
debet ut in dicitur celebratur ad hoc sortari debent.

no h[ic] p[ro]cipere
Emare debent ordinarij vel sponsi, factis p[ro]fatis q[ui]
gram primu[m] retrahant matrimonium p[er] verba de
presenti coram Barone ad Imperi p[ro]vinciam d[omi]nand[um].
In regionibus in quibus factis tribus d[omi]natio-
nibus sponsi se carnaliter cognoscunt Ipsi p[ro]mde
re debent vel Barones ultima d[omi]natio[n]e abs-
luta illos matrimonio subito coniungat, ad idem
Imperi p[ro]vinciam d[omi]nand[um].

Vers: Tunc vel bona tantu[m] d[omi]natio
fiat.

Arbitrio ordinarij no[n] Barone.

Vers: Nisi ordinarius ipse.

Ipsus potest etiam post matrimonium retractum
ante illud consummationem, si ita expedire iudicaverit
secundum prudentiam suam et iudicium de aliqua
causa arbitrio suo remittere d[omi]natio[n]es
etiam no[n] sit suspitio quod matrimonium malit[er]
se impediat.

Non solum de causis h[ic] expressis possunt h[ic]
d[omi]natio[n]es omitti, sed de alijs etiam arbitrio
ordinarij qui illos remittere potest etiam post mat[ri]-
monium retractum et ante illud consummationem.
Ipsus potest ob veritatem h[ic] quo prohibita sunt
mixta remittere aliquas d[omi]natio[n]es secundum
prudentiam suam et iudicium, no[n] h[ic] iudicium vel dubium
fieri aliter fiant.

§ Igo hoc in Matrimonio coniugio.

Itē. Si auctoritas inquit dicit constat in matrimonio modo p[ro]p[ri]e retractant.

ubi propter publicas denuntiationes matrimonium malefice impediri possit, illis omissis coram Barone vel alio sacerdote de eius consentia duobus vel tribus testibus adhibitis per verba de presentibus retractandum est, quo facto antequam denunciant ad consummationem semel vel bis erunt faciendae denuntiationes.

Quis potest perinde prudentiam suam et iudicium de aliqua causa arbitrio suo remittere denuntiationem, Itē. non sit suspectus quod matrimonium malefice impeditur.

§ Qui altera parte Barone.

Matrimonium retractum coram testibus sed sine Barone aut alio sacerdote de eius consentia post contrahendum non solent esse nullum, sed nec vim habet sponsalium adeo quod sic retractantes ad deum retractandum compelli possint sic expressum est in Romano.

Decretum hoc annullat retractus tantum matrimonium per verba de presenti clandestine factos, sponsalia vero per verba de futuro, reliquit in terminis iuris, propterea quod per verba predicta sponsalia in matrimonium non transibunt.

Qui Matrimonium clandestinum sine Barone retractaverint et consummaverint, si nullum aliud impedimentum adest, sine dispensatione de novo retractare matrimonium

in facie Ecclesie, his tamen retractantibus et testibus et iudicibus
qui clandestine retractantibus intercedunt graviter arbitra-
ria pena puniendi sunt.

Qui Matrimonium contra presentiam Parochi proprii et
testium clandestine retractant et consummaverint
Ordinarum vel eius Vicarii arbitrio graviter sunt puniendi.
Quod si nullum aliud sit impedimentum et res in Ma-
trimonium restiterint, puniendum est illos totidem
illud retractant servatis tamen servandis, de Decreto Com-
muni: c. 24. s. 1. de Reform. Matrimonij.

Ordinaribus de sacris debet Matrimonia illa nulla
esse que ante Parochum vel alio sacerdote de respo-
sione Parochi absentia vel ipsi vel duobus vel tribus
testibus retractata non sunt. Statuere autem non
debet quod illi qui non servata forma predicta retra-
xerint, sint inhabiles ad retractandum quia est retra-
dictio. s. 1. c. 24. de Reform. Matrimonij.
Verba enim illa decreti ad hoc retractandum non intelli-
guntur quod qui contra formam decreti Matrimo-
nium retractant, simpliciter inhabiles fiant ad
retractandum, sed ad hoc retractandum nempe
eum in modum sine Parochi et testibus. Quare
qui in Matrimonio retractandis decreti formulam
servati non sunt, retractare si voluerint de
decreti Bulla c. 1. adhibito Parochi et testibus,
hoc Ordinarius illos reddere debet nisi sanguinis
contumacia aut propinquitate aut alio sacrorum
Canonum exceptionibus excludantur. Eum idem Ordi-
narius tamen in eos qui Matrimonium sine Parochi et

Et testibus contraxerunt, tunc in eos etiam qui
istiusmodi contrahendo interfuerunt extra arbitria
debet animadverti.

Vox: A proprio Barone.

Sunt argumenta de hoc factu, quia Barones
miscebant contra dogmata etiam si rationem negan-
tes et amplexus debent deinde tunc per se quibus
prohibent de annulorum nuptiarum benedictionibus.
Contrarium tamen sentit Congreg. quia illa dicitur
vix non debent esse ministerij illius dicit, sed loco
habende est ad sustentationem sui dignitatis et non
ab immemorabili tempore ita fidei consistit non
est tollenda per laudabilem consuetudinem.

Ordinum Cons: Trid: quo statuitur ut Matrimonij
contrahendo fiat solemniter coram Barone et testibus
habet dimittat eorum in Matrimonij de parte non ante
eius sponsalia per verba de futuro contrahuntur.

Satis est si Matrimonij coram Barone et testibus
contrahatur per verba de parte etiam si contrahentes
in Ecclesia banns fuerint adstent, dimittantur et
fuerint et sacerdotes benedictiones in Ecclesia facien-
da sunt.

An omisso Ordine quo procedere debent, de-
betur Matrimonij de constitutionibus Synodalibus
dicitur et de consuetudine immemorabili quam
prohibent esse etiam post Cons: Trid: Congreg:
de Lamentis, reddat Matrimonij clandestinum
prohibet illegitimum, unde de si Matrimonij
contrahuntur esse sine Barone et testibus.

Congreg. die 7 Aprilis Anno 1587 respondit negativè.
Matrimonium quod non, contrahitur in presentia Ba-
rugi proprii aut alterius sacerdotis de rebus Barugi
vel ordinarij Licentia, nullus est, nisi contrahentes
ex auctoritate veniendi sint, et sic solent non apparere
ad hoc ut contrahant Matrimonij sed validus quod
ante Barugo proprio contrahitur vel alio sacer-
dote de rebus Barugi vel ordinarij Licentia et
sorum fortibus verba de rebus ab utroque contrahenti-
bus procedantur. Nec de omissione et diminutione
inducitur Matrimonium ex facto modo contrahitur
esse nullum.

¶ Quod si quis Barugus.

Presupposito quod restor habeat Barugiam in
duabus diocesis, et quidem in una rebus Barugialis
sine maiore parte Barugianorum existat, in altera
sit Dominus Barugus, in qua modo rebus, modo rebus
Capellanus restor respondit et propterea in suspen-
sionem incidit, An absolutionem obtinere debeat ab
ordinario in sinu diocesis rebus existat Italia ubi et
presupponitur habere domum residentiam, vel potius
ab alio in sinu diocesis restor habeat propria domum
maxime si Barugiam sit coniuncti Matrimonio, fuisse
eiusdem diocesis. Congreg. die 12 Decemb. Anno 1585
respondit ab ordinario ubi fuerint Barugiam coniuncti
Matrimonio, quando ibi commissum fuit delictum.

A proprio contrahentibus Barugo vel alio sacerdote
in rebus Barugis seu ordinario Licentiam dedit
benedictio sacerdotibus contrahentibus Matrimonium et
facienda iuxta decretum cons. trad. r. 1. fol. 29

de reform: matrimonij nō obstantibus submissis.
Quando contrahitur matrimonium inter duos alios
quosdam et a patre tempore in aliquo loco habitantibus
sui sui sunt, cogunt, ita ut non sint de representatis
inter benedictos, propter quosdam causas illas
intelligitur in primo parochia habitant de tempore
quo matrimonium contrahunt.

Quando contrahitur matrimonium inter unum qui sit
de una parochia et mulierem de altera, sufficit si
contrahatur coram proprio paroco mulieris vel
coram paroco viri in parochia viri. Sic Congreg:
die 10 Decemb: 1574 quod rescriptum Curie: 13 confirmavit
int, contra Navarra: in summa m^o 144 et 145.

Generalis Licentia alicui sacerdoti a paroco in huius-
modi data, operandi per via que paroco officium re-
solvunt, sufficit ad matrimonium coram illo sacerdote
celebrati validitatem.

Vers: Post triginta dies.

Qui contraxerunt in tertio vel quarto gradu, et
post confirmationem, primo sui qua illis innotescit
confirmatione; possunt simpliciter dispensari etiam in
mutabilibus vel loci ubi propter paucitatem suam
vel ipsam magnam suam parces inter se cognatione et
consuetudine, causa vero dispensandi in sponsalibus ante
confirmationem Cons: cum essent in gradu prohibito,
est satisfactio cum sponsa, aut per edictum publicum
suo sponsalium, Sic Congreg: tenent.

§ Hucusque eadem sancta synodus

Sponsus qui sponsam fuerant ante matrimo-
nium p[er] verba de p[re]s[ent]e et iuxta formam consuetudinariam,
nō est ab ipso p[ri]ncipi p[er]na soluta si fuerant a sacris
canonicis inflata, et maxime si ipse sponsa ante
matrimonij celebrationem id petierit, sed ambo
sunt arbitrio ordinarij grauit[er] puniendi p[er]
statutum in c. 1. de reformatione matrimonij.

Matrimonium si antequam fuerit publice denuntia-
tione consummatum est, seu factis denuntiationibus
consummatum videtur sit, antequam coram Episcopo et
testibus celebratum est videtur matrimonium, si
postea contraxerit sit coram Episcopo et testibus
et nullum aliud sit impedimentum. Quod vero talis
est abusus scilicet quod matrimonium consummatur
antequam factis fuerint denuntiationes seu post, et
antequam contraxerit sit p[er] verba de p[re]s[ent]e coram
Episcopo et testibus, est tunc tollendus et qui com-
mittit et impediturmittit, puniri debent
nō p[er]na soluta sed duntaxat arbitraria.

§ Si aliter quam p[re]s[ent]e Episcopo.

Matrimonium contraxerit nō seruata consuetud.
forma licet coram inter se de contrahendo matrimo-
nio fidem dederint, et postea coram testibus sine
Episcopo de p[re]s[ent]e contraxerint, carnali copula
inter eos subsistit, nisi in sponsalia
de futuro, resolutum, ita ut tunc possint seruata
consuetud.

Cont: tunc: forma contrahere, sic respondimus ad
Ius et aduato.

Vos: neque a quoquam.

Sicut Georgius proxius non soluit esse matri-
monium sed alius de ipse consensu, matrimonium cont,
etiam si ipse veratim redderet proxius Georgium
Georgius ita proxius matrimonio debet esse, et
apparet a contrahentibus hanc de causa adhiberi
fuisse, sicut si casu proxius fuisse.

Matrimonium contrahimus coram sacerdote, qui non
ab ordinario nec a proprio contrahentium Georgio
Liontiam habuit non debet per ordinarium rotari, sed
sunt in declarari iuratum esse, cum dicitur cont:
tunc: illud iuratum fuerit non est aliud iurandum
sed solus opus est et declaratur iuratum esse.

Vos: Ape inu tam diu subditi mandant.

Id est subdata pena de iure de qua in Clement.
1^a in fine de eximibz.

§ Nos vero per tam Calabria.

Ordinarius cont: tunc: iuratum matrimonium clandestine
fuit contracta absque Liontia Georgi in ipse habuit
robore post 30 dies a die publicationis resint de iure
in Georgiam facta, quod tunc publicatio per facta
post Cal: Maij anno 1564 iuxta Bullam S. J. N. 84. 17.
cont, si quod duplex tempus recordari debet, unum
post distans Cal: Maij anno 1564 alterum post 30
dies a publicatione adeo et si ante distans Calen:

facta fuisse publicatio, deest tunc non obligasset
Instrumentum retracta ante publicationem et facta
deest de reform: Minimonij in parochia retracten-
tium factam, id est ante publicationem verba non
sunt, nec verba declaranda.

Si ergo verba verba quod fuerint Minimonia ante
claros et hostibus alicujus essent verba fuerint
publicata in parochia, sufficit et equivocet publica-
tionem solum deest tunc quantum ad Minimonij revocationem.

Ita Minimonia verba a Cons: declarantur que
post 30 dies a die prime publicationis deest in
parochia facta clandestine retractantur.

Publicatio deest tunc Cons: de reform: Minimonij
facta in Synodo Diocesana equivocet illi publicationem
quam idem Cons: precepit fieri in singulis Ecclesijs
parochialibus.

Verf: Qui aliter quam ante claros

Si in parochia mulieris retractatur ante paro-
cho dicitur non Minimonij

Si hoc in Synodo ad sit retractandum in habilibus ois addit.

Cogit: tenent hoc non procedere in parochialibus.

Si quod si aliquando probabile fuerit suspitio.

Propter causas a Cons: expressas sine omissione
omissionem itam alie sunt sufficientes secundum
ordinem prudentiam et iudicium.

Si volens itaqz
Nulla cognatio servitulis retractatur nisi inter

personas que nominantur cap: 2. § 24 de Re-
form: matrimonij. & auctoritas sua ad tollendum
dubium nec eos tantum qui post Cons: Trid: re-
formationem, sed illos etiam qui ante illa, cognati-
onem spiritualium contraxerunt, immo non sicut
de personis inter quas tunc cons: voluit demum
contrahi. At ante reformationem spiritualium nullo
modo in simili modo se absque dispensatione aliqua libe-
re et licite copulari possent et matrimonium istiusmodi
reformationem Cons: absque dispensatione et obis
datis inter eos iam contracta valere, ~~et~~ plenam
robore firmitatem habere declaravit, publicata
20 Augusti. Anno 1566.

§ 102 ad summum bñis et bona.

Congreg: consistit si plures susceperunt, ad contrahendum
reformationem, si non constat quos primo legitime,
(si plures sunt et isti) vel nullis si bñis et obis
fuit, ille tantum contrahit.

Inter Matrimonia et uxorem intervenit et bap-
tizatio baptizatioque, et matrem et quascunque alias
personas tam de parte intervenientis quam baptizatis
et baptizati in Cons: Trid: notatim non expressas
matrimonium libere et licite contrahi potest.

Ubi: Et auctoritas antiqua.

Quis non potest considerari licentiam ut duo viri
suo viri et mulieris aliquem baptizandum de
baptismo susceperunt

Vers: Spualis cognatio contrahitur.

Spiritualis affinitas de cons: trad. dicitur
pertinet ad matrimonia contrahenda non ad contrahenda
dissolubilia.

§ Quod si alij.

Congreg: consunt si etiam subserviant ob contra-
hendam cognationem.

Idem de declaratione non aduersetur cons: trad: intelli-
genda est quando etiam subserviant, etiam a sacro-
sco non designatis. vide Manar: 5: 22 Manual: in 29.
Et ita sap. quatinus de cognatione seruit: in 8.
Et minus ad hoc habet locum in etiam subservi-
ant nullis etiam designatis.

Qui conat aut fuit promatorum non nullam
contrahit spirituales cognationem, de quo cognati-
o inter conatum et filium conantis nulli est
impedimentum. Idem in filio baptizante vel
contrahente. Cap. 3.

¶ ^{ait} ~~ait~~ cons: sponsalia baltha non de ordine
primi gradum dicit, coguntur de sponsalibus de
futuro que vero ut proprie sponsalia vocantur
non de sponsalibus de parte .i. matrimonio rato, quod
in suo proprio vigore relinquatur, et impedit in
vobis illis casibus et gradibus quibus de iure baltha
aut cons: trad: introducitur erat, Bulla Six-
ti que incipit, ad hominum sedat, publicata
anno 1568 21 July, Bulla incipit a declaratione

de constitutionem S. O. M. P. Sij V sup. q. 10. Com.
Cud. 888 24 de reform: Matrimonij r. 3. Consuet. Congreg.
viri impedimentum, iustitiae publice honestatis de
sponsalibus p. verba de pte et nullitate retractibus
ob omissionem forma decreti Cons: Cud. 888 24
de reform: Matrimonij r. 1.

Qui ante Cons: Cud. in secundo gradu publice ho-
nestatis erant, post Cons: publicationem seu affirma-
tionem rite et absq. dispensatione retractare possunt
et retractum inter eos matrimonium validum esse
iuxta forma r. 3. 888 24 Expo. fulguratione.

Sponsalia de pte ante etate viribus, sunt a
popula carnali no. transmittunt in matrimonium

Sponsalia, soluntur de consensu conjugum re-
sunt esse invalida.

§ Antiquae.

In iustitia publice honestatis se affirmate de
formatione attendit in remotior gradibus. Adm.
Congreg: consistit de Matrimonio p. verba de pte
popula no. sunt a no. viri affirmatam, remittit
ty impedimentum ulterius gradibus de declaratio-
ne Sij V sub data Cal: Julij anno 1885, et ita 1668.
Itum fuit de iuris p. congregationem 17 April:
1885, et de ordine S. M. p. veter. Card: interfu-
erunt odo p. vobis ordinis et, Cud. S. M. Hoc de re
fuit procedit in sponsalibus de futuro dimittat
no. autem in Matrimonio sic (ubi p. fortum) retracto

Acta declaravit dno v p brevis exordium 1^a July 1569.

Cap. 4 De reform:

Qui in postno est hinc linter se formatum
smy mulier sicut sororem postea duxit in uxorem
indiget dispensatione et filij quos de tali matrimo
nio procreant illoy stum sunt.

Inter personas que sine into con: tui: reforma
tionem affirmatam infra secundu gradu de forma:
tionem pronuntiam contraxerunt iurimonia post
con: tui: reformationem etiam sine sicut dicitur
dispensatione contraxerunt validam est ad divinis
debet, dista 1^a v declaratio, ad rmo notitia
congreg: censuit idem impedimento affirmatis
impedimento post iurimonia contraxerunt.

In primo gradu transveriali dispensatur de
causis ordinarijs, in descendentes no nisi de mag:
na causa. § In ulterioribus vero.

Impedimentum illud quod propter affirmatis
de formatione contraxerunt, ad eos qui
in primo aut secundo gradu coniunguntur
restringitur, in ulterioribus vero gradibus
statuit no divindio, habet etiam coram et
reprehendit sponsalia p verba de futuro contra
et censuit congreg:

Cap. 5

De reformatione sicut si ignoranter.
De reformatione sicut qui contraxerunt sponsalia

post publicatam iam confirmationem Com: quod
dimittere necessitatem in iuramento non servata
dimittere in postulacione dispensacione degressi-
fuerunt, ut res dicitur, de iure agentium ante Com:
quod: confirmationem esse facta seorsalia non
credatur dispensatio.

§ De vero solemnitate.

Illi qui ignorantes gradum post Cal: Maij anno
1554 contraxerunt et contra ius dispensacionem in
foro ubi non esset publicatam de iure de ream-
dissimis iuramentis, iam dandam esse gratis, hoc
forum habet in repositiombus non in iudicio que
solentur ad expeditionem Bullarum.

§ Gratia dispensari.

De iure Com: quod, ut dispensaciones gratis
reddantur habet forum in repositiombus non in
iudicio, quia propter Bullarum expeditionem solentur
de Congreg: Pontif.

Gratia adeo dispensaciones iuramentales reddendae
sunt, quod etiam ordinarij quibus istae dispensaciones
committuntur summi officij gratis existunt. Ita
ut nec res dicitur nihil subiciat pro mercede.
Notandum vero examinando testes et simulando res-
ras informationes, quarta pars auri per dicitur
arrivare possit. Pro vero vero absolutio et
dispensacione in foro residentij tantum, nihil a
iudice arrixi possit, ut tunc fit.

Ver: idq: de rā.

Pro dispensacione in quarto gradu rōlangm =

matris sufficit quod si adhibita diligentia mulier
sua qua dispensatur non inueniat alterum bonum
parum sui possit nubere

§ In contrahendis huiusmodi

Contrahentes in gradibus prohibitis de quibus dubi-
tatur in sunt in quarto vel quinto gradu, arbi-
trario ordinarij hoc relinquatur ut credat illis
testibus et probatombus, que de magis probare
videntur.

Quando dispensatio creditur ob incertitudinem do-
tis, sufficit quod ea incertitudo dotis sit respectu
personarum que degunt in loco mulieris: id est si in
loco vero non essent aliqui non committi qui mulierem
sua parua dote arripuerunt, et hoc dispensa-
tio non vitatur.

Causa legitime dispensandi in gradibus prohibitis
sunt he, angustia loci, quando non inueniuntur parum
conditionis. Quando dicitur vult ducere uxorem
vel indotatam, instituyendo illi dotem, et vult ducere
ob letum vel inimitiam sedandas.

Cur: Com: Cur: habent facultatem a Papa
declarandi que sunt cause dispensationis huius-
modi, et quo sensu ille sunt arripiendo. Causa
vero dotis non sufficiens est iusta, et que in quarto
gradu consanguinitatis dispensari possit, pro cuius
verificatione sufficit si in de loco in quo mulier
habitat ipsa diligentiam adhibeat in procurando bonum
parum, a quo sui tali dote in matrimonio ducatur
magis in inueniat.

Qui contraxerunt in quarto aut tertio gradu

Itam post reformationem cont: anteq illud refr:
matro innotesceret poterunt simpliciter dispensari.
S; similitatibus Itam de Zoro b; ob simi p an =
pfectam vel quia magna p dno illorum m de se cog =
natone commissa est, ita ut difficulter cum alijs
mrimoni contrahere possint. Sed qd msta causa
cum illo dispensandi in quarto et quindog; in tertio.
Qui contraxerunt sponsalia ante cont: refo =
mationem cum essent in gradu prohibito, et minus
volunt contrahere mrimoni, no poterunt absq; causa
dispensari. Causa idonea videtur si conuersio cum
sponsa aut pub t; sponsalia pcesserit, aut quid simi =
le ppter alias causas iure receptas.

Non dantur dispensationes mrimonales sub pcepto
ignorantie de reformatione cont: si qd ignorantia
fuerit post Cal: Maij anno 1564, in supplicationibus
autem no expremantur Cal: Maij, sed t; colligat
de nra ratione facti.

Cum qd qm post Cal: Maij 1564 ignorantib; contraxerunt
in tertio vel quarto gradu, et allegatur quod
no fuerit publicatum in pcuria sua de reformatione
de reformatione: mrimoni dispensari pot.

Et licet quoad factum factum qui ignorantib;
gradum no clandestine contraxerunt post cont: re =
formationem, dum t; eorum ignorantia probabilis
fuerit. Atq; de qd qui ignorantib; contraxerunt
in tertio aut quarto gradu, si postmodu factis
probationibus iuxta formam cont: t; d: Sabdt
notitia impedimenti, pro qd Itam qui in tertio
aut quarto gradu propter iugitiam loci aut
quod no innotuit pcuris conuentionib;. Similiter

quando hic sult dicitur in dicitur sibi attentionem per
peram constituto illi dicitur, aut itam pro dandis
libris aut distordis respondit potestatem volunt,
bise fuerunt legitime rante iste ad dispensandum
de potestando, immode gratis prochie, ity factio
matrimo procedat in. Idem servandum est in
casibus supradictis in matrimonio p verba de futuro
publicato istam procedentibus aut subsecuto ostulis
aut p fidei p mendum dationem que in nonnullis
promittis bny habent matrimonij rorasti p verba
de pnt

Itaque, dum quor sponsalia rorasta sunt aut
rormationem conr: it fuerunt proclamata inter
nomentibus aliquibus seradictis artibus, it si de
tertio gradu agatur possunt arrei roranda.

§ In secundo gradu.

Derictum fuit in rorog: 5.3. Cognitio de sponsalib
de futuro, nota Bullam Sy V. interuentem, Ad Romanam
editam anno 1588 ex ma Julij quib verba rorasti
id esse ostendunt de matrimonio vero ruto tam
milit haberi in hoc conr: Cuid: sed illud rorant est
de iure, esse manno quoddam impedimentu quom
sunt sponsalia, idcirco rmittendu in rordis roratum
it rvidentur. S. D. M. qm pro rorum et raudam
baridate prouidetur singulis roribus.

Congreg: Card: ror: ronsult dispensationem de
spondam sub roratum, si inter roranguinos it affm
ode roratione, ronal roruntos rarnalis rorula
pro rorist rimo rorationem in ror ror no rorist
pro ror ror ror roranguinos affm de ror ror
ti ror rorales p ror ror ror ror ror ror ror ror ror

inhabiles ad huncmodi, retrahendum de eo quod dicitur
fuerit commissum inest, quia inest inest nos
retrahendum huncmodi, id est pro validitate dispensati-
onis super gradu inest, esse de inest expressione
retrahendum carnalis prout et scriptis suis observat.

Si post inest, etiam dispensationis ante
illam, putationem et deest, ordinari, se cog-
noverunt inest factis aut adhibitis solemnitate
committere ordinari, quod si deest, etiam deest
satis, sibi putabuntur et causa in est express-
sa probabitur legitima coram se, ut quod
creatoris post inest, etiam se cognoverunt,
dispensat in est inest, etiam deest, etiam deest
tia propter inest, arbitrio suo.

Quod si tales retraherunt coram, etiam deest
ta nobilitate obtento dispensationis et se carnalit-
retraherunt, committere ut si et additur, et
punito deest, non servata forma cons. etiam
committere creatoris in huncmodi, et quibus si fuerit
fuerit illos in gradu prohibito se attingere inest
etiam dispensationis videtur.

Qui huncmodi inest, pro dispensationis et habito
inest, quod etiam fuerunt deest, et retraherunt
ut se cognoverunt, et ita videtur esse fuisse
deest, et habito datas ante retrahendum
ut committere, dandae dispensationis esse
congruere. Card. consuit.

Idem huncmodi est etiam quod etiam non essent deest
dite, sed suppletis signata et data et deest
deest.

Congreg. Card. cons. Card. consensu dispensatione
reddi nullam de populo procedente dispensatione
si de ea non fuerit facta mentio in scriptis
Copulam vero suspensionem post dispensationem
ab ordinario factam non impedire humani boni
utilitatem.

Vers. Dispensatio.

Item antequam ordinarius non habet facultatem
in gradibus affirmatis seu consanguinitatis a iure
prohibitis retrahere minima dispensandi.

¶ An secundo gradu.

Cum quidam qui contraxerunt in secundo antequam
contractionem, sub spe dispensationis obtinende
et profectum si venerunt ad curiam, atque agere
repererunt remotionem salutarem rebus impeditam
videtur dispensandum sine etiam si nulla signata
sit supplicatio.

Item si declarantur per intelligi de gradibus
affirmatis et consanguinitatis, Congreg. tunc idem
consensu in dispensationibus.

¶ Sint res nra deprecate

Cap. 5.

An, quicunque et mulierum captives qui in idcirco
captivi vel in captivitate duntaxat, sed ob aliam causam,
sunt res nra deprecate per hoc captivi. Visum fuit
multis ex illis non comprehendi nisi deo qui captivi
vel in captivitate duntaxat, non numerari: cap. 27 in. 150
quomodocumque, et fuit de istis per Congreg. d. d. 23 Jan. 1586, et deprecate ob aliam causam qua

ut loquor dicitur et extenditur a Conr: propter dand
ad maiorem rationem, et constitutio dicitur
generalis extenditur tali casu.

Cap 8

§ Quod si in consubmatione per annum.

Itaque cum dicitur consubmatio.

Ad mulierem que cum adultero et consubmatio publice
vivunt postea soluta dicitur alio dicitur proinde, contra,
adulteros et consubmarios in floris simulacris pu-
mri, de hoc cap: 8 congruenter: consuetudo proinde, quia
Conr: non tollit penas impositas a iure sui ut in fine
patet.

Ad dicitur in iudicialibus que adulterium redimunt
ad fructa 50 que pro loco applicata fuerit non est
factis monentur in forma Conr: cap: 8
§ 24 de reform: referendur in statuto Concilij
Congreg: de 2 Novemb: 1587 et sunt Conr: non sustin-
tisse alias penas contra adulteros et sic quod
non male dicitur.

§ 24 de reform:

Cap. 1.

Verf: De professione fidei ab eo facta.

Professio fidei ab dno dmittenda iuxta Bullam
dij 4^{ti}, que bulla mittit, transmissa nobis, fuitque
publicata die nona Decemb: 1564.

Hor dicitur in extenditur dicitur ad eos, qui
de monasterijs conventibus, domibus et alijs quibus-
cumque loco regularibus gubernantur et ordinantur.

militatim quocumque non vel fitulo

Cap 2 de Quare Metropolitani.

Metropolitani qui ex aliqua causa Com: hoc ad prescriptum tempus celebrare non potest, a summo pontifice non solet dispensari.

Vides: Causa Antignor.

Suffraganeus Antignor Metropolitano impedito debet honorari cons: provinciali, et in rotibus hinc Metropolitani fungi prout dicitur cap: 24 de reform: Et non dicitur quod sit suffraganeus sed exemptus et Archiepiscopus sed. immo dicitur subditus, licet in cons: provinciali per Metropolitani dum videtur celebrato iuxta formam dicti cap: 24 elegit dicitur Metropolitani summo synodo interstit, etiam ut dicitur dicti Metropolitani suffraganeus Antignor dicitur ut in cons: provinciali supra dicitur dicitur suffraganeos dicitur.

Vides: Et deinde quilibet Saltem
fratris.

In India ob distantiam quorundam repraesentationem hoc fratris tempus ad cons: celebrandum bis ad sextum annum a sede Archiepiscopi procat?

de hoc dicitur.

Si provinciales non teneantur accedere ad sua Metropolim, nisi ut inter sint synodo provinciali non obstante aliqua in rotarum consuetudine.

§ Fidei Ixi.

Electio semel facta ab Deo exempto metropolitani
tanti ad unum synodum veniat, legat successores,
similiter legat successores electio facta a prolatibus
nullius diocesis per unum aliquos visitationibus.

Accipere debet nullius diocesis potest archiepiscopus
aliquam in metropolitani dignitate, atque uno synodo
provinciali se subijcere, nisi obstantes contradictione loci dicit
degraderetur.

Non solum Ixi exempti continentur eligere ut in hoc dicitur
locum et prolati inter eos qui sunt electionem libera
habent, licet eorum carta contradicant, que carta
continentur ad eandem observantiam dicitur in provin-
ciali consuetudine, sicut res veritate dicitur.

Carta istam exempta et immediate sedi archiepiscopi
subiecta continentur ad observantiam dicitur illius
consuetudinis ad quod eorum Ixi accessit.

Verf: Et que ibi ordinata fuerint.

Decreta que in consuetudine provincialibus continentur
publicati non debent inconsulto summo Pontifici com-
mittentibus autem ad sedem archiepiscopalem synodis
laude digni sunt.

§ Synodi quoque diocesane.

Ipsi qui sunt in provincia debent fieri suas
synodos facere, si autem accesserint Roma ad rite
brandum consuetudine provinciali.

Gravabitur hic archiepiscopus Stanovitanus de synodo
ut ne committitur tunc alijs Ixi sed bunsquibus Ixi
ratione suam reddat synodum de consuetudine dicitur.

Sicut in Pontificali Rom: Legatur quod constitutio
quae in synodo fuit per verbum placet reprobari debent
per anton non perdit in synodo Dorojana, et hinc
con: Capli in quibusdam, non autem nec esset sequenda
nisi in quibusdam casibus a cura expressis.

Obtinendo beneficia in una diocesi vel civitate
sua, si ipsi in alia habitent, tenentur ad synodum
diocesana illius dei accedere in subiecti sunt illius
legibus observare.

Idem: Ad quas de omni ista ord.

Exempti vero ad synodum diocesana venire debent, si ex
emptione restant interesse debent, et capli generalia
libris subiecti non sunt, et quod de diocesi sunt.

Idem de.

Exemptus qui metropolitano vicarij fuit
elegit ut in generali synodo interesset, non potest ab
eodem metropolitano compelli nec regi ad constitu-
tionem in ea synodo editas observandum. Et regis
die 9 April: 1587 tenent, et per rationem exempti
tenent, item con: Legatur tamen de intercessione
in reliquis vicariis observat exemptionem.

Provinciales synodum simul obligent Exempti
ad illam in futurum semper accedere tenent
sub ipsam vicariis et si exemptus non fuerit.

Cap 3^m.

De Archidiaconi autem.

Ordinatio debet esse dare beneficium in istis
Archidiacono de consuetudine in ista consuetudine
vel promittere si ex causa in ista consuetudine
natus, sicut dicit solent, in Archidiacono cum
primis

promissum fuerit de aliquo beneficio, vel dignatione
ipso dignationem respiciendo vel morte vacante, dignita-
tionem imperpetuum postea sublatam esse intelligatur,
Interea vero dum dignationem amiserit, oportet
si res vel sine ministerio quocumque ministerio vel per alium
sunt ordinaverit in deo immutabilem esse debet.

Vers: Assumpto Notario.

Verba hęc quibus dicitur quod dignationem, diaconem
et alij inferioribus in sua visitatione debent assumere ho-
minum de dei consensu, eorum non habet in abbate regulari,

Vers: Hęc seruos tantum.

Si in visitatione inferiorum presbiterum tantum in
videndis rationibus et rebus dicitur per sustentos
possent minus implere.

Vers: Sed non fides dicitur.

Sicut dicitur post iterum visitare dicitur visitatos
ab inferioribus, ut per non potest iterum punire punitos
ab eis, neque ab eis absolute regere ad innocentiam sua
demonstrandam.

¶ Quod Not facilius.

Nullum certum tempus ab ipso ad absolvendam visitatio-
nem est prescriptum, sed dicitur esse dei arbitrio
quod tamen debet esse moderatum et discretum.

Vers: Procuratio sua.

Ipse vero non visitans nihil generationis non
regere potest.

Vers: Exceptis tamen virtualibus.

Virtualiter sunt generationes tantum existende sub
quod si consuetudo esset ut visitatio procurarent dicitur

visitationem de servanda et quando res voluerint, quod
si voluerint rogandi non sunt.

Quo per villas et oppida sub sacramentum reformationis
santum referat a nemine est promittendum.

Vers: Et fabricarum redditus.

Hy fabricas que non sunt de iure patronatus, a fortiori
dicitur non habere formam, nam dicitur redditus arbitrio
Dni, et bene dicitur sunt de promendi.

Vers: Visitatorum.

Congreg: consuetudinem dicitur non visitat per iura
debere fructus dicitur non visitat, et non sit absque pro-
prio dicitur et de precepto dicitur.

§ Visitatorum.

Quo tantum visitatorum a Caplo deputatos repro-
bandos esse ab ordinario. Unde dicit sibi, Coram ista ubi
soli Caplo absque Dno dicitur in visitandi.

Congreg: die 30 Aprilis 1587 consuevit bendicare sibi Coram
istam ubi, soli Caplo dicitur in visitandi.

De dicitur Cons: r. 3. l. 24 Vers: Ad idemque
quo prohibetur Dno ut patet bishialis quinquaginta ar-
ticipant promissionis gra, pro visitatione istam ista
mentorum ad pro usus ant alio quomodo non, non dicitur
sublatum Cathedralium quod singulis annis dicitur solst,
ab ordinario tam in visitatione qua extra. Ita
consuevit Congreg: cons: die 8 Octob: 1587 et rap:
Congregante de off: ord: indico ty fardant se
Cathedralium extra bishatorem dicitur dicitur.

Cap: 4.

Vers: fch p se.

Quo qui legitime impedit non hoc officium dicitur

p. sicutum no prestat, p alium impedio suo prestare
debet, nisi de consuetudine ad alios prestaret.

Quoniam no debet prohiberi de ordine minus predicandi,
nisi ob iustam aliquam causam.

Vrs: Sed deo quod ad predicaciones.

quo eligendi, predicatores spectat ad Episcopum et no
ad alium quendam. Congreg: consuetudo est no esse si ab
immemorabili tpe decesserit ~~predicatoribus~~ in nominat
di. Predicatorum, ad infirmos spectat infirmorum et
religios.

Si ad alium ab immemorabili tpe deputatio predicatio =
no pferat nihil est a cons: in hoc immovetur.

Vrs: Simo iis impeditis.

Quis eligendi, predicatores nominat Episcopus vel
Sacerdos. R. curatores suorum, p se volunt minus
predicacionibus obire no debent prohiberi.

Vrs: Impeditis domini.

ubi legit consuetudo quod populus soluat coronato-
ri, ea est servanda, nisi fortasse facultas noverit,
predicatorum libertate de immemorabili tpe spectat, et
Episcopus talem noverit sibi vendicavit, et in hac parte
lia scriptum fuit deo Hydruntensi die 29 Augusti 1584.

Si de publico et mutatis deario coronatori solent
elemosine dari ea consuetudo retinenda est.

Beneficariis, no tenentur contribuere pro mercede
coronatoris presertim ubi est consuetudo quod populus
talem mercedem faciat.

Beneficarij nulla de parte contribuere debent, pro
mercede que predicantibus solentur.

Vers: Tempore autem Ieiuniorum.

Hec hoc decretum non est in vigiliis predicanda, cum sit
verba, tempore ieiuniorum, referantur ad tempus quadra-
gesime et aduentus, et redarguit eadem Actus Ipsi
in tempore quadagesime ad aliam, scilicet, cathedralis sibi
buntam rationatorum non differat.

Vers: si ita oportere duxerit.

Hec hoc verba nihil aliud imponit Ipsi quia hoc
tunc dicitur quadagesime et aduentus, arbitrio suo
quodlibet, vel hoc in hebdomada, vel variis diebus rationem
haberi.

Vers: Monasteria Ipsi.

Ordinatio non potest multas et parvas etiam in casu
notabilis negligentie aut contumacie regere populum
vel ad audientiam missam et sacramenta rationem in Ipsi
charitatis, nisi prius ad dissonantiam doctrinae agnam,
et tunc hoc fieri voluerit, in oppido, bello, et aliis locis
extra civitatem.

Populus admonendus est hoc dicitur dicitur et honorari-
bus fuit hoc frequentat hanc charitatis, deservendus hoc
non est hoc mentioni non parum.

S Nullus autem secularis.

Gregorius Bulla de: re. Nij q de professione fidei
facienda, regularis rationatorum non possunt facere
professionem fidei antequam predicandi munus assumant,
et hoc ordinatio quo hoc predicandi licentia de
Ipsi cor: vid: de 29 de reformis. q dicitur
regularibus, ab ipsorum Gregorius hanc fidei professione
si hoc ipse ita videtur de predicare.

Vers: Contradictio Ipsi.

Hec hoc verba quod nullus contradicente Ipsi dicitur.

Quod dicitur ad hanc rem non est verum, sed potest
esse, nisi de consensu dei.

Haec sunt eadem verba videlicet dicitur de ista
a regularibus, in eadem predictandi officium assumant
professione fidei dixerunt.

Cap 5 § Cause criminales.

Concilium provinciale non potest formare sine processum
sive dicitur ad effectum transmittendi illud ad summum
hoc cap: ut non solum definitio, sed etiam cognitio sit
sine hoc congruo: die 3 Octob: 1585.

Videtur: An Conc: tantum provinciale.

Item non est necesse quod debeant esse ipsi qui deputati
sunt per Conc: provinciale, quia facultas est generalis.

Videtur: Tantum provinciale.

An Conc: provinciale possunt tractare et definire
causas criminales minores, non desistentibus nisi 12 diebus
a Conc: requisitis quia constat Conc: provincialia de
maiori numero dixerunt resistere, non obstat quod ad cog-
noscendum causam dixerunt requirantur duodecim ipsi
quia illud procedit in causis maioribus ut constat
congruo.

Item ut antequam dixerunt cognoscere causas rimetur
dixerunt de sententia congruo.

Item possunt dixerunt predicti cognoscere et termina-
re causas Conc: provinciali dissoluto, si causas dixerunt
recte ab istis deputatis ante dissolutionem d. Concilij
quia in simili non expirat iurisdictio delegati, quando
causa dicitur recte licet movatur delegans. Et
autem causas non dixerunt recte dicitur deputati tunc non
possunt amplius illas terminare, sic congruo.

minori

Cap: 5
§ Licet Episcopus.

Quoniam sunt a Card: Congreg: in Episcopo in aliquo de
Lictoribus, et de quibus in hoc cap: prolati licet ad
se absolvendum proprium suum reseruari deputare in
eadem parte quam ipse possit, de eodem hoc cap: in sibi
subditos reseruari. Congreg: Card: Com: Cud: reseruat
in Episcopo licet.

Episcopus si a symonia occulte dispensare potest, non potest
symoniacum rehabilitare ad beneficia in possessionem obte-
nenda, nec ad ea restituta, quod per symoniam occulte
obtinuit.

Qui non est subditus Dei, puta Medico, Doctor, et
similes doctorum, qui tamen habitant in civitate hoc de iure
reseruantur, et si commiserint crimina in aliis civi-
tatis habitantibus per hoc dispensatione, quod si reseruat
absolvi in sacramento presententur a suis criminibus
non per dispensationem.

§ Adon et in quibus criminibus.

Episcopus aut magister non potest hominem hereticum absol-
vere in foro relictivo, licet hoc facultas a Com: sit
ipse tradita.

§ Aut peritiam specialiter ad id
deputatum.

Congreg: Com: reseruat ab Episcopo posse non tamen Curia
Generalis, sed etiam regulariario aut Curia ad id
specialiter deputato, remittit absolutionem r. 6 p. 24.
Videtur: Homicidio.

Appellatione homicidij non cadunt mutilatio membrorum
obstat Gloss: in remittit. § de Homicidio, quia perit

quod in uocandam uulguratum, no quod dispensationem
Ves: Dispensare.

Querebatur in in casu huius r. o habet facultate
tam dispensandi cum pro diocesano absente, in alia die
si legitime impedito commemorante? Congreg: respondit quod
foris in casu huius r. o, et absolui in sacramento
penitentiae ab illo dno in similibus diocesi vel unitate
comemoratur, no autem dispensari. Item ad hoc
quod uniti, qui possunt absolueri in sacramento ob im-
pedimentum in rebus, no possunt absolueri sub alio
titulo extra permissionem, dicitur etiam quia licet
congruatur de absolutione sacramentali in foro conscientiae
quae requirit praesentiam, exemplo confessionis, quae no potest
faci per unitum vel per literas.

Cap 8

§ In omnibus Cathedralibus Archiep.

Offitium penitentiarum in Cathedrali potest per solium
Episcopi institui ad quod quocumque potest deestio personae quoties
opus fuerit per exercendo tali officio ut requiritur
aliquo capitulum consensu, et collatio prebende
vincendo ab ipso fieri debet ad quos antea pertinebat.
Penitentiarum ab Episcopo institutum etiam sine
consensu Capituli, ubi Congreg: respondit.

Ad Episcopi solium potest deputatio penitentiarum et
quod collatio sit Capituli institutio vero et deestio Episcopi.

Ves: Cum binone prebende.

Prebenda aliqua in membrum reservata dicitur no
potest dari in prebendam penitentialem.

Prebenda pro penitentiario a Capto sede vacante assignari non potest, sed ab Episcopo hoc presbiterum est. r. 2. sed sede vacante.

Proterius quod in Italia in prebenda penitentiarum: dicitur non potest, in Italia in quibus de consuetudine optantur prebende, si ea que post Com: penitus vacant non sunt in penitentiaria, videlicet, potest optari postea vacans. Sed si ante optationem Episcopus dicit, electio evadit, etiam postea optaretur. In Italia ubi sunt prebende penitentiarum merita dicitur et a sede vacante fuit deputatus penitentiarius sine prebenda, assignato et stipendio 70 fontium a Capto in partem solvendo.

Vers: Qui dum confessiones in Italia audit.

Si penitentiarius bigone summo dicitur deputatus remittit confessiones audire, punitur et ab Episcopo.

Cum penitentiarius audit confessiones vel rasiis reseruatorum vel homicidii peccatorum, presens in se esse videtur. Presens autem in se non videtur cum nullam reddat aut permatum officium dicit, etiam ut oportuno auditioni confessionum interueniat.

Vers: Penitentiarius.

Non potest Penitentiarius carere regi ad maiorem respectum quam alij carere qui per se mensis abesse potest dum se non abest tempore quo penitentes frequentius accedunt, et diebus festis solemnibus veluti festis ieiuniorum Quadragesime Adventus, quatuor temporibus, ascensionis.

Cap. 9. Vers: In beneficiorum.

Beneficia nullius Diocesis visitari debent ab Episcopo

visitatione, et id ab eodem esse faciendum, solum in raris
non in modis.

Collegiatus nullus diocesis visitare debent a vicario de
sancta ecclesia sedis Legato.

Discretus visitator qui nullus est diocesis a vicario
de visitare debet.

Visitator legatus summo noni rax: 29 de reform.
Legatus est a legato illius loci qui visitandus
est non autem ab alio.

§ An ipsi iuribus secularibus observentur.

Congregatio: consentit istam personam iuribus non inductis
istam derogandi.

Verf: Si id constat.

In hoc rax: sibi dicitur iuribus secularibus, que
nullius diocesis esse dicitur, visitandus est ab ipso
summo iuribus Cathedralis est vicarius §. id constat.

Cap. 10, § Ixi ut optime

Si dicitur Ixi possunt visitare sancta ecclesia sedis
Legati non impeditur tunc discretus qui in raris
non et contra: promissio ut rax appellatone.

Appellatio interposita ad iudicem appellatum ab ipso legato
et summo discreti, sancta ecclesia de Legato de iure visitandi
rurum denolunt rax, non tunc suspendit dany, quare
ista sunt transportanda et danda rax, iuxta pre-
sum rax: 3 de reform: et rax: 20 summo ff.

Cum hoc non substat appellatione denoluntia et
suspensionem tantum, et licet ipse id faciat istam
sancta ecclesia de Legato, prout dicitur hoc r. 10.
Cum tunc per iudicium non suo ordinario ista sunt

§ Ad referas autem dignitates

Synodo promeriali no licet imponere omnes dignitates
quod quis nisi graduatus no possit eas obtinere, sed
s. d. l. i. d. i. l. i. g. e.

Nullus rom: dicitur: dicitur statutum est, ut quidama-
tunc regni, licet, et necessarius sit magister sine doctor, sine
licentibus in theologia, aut iure raro aut simili.

Quod dignitates et cathe in Cathedralibus dantur sine
graduatis, no est videndum de necessitate, nec per
hominem Com: id statum est.

Ves: et 22 annis no minoribus.

Itaque bignit duorum annorum sufficit ad arguendum
cathe in amplexa est Sacrosanctis.

Ves: sine fidei public: fateri professionem

Per omissionem professionis fidei amittuntur fructus
sine prebendam, no autem distributiones quotidianas
quibus miserando sine arguuntur, fructus amittit ob
fidei professionem no factam iuxta decretum hoc Com:
dicitur: remittit no potest ordinarius, sed referendum
est ad Sacram, qui solent eis redonare.

§ Promissi autem de Canonatibus.

Catus in Collegiis in Romana civitate, dignior
est Canonatu Cathedrali alterius civitatis, hoc pro-
dit dicitur in Capitulis de omnes, nisi specialiter sint
causa hoc privilegia.

Hic dicitur alii declarat sess: 22 de re form: c. 4.

§ Hoc in alijs in posterum.

§ Memine dicitur.

Com: nihil innovat sine etate promovendum ad Cathe

collegiarum & scholarum

De studijs hoc cont: tunc § Nominum, foris habet
collegialis & scholasticus.

Nullus cont: dedito statutus est, que in de etas requirit
qm catus in & scholasticis collegiis rosequi voluit, sed id
relatum intra illos terminos qm ante cont: tunc: illi
precepti sunt.

Monitus ad suscipiendum ordinem que eius dignitas
aut portio requirit, si no reseruit, anteq qm dedito
punitio de iniuriis poterit, iuxta alia statuta in cont:
Constantensi §§: 43 de dispens:

Obtinens & obediens in Cathedralibus quatuordecim
etas patiat, statim regendi sunt suscipere et exerce
illos ordines, qui sunt illis prebendis annexi.

Obtinens catus p resignationem in etate minus le:
gitima constitutus, nulla facta mentione de impedimento
etatis, nequaquam retinere illu pot, sed intra sex menses
illu resignare pmitit nulla tamen sibi reservata portione.

Qui iam & heredes est et promissus p sede actum
in forma digni de catus sup idem statu fructus exa:
minandus no est ab ordinando.

Ubi: de portione.

Si est portio annuam habere debeant ordinem
parum, dividit tamen portiones no sunt sine ordi sub:
iure.

§ Iuxta Antem.

Iuxta regere no pot ut odo Ca^{ri} sacerdotis officio
sint, sed sufficit si dividit eorum pars presbiteri sint,
inter quos presbiter debet esse prior, restu vero dia:
con vel subdiacon pnt cont: dedito.

Iuxta in ordinatione facienda, qm Ca^{ri} presbiteri

qui de canoni, qui subdiaconi esse debeant vigore cap: 12
c. 24 de reform: tenetur solum adhibere cap: 12
consilium, no consensu, quia p: die munitis quod magis
expedit iudicandis p: f: or: .

Item cum consilio cap: designare debet quibus catib9
quib9 sacerdotalis ordo d: debeat esse amicus, no quibus
cat: quia rour: c. 24 de reform: cap: 12 mandat
sacerdos ordinis amicus canonicis resis, no autem
p: f: or: de obtinentibus.

Dimidia ca^{ro} pars ordinis presbiterij d: debeat assignari
et si in hac pte no reputantur obtinentes dignitates,
Item facta amissione ordinis trahit cat: statim
et rour: ad domum sustentationem regere d: debeat.

§ Hortatur istam sacra synodus.

Quoniam dignitas in ista collegiata quodammodo
sui ordinis iurisdictione cum iuris iuribus specialibus
conferat, necessarius referri no d: debeat doctori vel licentato
cum id insignia p: con: c. 24 de rour: et hoc no p: p: p: p:
sed solum solum solum ut dictum est supra c. 24 de rour: 22.

§ In ista obtinentibus.

In Cathedralibus et Collegiatis insignibus obtinentes dig-
nitates et cat: immemorabilis consuetudo no derogata
residentia, In Collegiatis autem no insignibus immemorabi-
lis consuetudo derogata poterit.

Si episcopi sint heredes per se sunt deestitudo aut
in quibus aucta, supra hominum memoria solitum esse
no referri aut in quibus adeo homines reddere sabet,
ut ca^{ro} aliter no possunt, no sabetis aliunde vnde
vintur.

Ad hanc residentiam in Cathedralibus et Collegiatis

In regno funditur etiam abbas regularis, si in eis dignitas obtinetur.

In regno collegiata, cum diu instituta ob incuriam curiarum vel intemperiam ad alium viciniorum locum est transferenda, nisi residentia deservatur.

Nullus deus auctoritate residentia curie distributionem quotidianam amittere possit.

Quando tempus faciendi studium parvulos esse solet propter minus valores, concedenda est dilatio veluti ad profectum ad residentiam sub condicione et interim dum abest, ab eo quoad fructus beneficii labenda est ratio eadem ac si tempus resident.

Quando non stat per aliquem quo minus in suo beneficio resident, nulli ob non residentiam detrimentum sentiri debet.

Si residentia vel quae possit abesse causa studiorum a beneficio suo regis vel sui status non suffragatur ultra quinquaginta impetrata ad id qua studere debet.

distineta

Ad obtinendum dignitates in cathedralibus aut collegiatis regis sine prebenda, que tunc instituta est de certa distinctione, interim dum effectum illius expectant fundantur residentia. Congregatio: consensit negavit die 20 Aprilis 1587.

Veri: aliquo primo anno.

Absens per annum a dignitate, cathedra seu prebenda, distributionibus est permittenda, et primari debet dividenda per fructuum, si vero presentantur in absentia, primandus est non fructibus tantum sed etiam beneficio.

§ Vigore rursuslibet statuti.

Congregatio: consensit, sed non procedere in statutis ab apostolica sede approbatis.

76
Habens plures catius dignitate paros residere tenetur
ubi pluribus mstruere potest
Obtinens plures catius tenetur in digniori residere,
omnino vero in quo non residet quotidianas distributiones
perdit, in quibus distributionibus intelligitur etiam re-
prehensa fortia pars prebende que de Decretis Cons:
tantiensis concessa sunt in distributionibus quotidianis.

Obtinens Catium et Monachum in Comenda ab Annuatim
cura Libere, in Catium residere tenetur.

In Episcopio Nelysponensi scribitur, N. residens in Catium
Nelysponensis, rogandum non esse ut residat in Monachum.
videtur restrictum, quod obtinet in Comenda.

Habens duos Archidiaconatus dignitate paros, reside-
re potest, in quo sibi et assuetis, si alter est dignior in se tenetur
residere.

Habens dignitatem in Collegiata que unita sit Cathedrali
que collegiata sit distincta, et talis si non tenetur in
Cathedrali, alibi si habeat beneficium in eo residere, et dignita-
tis sue fructus percipere, exceptis distributionibus, et hoc
si que forte sint que absentibus mstruere non possunt.

Veris: Nollitra factis mensibus ab eisdem Archiepiscopis

Canonici licet abesse possint a summo Archiepiscopio per tres
mensibus, non possunt tamen esse eisdem factis residere, quot ante
absente possint, arbitrio ipsius et Capituli determinandum est.

Quando Canonici vigore summi Decreti ab eis volunt, non
tenentur eandem Episcopio significare, sed ab illo licentiam
petere.

Archidiaconus Comendatio provideat non duos menses quos habeat
beneficium Canonici in Capitulo mstruere in Natalibus aut Pas-
cha Domini, aut summi maximo solemnitate.

Licit per Statutum Archiepiscopii rotodatum Canonici abesse

per tres menses, si illud per consuetudinem non est observatum
Attendenda magis est consuetudo contraria quam statuta.

Statutum per quod conceditur absentibus ultra tres menses ab
Iure Cathedralibus et Collegiatis, si a sede legitime facta
confirmatum non consistit abrogatum per consuetudinem.

Ordinum per ita intelligendum est, ut Canonici non possunt
absente ab Ecclesia sine permisso ultra tres menses singulis
annis, nihilque eis prodesse quod in similitate mandant, nisi
Ecclesia debito tempore interveniat, intelligendumque est omnes
in contrarium consuetudines per hoc decretum esse sublatas.

Si ultra tres menses absint, Curia in similitate sine
interdictione in Decretis regnam, per quod sublata est vis contra-
fudo in contrarium.

Canonici qui absint a servitio sine Ecclesia ultra tres menses
Curia sit et mandant in similitate, vel loco in quo Ecclesia
res consistit, multari et, prout a Consuetudine statuitur.

Quis potest ob legitimum causam dare Curiam Canonici
ut a suis Canonatibus per quatuor menses absint.

Quibus mensibus per Consuetudinem Curia Canonici absint Curia
sine Ecclesia servitio, causam absentis non est opus assignare
re, neque necessaria est ipsius Curia, sed sufficit vel
decani vel Capituli, Curia vero Canonici eodem modo absint non
possunt, ne Ecclesia destituatur officio suo debito, sed
aliqua facultate Canonici per hoc que videtur arbitrio
ipsius vel Capituli.

De Distributionibus hinc.

Tempore vacationum in Ecclesiis Cathedralibus et Collegiatis
distribuitur debent esse soliti.

Absentes pro utilitate Ecclesie distributiones quotidie
inas non mittunt.

Absentes.

17
Absentos causa p[er]dymat[er]is d[omi]ni de facultate sta-
formi & r[ati]o n[on] p[er]mittit distributio[n]e[m] quotidiana[m],
imo quoad p[re]bende fructus p[er]cipiendos n[on] exsunt in
ultra tres menses quos r[ati]o p[er]mittit.

Canonici qui sunt in d[omi]nia sed extra r[ati]o[n]em h[ab]ent
d[omi]ni r[ati]o[n]em causa d[omi]ni in eadem d[omi]nia n[on]
consentur p[er]t[er]re, sed in r[ati]o[n]e superior[um], superior h[ab]et d[omi]n[u]m
n[on] debet mandare. Et n[on] p[er]t[er]re d[omi]ni in illis ca[us]is
qui sunt in eadem d[omi]nia r[ati]o[n]em et missas celebrare
solvuntur.

Ca[us]a qui sunt a se[cl]o absent[es] cum suo d[omi]no distri-
butione[m] quotidiana[m] amittunt, que[m] interdissentibus
h[ab]ere debentur, et b[ea]t[us] p[ri]ncipaliter d[omi]ni sua d[omi]no
interdissent, d[omi]ni si ultra tres menses absent[es], p[re]ben-
darius suam fructus faciant suos.

Canonici o[mn]es biennio aut plurim[um] mensem quibus
absentes distributione[m] quotidiana[m] p[er]cipere solent sub-
late sunt nisi absent[es] de r[ati]o[n]e a iure p[er]missis, p[er]-
terquam quod si d[omi]ni b[ea]t[us] r[ati]o[n]em r[ati]o[n]em essent in
fundatione, que[m] d[omi]ni intelliguntur sublata, et
Canonici fructus o[mn]es sunt distributione[m] quoti-
diana[m].

Illi qui licentia legitime obtenta studium causa
absent[es], distributione[m] quotidiana[m] o[mn]es p[er]cipere debent,
exceptis m[er]itis et quotidiana[m] p[er]cipiendos, qui tantum
inter eos d[omi]ni solent quoties qui r[ati]o[n]em interdissent.

Canonici qui d[omi]ni d[omi]ni s[er]vatis n[on] aliqua causa
legitima impeditis, canonici sui p[er]sonale m[er]it[um]
obire solent d[omi]ni, si postea d[omi]ni p[er]cipiendos
impeditur id de equi, n[on] debet p[er]t[er]re distributione[m]

quotidianas p[ro] d[omi]no.

De Statuto et consuetudine. Intra collegiatis Canon
Regularium, et tam ipsi Canon quam res portuonarii qui sunt
secularium in eadem Ecclesia singulis tunc licentia suorum
et Capituli p[ro] quatuor diebus absque possint quibus bona
suis fructibus grosse d[omi]ni distributione quotidiana
peruenit p[ro]inde ac si diuina interessent. Circa r[ati]o-
nes: in portuonariis secularibus absque difficultate refert
amittere distributione quotidiana. Debentur d[omi]ni
illis qui sunt, et dicitur salarium diuini quod labor
vultibus debetur. In regularibus vero d[omi]no consunt
illis non reprehendi, in hoc d[omi]no, et quia habent
seruicium retinimus. Si. Quor[um] d[omi]no concedit licentia
suis rationabili causa posse absque et p[ro]cedere.

Vers: Adhuc qui quous solusone.

Quous non censatur a reformatione horarum s[er]uare
firmiter obtinet, licet in alijs sit privilegiatus.

§ De d[omi]no diuina p[ro] se.

In p[ro]cedenti Canon d[omi]no instruat debent non solum
de assistente, sed d[omi]ni de d[omi]no et subd[omi]no Canon
vigore quous d[omi]no.

Canon et dignitates obtinentes in Cathedrali d[omi]no. In p[ro]-
cedenti alia d[omi]no assistere debent nisi aliqui ho-
mines absint, d[omi]ni titulo variationis, et d[omi]no
d[omi]no p[ro]cedit.

Obtinentes dignitates vel d[omi]no in Cathedrali regi-
no possunt ab d[omi]no et sibi assistant seu instruat, siquidem
in d[omi]no p[ro]cedit missam p[ro]cedit celebrabit, et in
p[ro]cedit regere sibi assistere et instruat quando d[omi]no
et pontificalia d[omi]ni, extra Cathedrali in r[ati]o-
nabile

fy solim no in diocesi, et ad predicta pt regere eos
qui solent quando ea decident in rella Cathedrali, et
et assistere et mltis.

Diocesis Casus qui se ministrat debet in casum
reterio Casus probere, par autem danda est ab alio
qui de officio assistentis ministrant.

Quisquam fuit in reobranhi Casus Diocesis et
subdiocesis Casus ministrare debeant. Responsum est
hoc in diocesis, ubi statuerunt esse, mltis vero
nihil innovandum ultra Cons: quia Cons: nihil dicitur
minut.

§ Cons: vero.

An obtinens dignitatem suam Casu seu portione in
eodem diocesi, tenentur p seipsum, brensi, bndictis
omnia subire, et a se no, stat. statuat Cons: idferendo.
Eor substitutum in Casu seu portione, no obstante reca-
sa diocesi, restructurando. Congreg: censuit posse aliquo
in sua diocesi de privilegio vel restructurando frangi duplici
officio, ut sit restructurando et Casus, et propterea duplex
curia distributiones, quia eas obtinet diversis modis
et inter dignitates suppleat minus dignitatum
et inter Casus suppleat minus Casus inter se substi-
tuto. Abbas in cap: Cum olim An. 6 de re. ind.

An Capellane in diocesi Cathedrali existentes quarum
redditus de varijs defunctorum redditibus, cum onere
missas aliquot et divinis officia celebrandi p suam
salute, inter se tantum distribunt Capellani putat
qui onera prefata p seipsum et p alios presbiteros
quoscumque solent utique Capellanos qui putat no
sunt nihil presentibus, psonalem residentiam requirunt
ita quod qui eas obtinent ad residentiam verisimilitudine

per permutationem regi possunt, non obstantes rescriptis in
retraria. Multi de illis fondant non posse regi per se
et in sum plene inclinabat maior pars, nisi allegaretur
alio fuisse in retrarium decisum, quoniam fructus sunt
in forma distributionum, ut in enumeratis, adeo fuit
decisum regi posse processu ad respondendum.

V. de Statibus foris.

Congregatio: Com: intelligit statas foras, et foras
quibus diuina celebrantur, licet glossa in Clement:
10 et in qm, et ibidem Card. Gab. m. 12 dicant de iure
posse fieri distributionem per rectas foras.

§ Antea vero dicitur.

Ca. et beneficiati debent dare nota et rogationem
auctoritate omni honorum, ad dictos capitulos et beneficia
pertinentia capto ut dat responsio et seruari possit in
curia.

Beneficia simplicia habentes an respondere debeant?
Obtinens beneficium quod sit simplex et sine cura
curiam et optine collegiata Italianam, nec personale reside-
ntiam ob aliam causam requirens non tenetur in se resi-
dere, sed tenetur se ad manducandum illi, per alium qui sit
ab ordinario approbatus, Non fuit tamen illud in
Bulla de residentia edita 8 Julij 1509 rogare habentes
beneficia simplicia in die residentie, que inquit, Curia.

§ Preterea obtinentibus.

Ad indulgentiam Leonis per tribuendo supposito et Ca. r.
S. Marcus della Regala, variationem duorum mensium totius funda-
tionem dicitur intelligatur sublatum per Com: 881 29
cap: 12. Ad hoc septu. preterea, dum vult saluare illud

constitutiones Ierusalem, que Congregatio sancti tunc
requiritur. Congregatio die 12 Decemb: 1585 constituit negativam
in, cum expressis non deroget indultis, et contra: his sunt
renovata constitutiones que continent absentiam ultra
tres menses.

§ Salvo nihilominus.

¶ An liceat Curie regularibus, et portionariis secularibus
in eadem Ecclesia abesse tres menses, stante quod
quatuordecim Statuta, et consuetudines absumptae
quod dicitur in Curia et in regularibus constituit et
Congregatio: negativam de hoc receptum salvo in An regularibus
vires non representandi sub hoc decreto, bene
si causa sit rationalis, et ad sit Curia idcirco
poterunt.

Cap 13.

§ An Barregalibus sit in Ierusalem.

¶ Si dicitur non est quidem paupertati Barregalium
Ierusalem iuxta rationem a Congregatio: data, prout dat arbitrio
suo solum constitutionem suam.

¶ In vicibus vero.

¶ Non solum vicibus Barregalium est prohibita, sed
etiam aliqua pars fructuum vicium vicium non est.

¶ Si Barregalis non est Vicibus Ceterum ab initio sed de
post facto, non representatur in Congregatio: tunc dicitur de
Barregalibus loquente.

¶ Vicibus non est vicibus Vicibus, Romae 24 Sept: 1574.

¶ Vicibus Vicibus que per consuetudinem, (que per 40 annos
vicibus) Vicibus vicibus, Vicibus vicibus Vicibus vicibus
Vicibus vicibus, Vicibus vicibus non est Vicibus vicibus.

¶ Vicibus vicibus non est Vicibus vicibus, Vicibus vicibus

nō p̄t hūmī dignitatibus quibusvis, nec hospitalibus de
q̄to Com: C. r. d. d. 24 d. d. reform: r. 13.

Collegiate nō debent hūmī Cathedrali sine Anteq̄ Cap̄,
qui id quozq̄ officio debet, cum rante cognitione.

An Ep̄i de hoc dēbito possint vendere hūmōs factos
p̄ bienniu ante Com: in forma Civitatis, cum clausula
de nō committendo ad p̄s̄b̄s̄ vocatis vocat̄, et fuit dēbitū
affirmatiue, die 19 July 1588 de rap: o p̄s̄b̄ 7.

Fuit dubitatum an Ep̄us possit circa hūmōs sibi Cap̄to
Cathedralis dēbitū membrorum transferre p̄ bienniu
hūmōs p̄s̄b̄s̄ in certam p̄sonā sibi dignitatem om̄s̄
dēbitū, Congreg: die 9o mensis oct: 9o respondit posse.

¶ Ad s̄c̄ in postea inq̄.

Quando h̄arogis reservatur aliqua portio sup̄ fun-
dibus h̄arogis alteri reservatis Libera esse debet ab
utroq̄ oneribus portio predicta h̄arogis reservata.

In resignatione h̄arogalium in Libertatibus salua ma-
net pensio resignantibus.

Et tunc Ep̄o Aurontano quom̄ R. C. A. Cathedrali
eis mandant in h̄arogis defectu ubi cultus Cathedrali
est licet resignare h̄arogas, tunc 30 b. d. q̄ h̄arogis
bisum est considerandum, modo addatur clausula, dēbitū
Ep̄o, et servatis servandis.

Oratori fulgmati oblati h̄arogatione cum circa
aurum et h̄arogalium, permittitur est resignare h̄arogas
loy, pensio arbitrio Ordinaris reservata.

De h̄arogis 120 aurorum Ep̄o Comadensi in om̄s̄
resignatione vult relinquere titularis 30 bisum est rō
reddendum.

Postulatū Brixiani presbyteri ut sibi licet aliter

60
¶ De aliquot simplicia beneficia.
Congreg: tenent no reverendi dignitates.

Cap: 16.

§ Item officium seu vicarium.

Vicarius vicarius Episcopi sedes, debet esse doctor alius
doctus est verus.

Si Episcopus demortuus reliquit vicarium quem elegerat
cum non esset doctor, Capitulum non debet sine referendum
sed alium eligere qui sit doctor.

Si plures ad officium vicarii assumerentur a Capto in
retentione magis idoneo et habens has qualitates con:
trari: remanere debet et alii amovendi sunt.

§ Qui saltem in iure Canonico.

Qui extenditur ad Institutum collegiatum defuncto sub
prelato qui ordinariam jurisdictionem et omnia iura Episcopi
habeat. Congreg: die 12 Sept: 1585 et dicitur negativum quia
si non esset necesse ut qui prelatibus mortuis sit doctor,
ut dicitur est supra cap: 2 § 22 et r. 12 § 24
de iure vicariis.

Cap: 17

§ Aliud simpliciter sufficienter.

Aliqua beneficia non possunt obtineri licet simpliciter
sunt sine dispensatione Episcopi, intelligitur sub eodem facto
sunt requiritur identitatem.

Episcopus et duo beneficia simpliciter conferre non debet
dicitur, quod sic intelligitur nisi essent sub eodem facto, cum
sedis Actus dispensatione indigent.

Altera duo beneficia simpliciter Episcopus non conferre non
potest, simpliciter beneficium est derogatoriatum, licet aliqua

Habeat inuentionem dnm modo in eo residentia no sit necessaria.

Beneficia ista curata alijs beneficijs annua transferuntur in simplicibus naturalibus, dnm modo accessione sint bnta, et illorum cura p vicarium ab ordinario postea deponatur.

Et illi bndro qui in pnta.

Hoc dicitur in C. est dicit in pnta ligare, inest hujusmodi: inay anni 1589.

Ad extendatur ad electionem hunc in curia Sarogiali?

Congreg: sentit negatiue, quia summo in equalibus in quibus statuta restringuntur: statutum de elect: in eo ubi statutum disponens de Sarogiali non videtur sibi curiam in dignitate seu collegiata curata, quod multo magis dicitur esse in hoc casu, quia Abbas summo hunc non dicitur p pnta habere curam vicariam, cum non habeat Sarogiam neq. vocatum secularium in administratione sacramentum, sed tantum in familia sui hunc, propter quod cura ista non videtur esse in possessione secularium, non dicitur Sarogus bnd curat, alio ista sentit congreg: non habeat curiam hunc. Et in prouocationibus quibus annua est curia cura, quid in abbata?

bid: r 4 687 7

Ad presumpta dispensatio in qua fundatur regula de formalis, habeat curiam sui dicitur hunc hunc 17 Congreg: de 30 fa 1587 sentit quod no, quia regula formalis requirit titulum reuocatum, sed obtinens duo curata non habeat titulum reuocatum, Comm: Cons: 80 cura fundus, bid: ista in 4 687 5 7

Habens derogatoriam si regressum habeat ad Sarogiam Curia qua obtinuit ante Cons: et id: publicatione inq. dispensatione tali quod si regressus et retinuit, postea Sarogialis in derogatoriam possit retinere, si casus d. dicit regressus postea dicit, et post Cons: et id: et retinere bntum qd

Et si quidem fradice in vicariatum pertinet, videtur est,
Hoc modo de Capellani sustinet 50 aurei.

Mores vicarij perpetuo assignari debet ut maior
rentum ut minor 50 frutorum summa auctorum, nisi
vicarij temporarij solent plus assignari.

Hinc in Bulla que incipit, ad expediendum, public. Calo:
Feb 27 1507. Cap 14.

§ In pluribus dicitur.

Et si ministrum in possessionem Prebendatuz non est
Catholice Collegiatuz quicquam exigere ab eo minus non
adopta fuit possessio, nisi aut aliqua lege vel consuetu-
dine in aliquos pro usus expediendum esset, et si quid ob
causam ranciam de actum esset debet eodem ab eodem Curato,
restitu, nisi forte id de actum eodem de aliquo instituto
aut consuetudine in usus pro reddendum esset.

Quis non est primi anni fructus alium beneficij sibi
retinere vel attribueret pro datione possessionis signi-
de de legitime p'ius est.

Dubia multa intelliguntur de genere illis exhibet
a Com: Cur: 858 24 de Reform: r. 14 ab aliquo raptu
exigendum pro admissione in possessionem alium noni
beneficij Canonici.

Cumque statuti prebentur istam exigente causa facti
pro bene dicitur non est regi nomine et non aliquid solent
pro debito antiquo dicitur sine istam factis pro red-
vatore et melioratione bonorum, et hoc attendit
Bulla Hij v dicitur vatore hinc dicitur.

Ante hoc in receptione alium in Canoniam dubia-
ria aut alia similia exigent, famulum a Pontificali

officij ex parte manet interdictis, donec satisfactioe p̄-
mia, p̄ sedem Apturam illi subditio relaxatur.

Capitula et Collegia quocumque Iustice subiacent inter-
dictis, et singulariter p̄sonae Iustice inveniunt satisfactionem
satisfactioe relaxate, solo mortuo articulo excepto. Inveniente
de dulcorarijs prestandis exhibita esse iurata, resque iurata
decommutationem eam distam inveniunt. Anno V in Bulla
quae incipit. Divinus nimir, public: p̄videt Cal: Junij 1570

Constitutionem Iustice Miles: Antea Aptura Lomo p̄
reformatam ut existeret et cari ad participationem
mille rōis rōis Iustice nō admittantur, nisi rōis 10
annos in Arolitatu' subiacentatu' et draronatu' bōz in
quolibet de dictis ordinibus p̄ terminum, et in fardō
fuo p̄ annu dicto Iustice inserviant sublatam non
offe p̄ Con: rax 14 lff: 24 et p̄ Bulla' Elij V in rōis
Divinus nimir, deditur die 13 Julij 1570 quia dicta rōis
fuit rōis loquatur in dumeris fardōis, Anno quod
dicta rōis rōis est rationalis fardōis ad rōis
divini augmentum, et rōis rōis Congreg:

Cap: 15

§ In Ecclesijs Cathedralibus.

Pro hoc dicitur nō licet dōs lomo beneficia
Capellanij etiam Cathedralibus, que habent redditus
fardōis, rōis loquatur solum de p̄bendis, ffam rōis
satisfactioe aut fardōis.

Et dicitur Collegiatis Iustice fardōis fardōis p̄benda
rōis suppressionem fardōis nō est licet dicitur et
Iustice sit insignis, rōis hoc solis dōis Con:
concessit rōis fardōis rōis rōis.

Et fentur in Barregiali rufidore, et dreyerfiteratno no
pda quocuna nifi distributiones quotidianas.

De Cremonendis rufidore ut quida dicitur si duas obtinet
Barregias, alteram 100 futorum, et quibus soluit rufidore
et alteram rufidore Barregio oibus futoribus, rufidore
retinere rufidore et a Congreg: rufidore.

Et dicitur si de duabus Barregijs quarum altera est litigiosa
ut possit una retinere dum altera his terminetur, rufidore
est a Congreg:

Et dicitur si ut de quatuor Barregijs, unus possit duas
et sibi una retinere titulo solumbari, licet sit titulum
solummodo alterum retinere, rufidore et ut sit titulum rufidore
quod ut de rufidore.

Habens unam Barregiam et titulum alterius rufidore fentur
et alteri sunt rufidore nihilominus alteram dimittere fentur.

Sicut habentes duas Barregias infra sex menses alteram
dimittere fentur fentur fentur fentur fentur fentur fentur
fentur aliquibus rufidore annis, si habeat Barregias in
Italia, si extra fentur datus fentur annis. fentur rufidore
fentur rufidore multo rufidore rufidore rufidore rufidore
int fentur rufidore rufidore rufidore rufidore, sed rufidore
v d d rufidore rufidore rufidore rufidore rufidore rufidore
rufidore ob rufidore: rufidore: rufidore dimittere in rufidore
rufidore rufidore, et dimittere ita fentur rufidore rufidore
in una rufidore.

Habens duas Barregias quarum altera est Beneficio sim-
plici vel dignitati in rufidore una, altera dimittere
no fentur.

Sicut alio fentur rufidore, quod habeat ante Congreg:
duos Casus Legitime, quibus singulis una est Barregia
rufidore, et hoc dicitur no fentur ad alterum dimittere
nihilominus in rufidore est rufidore, quod altera dimittere rufidore.

De postulatione quod habentur Barones in quibus alij
habent regressus, vel accessus vacare assignare agere debent.
voluntatem suam dandam esse optionem regressario ut vel
reddere sibi Baroniam soluat eandem redensionem vel pater
sua assignare alteri cum subeundis regressibus.

Habens Baroniam quam de feodo dimittere tenet
si ea est obligata alteri ratione regressus, commendatus de
ipso feodo, habens regressum, in ipso cum aliqua pensione
resignanti referenda debet Baroniam, Quod si eam
reddere voluerit, alteri assignare debet cum subeundis
regressibus.

Ordinarius est habenti Episcopum Baroniam alteram Baro-
niam referre, sed de optionem vacante possessionis
sibi inde vacabit prima.

Qui non dimittit unam de duabus Episcopis curatis intra
tempus a sacro con: assignatum debet condignas
equas habere, et prout in eo statuitur.

Vel: Aut unam Cathedralis et alteram
Baroniam.

Et ab uno Episcopum et Baroniam que assignari
non potest, quia est de iure rationabilis, in quibus unum
dimittere tenetur de istis duobus beneficiis.

Et ab uno legitime et iure dignitates curatas et Baroniam
curatam unam solam retinere potest.

Habens Baroniam et Mon^{ium} in comenda ad vitam sui iura
invenit curam alteram dimittere non tenetur.

Mon^{ium} datum in comenda licet curam suam habeat
non referendatur Archiepiscopo Baronialis de qua cap 17
de re 24 de reformi.

Habenti Baroniam datum Ca^{tus} Cathedralis, sed duobus
illis mensibus lapsis non sua subest, quibus debet dimittere

Barrogium, res duntaxat ad dimittendum alij duo menses.
Hanc attenta personarum et locorum qualitate dispensat
ut vni Barrogialis et Catus referatur, si utique inderunt post
Dispensationem legitime sine dubio Catus et Barrogialis et
retinere, secundum hunc et ordinari super his dispensandi fa-
cultatem non habere.

Habens Barrogialis et Catus obtentum ante Con: Pont:
retinere in Barrogiali, et tunc in Catus fundatione rursus
quod illum obtinens ipse iure sit promotus si per 30 dies absens
fuerit.

Qui per detractionem cogitur de beneficiorum pluralitate
solvenda, si res oportet quod ante Con: non deat necessaria
dispensatio pro retentione Barrogialis et Catus, quod si iam
habenti Barrogialis Catus referatur, ad opta possessionem
Catus habeat Barrogialis.

Qui est habenti Catus aut beneficii simplex quod ad
vobis sufficit, Barrogialis etiam referatur, et ad opta
privilegia possessionis Barrogialis habeat Catus.

Habens Catus et duo simplex beneficia quorum unum annis
reddunt summam communem estimationem non excedunt
125 scutorum summam, non prohibetur a Con: tunc quibus
ex oia retinere possit.

Habens beneficium simplex ad vobis et sustentand, si ad
estatur privilegia Barrogialis etiam possessionis sibi le-
gitime collate habeat beneficii simplex.

Con: tunc non prohibet quibus habens Catus retinere possit
Barrogialis et tunc, sed, solum rogat ut quibus dimittat alterum
duorum iam acquisitorum.

Canonibus obtinens dignitatem perdit Catus
In retentione Catus aliqui non residentes in Catus possunt

§ de resignatione.

Ordinum Com: Tunc: quod dicitur variatione esse de de-
 legis sacrosanctis etiam per resignationem, etiam per resur-
 rectionem, ab ordinario debet referri si quidem ipse
 mandavit eorum non habet in resignationibus factis
 sacris in favorum.

Com: Tunc: loquens de decessu per resurrectionem faciendo
 eorum non habet in variatione sacrosanctis per resignationem
 factam in manibus sacris in favorum, quam idem Pontifex
 admittit et mandavit expediri in forma digni.

Exhibentur hinc ad ipsum in in resignatione in fa-
 vorum etiam persone non esse necessarium decessu per resurrectionem,
 sed satis esse resignatarium, ab examinatore in synodo
 deputatis simul cum ordinario per eum dendum.

Si qui exhibent Bullam sacrosanctam sibi resignate deo
 confirmata, et videtur esse ab examine de quo fides de-
 aminatorum adfert, visum esse danda app^{nam} ad suffra-
 ganeam hancmationem.

Resignatione facta in manibus sacris in favorum etiam
 persone, et ab eo admittit, ille in omni favorum resignati
 est, non est examinandus per resurrectionem, sed sufficit
 examinatur de genere de amine quod vocatur in forma
 digni.

In promissionibus faciendis de beneficio de causa per
 mutationem non est necessarium nomen examine, et app^{nam}
 ita (ut non obstantibus beneficiis) immode p^{mi}
 factio sit vera non fraudulenta, nec de simpli ad rura-
 tum, nec in valore sit magna inequalitas, vel aliud
 simile atque debet fieri examine.

Approbatio modo no fuerit de iudicatoribus constituta
in Synodo remittatur de iudicatoribus ad ordinariū bini-
orem et bina ad eundem de iudicatoribus.

Pariter de iudicatoribus sumis collatis spectat ad iudicium:
no examinandi. Et quodam bini idonei in dno et in cor-
atq; dno formis prouidendi ad ordinariū referunt, no
ad alium iudicium.

Capta et inferioribus collatoribus qui prouident deo et
regalibus, sine examine rōturis facto ab Examinatoribus
ordinarij in Diocessana Synodo deputatis representantur
de iudicibus collatoribus nulli sunt. / Obortuq; for rasi
In eorum dicta rōturis prouidit predictis deo et
regalibus, approbatuq; ab illis Roma mittentur pro
litte rari expeditione, cum promissio istam deo et
regalibus ad eundem Aptiam spectet, per Bullam Hic V
de Collatione Irregularium et deo et regalibus, que in re
In referendis, Sublet: Cal: April: 1557.

In beneficiis curatis reservatione Sedi Aptie et
quibuslibet alijs dno, de antiqua consuetudine ordinarij
prouidit dicta rōturis, et a Sede Aptia promissio
fiat ab Examinatoribus in Synodo Diocessana depu-
tatis, si fidem sine approbatione habeat ab ordina-
rio, et de hoc sit Bulla eundem Hic V, in dicta.

Quoties aliqua Irregularia deo et regalibus spectat ad
quoslibet aliquos habeat no nominandi, quocumq;
deo et regalibus nominauerit, cum ordinariis ad eandem de-
bet admittens. Si autem Irregularia habeant ob
mortem rōturis, in quibus deo et regalibus habeat no refer-
di, que eandem reservationem subripere voluerit, sed

Ordinarius probare debet illo examine generis, quod bona
sunt, per contrarium, neque abbas iam ob causam illius de a-
minis ordinis respondere debet, neque illius officii partem
aliquam attingere, sed id pertinet ad ordinarium, qui et
ipse debet respondere dicta et examinatore cont. Item
ho deputatos adhibere, a quibus odo istiusmodi rursus
examinentur, pro examine refecto, de his quos bene
integritas et doctrina commendabit. Ordinarius debet
eligere magis idoneos, et postea abbati relinquere
ut de electis sui maluerit curam referat.

Et Archiepiscopus habens ius referendi aliquos Barones, qui
sunt in Diocesi Dei sui provincie non est eas referre nisi
his qui approbati et examinati fuerint ab examinatore
deputatis per ipsum eius Diocesis in qua sita sunt istae Baro-
niales, et interdum dum dictae Baroniales vacant
et pro illius Diocesis in qua sunt, ius habeat constituendi,
et eius vicario cum consensu arbitrio suo fructum, por-
tionem assignatione que dictae Baroniales inserviat, donec
de relore fuerit promissum, nec est Archiepiscopus in
aliqua Diocesi, licet ea sit Dei sui provincie capella-
nos ad aram suam rationem constituere, nisi de consensu
Dei consensu, et examine eius procedente, quod per ipsum
vel eius examinatore est faciendum. Et cum per istum
deus Provincialis d. Archiepiscopus synodum Provinciam
habeat, Archiepiscopus nihil est committit, quomodo
Istorum relore, quorum dicitur ad ipsum Archiepiscopus
pertinet, aliqui presbiteri qui suam aram in diebus
vel synodo non interfuerint vel dicitur Dei minus obsequi-
erunt. Nec est idem Archiepiscopus alios Episcopos in
Diocesi Dei sui provincialis iudicare ad Ecclesias

benedicendum ad ad referendum, vel ut sacramentum
etiam unquam conferant, vel ut Grima administrat
nisi de Dei summo vel a dicitur est consensu.

Sicut aliqui Patriarchi habeant collationem parochi-
aliu existunt in aliqua dicitur, ordinarij tamen illius dicitur
sicut dicitur dicitur proponere, et collatione postea fiat a
Patriarchis, ab Episcopo, et alijs examinantibus.

Quoties habeant aliqua dicitur parochialis tamen
collatione fiat ad dicitur alium Collegiatu, dicitur
idem dicitur tamen ut fiat instrumentu publicu,
in quo sit scriptu dicitur dicitur et summo foverit, tamen
quod protestetur se in res dicitur referenda ordinari-
um dicitur, referentibus, referentibus illi, quibus dicitur
dicitur dicitur, de ijs quos examinatos approbandu,
atque ideo se a dicitur ut dicitur proponat, et tamen
ut dicitur fiat suo tamen.

Episcopus habeant dicitur parochialis dicitur servare formam
dicitur p tamen, dicitur dicitur tamen referre.

Collatione et promotione dicitur parochialis facte
post publicu: Com: tamen: ab ordinarijs absque dicitur
p tamen nullo sunt. Sed referentibus parochialis ita
collatione habeant, dicitur collatione ad dicitur dicitur
dicitur, ut dicitur tamen in Bulla dicitur V que
invenit in referentibus dicitur, publicu: Anno 1566 Cal:
April:

Dicitur tamen non est necessarium in dignitate
que parochialis dicitur et dicitur tamen habet.

Familiaris dicitur, qui de dicitur dicitur dicitur
dicitur, approbatus fuit tamen, ab ordinarijs dicitur dicitur

lingua si fuisse examinatus et approbatus.
In promissibus a Sede Activa factis, in forma
digni, non est necessaria ne de iure fieri debet
examinatio, quae vocatur per rursu.

De Archiepiscopo Casertano, qui Sabenti titulum
Carolingium a Sede per obitum in curia ante ab ipso
Archiepiscopo approbatus in eadem, voluit ad examinem
rursu, scribatum est ut de re sua examinetur in
forma digni, ut mittat ordinario viciniori.

Et Signatus Carolingium in eadem qui multos annos
manet in curia, restit ut examinetur ista in curia
deputatis examinatioibus in partibus, rursu fuit.

In variationibus Archiepiscopi Carolingium, licet
suum collatio pertinet ad Ca. r. d. ista t. d. exa-
mina. Et istos personam qui sunt magis idonei proprii
ad ipsos ordinarios spectat, collatio autem Carolingi-
alium ab his facienda et rursu ad quos pertinet
rursu.

Archiepiscopus summo servitorem est in sua diocesi
Carolingium dicitur per rursu tantum illis quos
ipso eisdem diocesi in qua servitorem est dicitur,
magis idoneos indicavit, de his qui ab exami-
natioibus in diocesana synodo deputatis idonei rursu
facti sunt.

In variatione Carolingis dicitur summo collatio
ad interueniendum spectat, examinem et dicitur personam idoneam
ad dicitur rursu ad ordinarios spectat.

Deo Cremonensi postulanti an ipso qui a R.

Sanctum testimonium infere voluit, quod sine
dona statim administrandis sacrosanctis daretur, et
in genere in rebus illi sacrosanctis, consueverunt exa-
minandos esse in genere.

Et sententia factis in sacrosancta colona in mo-
nasterium erecta, et vincta de vniuerso collegio gubernari
possit a deputato ab ipsis, modo sit approbatus ab
ordinario, et consueverunt posse.

§ Examinatores autem.

In sacrosancta synodo leguntur, sunt examinatores qui ex-
aminant promouendi, volentes ad sacrosanctas, et leguntur
sunt iudices litterarum, quibus iudicium rursus de con-
trario: de rebus committende sunt.

§ Si vero in rebus committende.

Quis constitutus debet in beneficio presentati
ab iudice patrone, si dignum legunt de vero
batis ab examinantibus.

§ Cum vero institutio ab alio.

Ita congruis consueverunt et omnino voluit, quia ipse
inductus cognoscit personam.

§ Quod si in rebus committende: laicorum.

Examinandi per consueverunt fieri debet in sacrosancta
colonia que sunt de in rebus committende laicorum,
sed sufficit quod deputatus a sacrosanctis examinetur ab
examinantibus in sacrosancta synodo deputatis et idem
inductus per statum contrario: leguntur 29 de rebus committende.

§ Deam Arzidiacom.

Hoc de secularibus voluit Congreg: intelligendum no
de regularibus

§ Sen' Arzidiacom seu aliud inferioris.

Hoc creditur in his locis qui sunt in Diocesisbus Episcoporum
no illis qui nullius sunt Diocesis, ut voluit Congreg:

Ad hec causas Matrimoniales.

Congreg: censuit no sustulisse immemorabile consuetudine
nam, et ideo si Arzidipositor legitime probaverit ad-
mittendus est ex officio sans jurisdictione. Interdum tamen
dum illa probaverit Episcopus dimittat sans jurisdictione
excedat, et quia in fine sumis decreti derogatio est
privilegiorum dubitatur an generaliter intelligatur
sustulisse istam rem iudicatas que imitantur privilegio
ante idem Cons: obtentis, Congreg: 9 die April: 1887
in bona fidei sententia censuit affirmatice, sed sustulisse,
quia sententia tamen imitantur privilegio, no dat plus
roboris privilegio quam in se habet sed solum in eo
finem esse.

An Cap: 20 de Off: 29 Cons: Tit: quo sancitur causas
a Consuevis ordinariis esse intra biennium terminandas
alioquin post id spatium Liberrim' esse p'hibere vel alteri
illarum iudicis superioris adire, habeat Cons: si no p'hibet
p' iudicem quo minus intra dictum tempus causas desin-
uerit, sed vel ob qualitatem cause vel p' tunc rati-
onibus, Congreg: censuit si p' iudicem no p'hibet, vel
alios superiores adire no posse, facta Cap: venerabilis,
de iudic: ubi Abbas Italij et L. p'p'randu' S. Sin' ante,

¶ De illo sax: De Ind.

Sessio 25 De Regularibus.

Cap 1^{mm}.

¶ Memini igitur Regularium.

Regularibus tam femine quam masculi non possunt habere propria, sed omnia debent dare superioribus a quibus primo subiacentibus est necessitas carnis, vel carnis quibus munera destinata sunt.

Monachibus non licet possidere propria, et si quid legatum, velatum, datum, donatum vel industria partem fuerit, tradere debet Abbati, que de se, et in monachis resibus suis causa in questum est necessitati providebit, reliquum referre debet usum Monasterij.

¶ Similia Aldompha de Toledo (vero mortuo) facta est monachis s. francisci, sibi permittente filio reservasset vixit 200 aureos minimum ad usum suum quod contra Com: est monachos habere aliquid proprium, nisi est danda esse reseruisse que providebat necessitati rebus Aldomphi.

¶ Si quis affert aliquid, munera, elemosina, aut aliquid quod servare virgini manibus laborandum sit vel Abbati, vel illis que hoc precepit sunt, modo quod carnis genus neque alij est, aut referre cum illo colloquatur.

§ Administratio aut: bonorū.

Deestio officialium qui administrantur sunt Mon^u bono-
na ad Mon^u spectat superioribus, et ideo licet ipse unus
sit superior, nisi tunc possunt et ipsi officialibus.

Officialibus deestio pro administratione bonorū mon^u
a superioribus impeditur, possunt tunc res magis videtur
operari, additus reserui monasteriorum referunt et
ab ipso ministrare tempore necessitatis monialibus.

Vers: ad superioribus.

Monialibus a Capto in Mon^u deestio officialibus ad bona
illius administranda possunt in suo officio persolvere
quandam superioribus Mon^u visum fuerit.

Vers: Licet superioribus.

Nisi soli pater qui solus monasterio concedere in
testandi, immo consensu superioribus ad id accedat,
et de modica quantitate disponatur. Conarr. d. 15. 2
m: 12.

§ Conditio s: Synodus orbis mon^u.

Conditio tunc congrua: quod ordinarius promittere debet
coetivitas monialibus s: francisci sub obedientia fratrum
minorum, quemadmodum antea fuerunt et profertur ut
professione formi votorum solennium quorundam emittat
instituto religiosorum s: francisci cui sunt adde,
si forte antea non emiserunt, neque eas cogere debet
ut abstinere mutent, vel ut b. b. magis videntur, si
illarum ordo non requiratur. Postremo infra festa
Mon^u eas revocare debet.

Cap 3

De In predictis autem mon^{is}.

Moniales que no habent aliud & unde se sustentare possunt, licet artificiosissime sibi quodammodo honesta et honesta eorum transura struuntur per a com: vid: et dicitur et dicitur et congru: Et dicitur monialibus impiorum committere no debent ut ex parte in illam mon^{is} redierint in qua de propriis mon^{is} redditibus vel rebus elemosinas possunt sustentari. Item in Bulla que movet Pastoralis officij public: 4° Cal: Junij 1586, dicitur quod dicitur deo et regularibus referuntur.

Vers: de tantu mimeris.

In constituendo numero monialium observanda debet quibus ratio: dicitur, de dotibus autem nihil certi statui videtur et tunc est, sed prout qualitas personarum et temporum postulat et faciendum, sed quod dicitur a moniali mon^{is} ingrediente dotis non verari debet, sed dicitur et quod id habentur per alios mon^{is} ingressos.

Vers: sed de retero.

Monachi no possunt mon^{is} edificare in parochia in qua id non habent sine licentia et rogatione Episcopi de congruo: dicitur.

In mon^{is} monialium in quibus iuxta dicitur Contr: 3. de reg: 25 de regularibus dicitur certum mimeru restitui, quatenus licet abbatibus in eorum monialium dicitur.

alias subinde certa parte elemosina p dote et
quatuor no creat, que itam pmissio debet p dote
adhiberi, quia hoc dubitatio est magni ponderis et respu-
tando est contra id quod in ea disponunt, ut in cap.
Quoniam. cap. non satis, de Symonia et ibi d d
Bal: in l. si quoniam de dote et dote, cum dicitur
de res: 80, in nulla in verbo Symonia in s. dicitur
de verbo in 15 et d. Thom. dicitur a dicitur
propterea congruit: consuetudo tale negotium deferri
ad dicitur.

Cap 5.

De Bonifacii octavi constitutione.

Quis debet pndere sic que facit ad claustrum
monachum et alio dicitur necessitatibus.

Monachos licet pretendunt in subesse dicitur promissi
alio dicitur in hoc dicitur debet in hoc dicitur
licet que pnt ad claustrum.

Bulla s d m tertiarie prohibet quilibet quod no
possunt subinde habitum in monachis claustrum sicut
ut claustrum possunt.

Monachi forte seu de sententia dicitur que tunc
substantia nota solenniter emiserunt ad claustrum
claustrum pntuo seruanda p consuetudine et aliam in
pntu inuestitionem, ut Regularis brachij inuestitio
in obsequio alio inuestitio et facti remediis ut dicitur
et dicitur sunt.

In alio vero a quibus tunc hoc nota no sunt emissa

Primum est presertim Bulla a Pio V edita q. Cal:
finit Pontificatus sui anno primo que sic incipit,
Cura Pastoralis officij. ubi dicitur certatim non
professas ab ordinibus et sacris superioribus esse indu-
cendas et admonendas ut profitentur, et post
professionem clausura se subjiciant quod si recusant
et inveniuntur fraudulose vivere esse pessimas
punitivas. In eadem Bulla Pontifex prohibet bo-
natibus sine professione et clausura vivere ut in
futurum nullam aliam in simi ordine religionem
et congruam recipiant.

Moniales tertij ordinis que non inducunt profes-
sionem non sunt ad clausuram servanda addenda.

Quis habet potestatem concedendi licentiam allegandi
moniales exemptas, quis prohibere potest ne licentia
allegandi moniales exemptas ab alijs qua ab Episcopo
concedatur.

Statutaque Privilegia Archiepiscopi et Episcopi in virtute
sanctae obedientiae debent publicari in suis civitatibus
et diocesis Bullam Pio V de clausura monialium et
reversis ut in eorum monasterijs clausura servetur,
Pius V in Bulla proxime citata.

Et Memini autem.

Monialibus quae a Monacho non sunt etiam in via
probabili nisi ad sit communis consensus superioris regula-
ris et Dei regis Cori.

Bulla.

Moniales subiectae potestati regularium exemptorum sine
licentia ordinarii si in monasterijs fuerint degere.

debeant rest. Et illorum superiorum de quorum contra fide
et mon^uo expresso p. consuetas et alias et alia iuris
remedia ab eodem ordinario remitti, non obstantibus qui-
buscunque privilegijs.

Bulla.

Si que monasteria sunt que consuetudine etiam immu-
morabili aut instituto aut fundatione regule sue facte
quomodo obstruato sunt etiam transire possunt et quocum-
modo voluntate in ordinario sua cum superioribus
ipsorum ordinis iuris et facti remedijs repellant eadem
sanctam et obediens et inconvincibiles ad predicta subdita
dictam etiam etiam et p. et no observantiam.

Et in v. dicta Bulla.

Quomodo et singulis monasterijs p. et atq. futuris in
instauris religionis et ordinis, vel militiarum etiam
Hierosolimitane sunt, que vel iam etiam sunt, vel
investituris in quibusvis mon^uis sine domibus et rebus
suis, et factis sine expresso et religione professis
etiam consuetis aut quocumque alio non repellentur,
etiam de instituto aut fundationibus earum
regule ad transire minime consentiant nec aliquam
in earum mon^uis seu domibus etiam ab immemorabili
tempore ea reservata non fuerit, sub p. et no in suis mon^uis
seu domibus etiam de etiam debent p. et no, sicut
in v. in eadem predicta Bulla.

Monasteria nulla occasione aut p. et no p. et no possunt
nisi de causa magi, mendicij, aut infirmitatis loci
vel ordinis, que tunc infirmitas p. et no ordinis superio-
ris quibus cura monasteriorum in iure et p. et no

17
In Alim^o Cori ordinari^o (Stram^o Mon^{ua}, Ita mona-
lim^o ab Episcopis et ordinariis inquisitione decepta
esse viderantur) rogata sit et decessit in scriptis
reprobata, In predictis t^o casibus extra Monasteria
Pare noⁿ possunt nisi ad tempus necessarium. In
v^o bulla que incipit, Deiori et Honesti, publico:
Cal: feb: 1554 als 1559.

Moniales decessit sine licentia dicta res facta
decessit rationem inveniunt a qua noⁿ possunt decepto
mortis articulo absolvi preterquam a Sede, suntq^{ue} digni-
tatis officio et administrationibus obtentis primatis
et inhabiles t^o illa, t^o ad alia in posterum
obtinenda. Idem In v^o ibidem.

Monialibus aliter quam dictum est decessit. licentia
concedentis, similiter res facta inveniunt decessit
a qua nemo est preterquam a Sede extra mortis arti-
culum absolvi. Ad hoc officio dignitatibus et
administrationibus p^{er} res obtentis primatis sunt
et ad illa atq^{ue} etiam alia deinceps obtinenda inhabi-
les redduntur, Idem In v^o ibidem.

Comitantes aut receptantes moniales aliter quam
dictum est mon^{ua} decessit decessit rationem res facta
inveniunt, tunc absolute decepto modo articulo
Sede est reservata. In v^o ibidem, Bulla ia dicta
que a singulis Patriarchis Archiepiscopis Episcopis et alijs
Episcopis ordinarijs in civitatibus diocesis proprijs
quolibet die et publicanda. Ibidem.

Proposita declaratione a^o edita quod si in loco
sit confusio attendendi ad mon^{ua} monialium regularibus

subiecta sine licentia dei ea debet observari, An ad
modo attendenda sit consuetudo post Con: introducta
et ordinarij concedant licentia ingressus ad mon^{ia}
regularibus subiecta prius ad res^{os} superiores Regi-
laris Congreg: consunt si consuetudo sit introducta post,
Con: quod ea debet observari.

An dato quod a superioribus sicut licentia ingressus ad
res^{os}, concedi debeant prius ad ordinarios, possunt
tunc ordinarij aliqua sine ipsorum licentia ingressus
ne sint ordinarij habere, et qualiter per Mediolani,
ubi viget Con: Provincialis prius, debet se licentia
registrari apud superiores, Congreg: consunt quod etiam
sit referenda consuetudo.

Et an si res sit expedire de aliqua causa causa
videtur licentia res^{os} aliquando reprobari. Con-
greg: consunt quod non possit reprobari, verum possit aliquo
modo ad eam impedire si probabiliter sit expedire
videtur.

§ Ingressi autem intra septa.

Si res deo vel superiori in mon^{ia} sibi subiectis dare
licentiam recipiendi puellas in mon^{ia} et ibi commorandi
et vivere in moribus insistantur, licet nolunt re-
ligionis habitum suscipere cum votis et conditioni-
bus, non obstante Con: et id: decreto Jss: 25 et 5 de Jss:

Con: et id: non prohibet quibus puellis in mon^{ia} mo-
nasterium educationis gratia recipi possunt nisi forte ra-
tio aliqua aut institutum aliusmodi religionis
aliter prohibeat.

hominum

Ad omni licet ingredi septa monasterij sine licentia
dei aut vicarii generalis ad hoc speciale mandatum gabotib.
Nulli secularis no prohibetur, quia in mon^u mon
alium eductum possunt, servanda tunc sunt instituta simi-
libet mon^u nisi de consensu superioris omnia mon^u ad-
mittendo.

Nulli que eductio sine gra degnit in mon^u debent
ibi manere sine auxillis, nisi nisi no consensu possunt
sine et obligati sunt ad clausura et ad reuera fronte
reple monialib. Idem statuitur de de publicis que propter
facultates vel inopia futo domi sine ali nequunt et
videm etiam bista a proximis impediatu sunt in mon^u
collocando.

Nulli eductio sine gra stare possunt in mon^u monialium
modo servent ea via ad que tenentur reple monialib. s. h. 10
quos etiam coram no gabot in dictis puellis.

Nulli que eductio sine gra in mon^u monialium eductio
reple debent de consensu abbatibus et monialium et de reple-
su et licentia in scriptis superioribus darunt, debentque in
mon^u sine auxillis manere, et si senit de de darent
no sunt amplexus in id admittendo.

Nulli que sunt in mon^u monialium eductio sine gra, de-
bent reple sui et sui quomodocumque ead repleant.

Nulli que eductio sine gra in mon^u sunt debet dari
licentia nisi ad balnea valitudinis curande gra eductio
ipsonum pmitte debet ut in idem mon^u redire possunt si
h. reple a balneo de se redire voluerint.

Nulli que de licentia superioris mon^u de de darent
curande valitudinis sua iuris in de admitti debent
modo ab eodem superioris, licentiam scriptis impedit

et abbatibus et reliquis in monasteriis admodum confertis
et in se beatus in monasteriis intrinseci debent qui bene
omni modestis et pudori continent, nullaque sit familia
durant, et domus ibi erant servare debent et lausque
eandem legem quam monasteria servant, neque ibi remaneat
mitti debent ultra aetate sue 25 quo de loco
si fuerit exierint, nulla postea revertendi habent
facultatem. C. 13 Regenti monasterii Sabaudie forandi.

Quos puellas faciat etatem redempti et comorandi,
in monasterio in quo comorabatur rana durationis et de se quod
rat morbi in remanendi gratia modo id fecerit de suis litteris
et quod bene serventur omnes conditiones que ab aliis
litteris suis eadem prescripte sunt.

In monasteriis monasteria solitari debent puellas que delecte
sunt de hospitalibus et aliis pro loco donec offeratur in fa-
cultas eas nubendi, que licet in serventur monasteria mon-
asteria, non possunt in permat in monasteria iniqua inferre,
que puellas in proferunt in publico, omnes prescri-
ptiones moderare debent, ne comitatus de monasteria
admittantur, et restituta prescripione in monasteria venditae,
et quoad ibi sunt clausura servare debent et
reliquarum benevidi videri potest esse monasteria, et nullas se-
rum Sabaudie ancillas, ne singulis inde possunt exire,
nisi postea iniqua in monasteria redire.

Puellas que proximis et facultatibus destitute sunt
et ideo sine dote ne collocari in monasterio ne ad monasterium addu-
ri possunt, si sine causa admisse fuerint collocari debent
in monasterio modo superdictis legibus obediant, et in futurum
in nullo conditione talis admittantur.

Et ex parte possunt in monasterio monasteria manere si ordinari

Abbatissae monasterii, deo magis superioris consensus attendat
resque sole maneat in monasterio magis modo exeat nisi in monasterio
impetris non revocare, reliquias in rebus suis profectum in his
quae ad transcurram pertinent. Leges servent moniales prout
sunt.

Quidam quae brevis mortuus gonsfatis sua se rotulerunt in
monasterio modo sunt bone et firmatome et fames legibusque
superaditis monasterii parant foldari debent de rebus, in
nullis quos videtur utrum debent nisi moniales fieri voluerit.

Videtur nobilibus quibus permittitur ingredi monasterium monialium
quo conditombus tunc debent ut nullas heri durant arillas
ut de suo ingrediuntur ut nolunt impetris modo exire, et
ut dicitur tunc moniales sunt quo transcurram legibus et firmi
bus condantur quibus moniales.

Non est deus dicitur Casentiam videtur monasterium ingredi, volentibus
et in habitum Casentiam promissa, et tunc ibi usque ad finem vite
sue promissa, ut amplexibus deus videtur quia in illis nulla
adest causa necessaria.

Mulier conjugata si sit in monasterio monialium, et constiterit
quod si modo exierit deservit in periculo mortis, in monasterio
et magis debet etiam sine auxillis, et sine illo famulatu
extraneis, fecturque transcurram et alia prout res moniales
servantur.

Mulier quae videtur in suspicionem adulterij apud mortuum
et ob id timet ne ab deo bis et aliqua inferatur poenitentia
debet ut ingrediatur monasterium monialium, si modo constiterit
fides monasterii non revocent et attendat consensus monialium
et abbatissae et ministri provinciales aut alterius
superioris eorum, et ingrediatur sine auxillis et servent
transcurram et aliqua prout res moniales, et causa

professionem emittunt vel habitum suscipiunt vel =
gionis.

Regulares vero ab ingressu monachorum procul prohibendi sunt
et monachibus decessu debet prohiberi ut in monasteria illas
regulares admittant. Quod si decessu contra regulas
res facta inveniatur si ausi fuerint in ea monasteria
interiora demerenda esse.

Causa quodammodo libertatis monachorum licentia concedenda
est ab ordinario promotoribus dandi in monasteria ingredi
dandi modo etas et monasteria gratuita ea sit que deo romo =
est.

Ordinario promittere non debet mulieres que in fons
habeant in parvum virginum monasteria promittere de pre =
sertim si non consentiant monasterii quod feminas admittat
et veritate mulierum a superioribus monasteria nulla in stratis
licentiam impetraverunt, neque abbatissa neque relique
monachos consueverunt, neque post ingressum monasterii, sicut
suam servaverunt, neque ob benevolentiam eorum qua monachos
liberaverunt.

De In Scriptis obtentis.

Scriptura non est necessaria in his que deus in visitatione
non committuntur.

De vero autem fuitu deus.

Nulla est danda licentia introduendi decessu monasteria moni
alium nisi in casibus necessitatibus quorum aliqui decessu
habeant in dicto vicarij beato romo.

Mulierum sumptibus sunt statuta aut conditiones prece =
tu confessionalem aut aliam suam decessu ingredi =
vel domos aut monasteria Cartagenensium et aliorum regularium

ordinem Italianum mundum, de constitutione vero facto in
vult, cum absolute Romano Pontifici referatur de
to mortis articulo. Simo V in constitutione Regularium p[ro]
narrum publicis: die 23 Octob. 1568. Nonnulli: in manuali: r. 27.
m. 120 notat Simo V declarasse, mentem suam fuisse
intendendi cum hac constitutione Regularium
p[ro]sentium sine illa Licentia ingredientis.

X Grego: 13 in constitutione ubi gratis, publicis: 24
Junij 1575, nonnulli: ubi sup[er] putat eandem fuisse mentem d.
Grego: in intendendi scilicet ingredientis sine tali
Licentia, et ita servari legitime observari debet,
Idem dicitur adinveniens ne monachum quidem monia
predicta mulieres ingredi posse, istam Licentiam p[ro]p[ri]e
sub rena Grego: late sententia cum absolute tantum
spectat ad Pontificem Romanum.

Abbatibus Episcopis Prioribus et alij presidentes Monasteriorum
et conventuum quorumvis nominis locorum et domorum monasti
et Canonice sub dictas mulieres introducere vel ad
mittere p[ro]mittentis vero facto sine illa declaratione alia
officio p[ro]p[ri]e servantur, et tunc ad illa tunc ad
alia redduntur inhabiles et a divinis suspensi sunt.

Idem Simo V constitutione Regularium Grego: 13 dicta
constitutione ubi gratis. Adde ad hac rena Grego:
ministrationem vero facto inveniendā cum absolute
licet referatur - excepto articulo mortis, Item primitivis
nam dignitatis beneficiorum et officiorum.

Cumque eadem rena inveniendā Italianam abbatibus et
aliis p[ro]p[ri]is Regularium feminis sine dictas feminas

76
admittentes aut introductores in sua monasteria.
Personae quae cumque personae sine regularibus sine regula-
ris illi fuerint, praesertim licentiam ab eis vel superi-
oribus monasterii in casibus sine necessitate obtentam in-
natura monasterii prohibita ingrediuntur ipso facto
incurrent excommunicationem cum absolutio Pontifici Rom.
sine reservatione, promotionem omni dignitatum beneficiorum
et officiorum et inhabilitatem ad illa et ad alia in
posterum obtinenda C. 13 in 1 Constitutione, ubi
gratis.

Monasteria quae istas personas licentiam ab eis
aut superioribus earum in casibus sine necessitate habent et
presumerent admittere necessitatibus non urgentibus, cas-
us cum istas edictis incurrent excommunicationem et excom-
municacionem, promotionem et inhabilitatem, C. 13 in 1 d. constitu-

tionis alijque personis sine licentia licentia ingre-
dendi, ea loci non debent nisi in casibus sine necessitate, et par-
ter istis personis sine licentia personis licentia sine
pena cum istis C. 13 d. 23 d. 23 d. 1881 constituit,
et Manar: in Manual: cap: 27 in 190.

Regulares admittere monasteria monasteria sine licentia dei
incurrent pena excommunicationis quae ipso facto incurrent
C. 13 Congreg: die 4 April: 1887. Ibi regulares illi habe-
rent de privilegio, quod non possunt excommunicari, si non de-
berent puniri a suis superioribus alia pena, qui regula-
res sine excommunicatione non possunt absolvi a suis superioribus
sed ab eis qui sibi sine absolute reservatione reservant.

¶ Et qui ad mon^{ia} S^{an}ctimonialia.

Translatio monⁱⁱ monialii in unum scandalu^m est
facienda ad aliud eiusdem ordinis mon^{ium} ut reddatur
monⁱⁱ translati, sunt seminaris implerandi, sed videtur
sunt mon^{ia} in quod sunt translata, et alio modo noⁿ
possit seminaris impleri.

Translatio monialii de uno mon^{io} in aliud eiusdem ordi-
nis est facienda propter impedimentum adus et filentia.

Monasterii collegii nobili propter et filentiam quida^m
aque defluunt ex vicino monte petunt transitu^m ad aliud
mon^{ium} sub eadem regula. Scribat in D^{omi}no nobili ut
ita est, benignus concedat.

¶ Et de Cardinali V^{ice}comitenti ut mon^{ium} unum possit
ad aliud transferri. Scribat ut illud transferatur cum
benedicta dote. Et nihil de illa repleat seminaris sed illud
erigat pro rationis facultatibus.

Monasteria que habent mon^{ia} exposita ex hereditibus
hereditaria et hominum nequa ita debent in mon^{io} nobili
eiusdem ordinis collocari, noⁿ sunt t^{er}ra in pluribus mon^{ia}
distribuerent dum proprium edificium edificatur quia hoc
cum cont^rario d^{omi}no d^{omi}no noⁿ concordat.

¶ In monasteriorum monialii est facienda cum legit-
ima causa subest, attendente ad id integritate sac^r.

¶ In electione abbatissarum.

In electione abbatissarum de qua in cont^rario d^{omi}no
25 et 26 d^{omi}no et cum suo vicario vel secretario
vel ab ipso assumpto vota singularium monialium ordi-
nibus expressa audire.

Cap: 7.

Abbatissa et Priorissa.

Abbatissa licet p[er] quinquaginta no[n] p[er]maneat in religione
dum h[ab]et aetate[m] 30 annos et id fiat ad requisitionem suorum
monachorum, de eorumque fide dignitate d[omi]ni Cathedralis, et
sani superioris Regularis, immo de laudabiliter amio superioris
se possit debet reformari p[er] b[e]n[e]dictum in officio. Quod si
ad reformationem d[omi]ni abbatissa deesse[nt] consensus superioris
Regularis propter eorum absentiam, servatis q[uo]d quod hoc
cap: prescribitur ad istam reformationem et p[er] d[omi]n[u]m
dum. Congregatio: consuetudo procedens in monasterijs Canon
sancit Regularium, et istam procedens ubi consuetudo
immemorabilis est in reformatione, quia talis est irrationabilis
1588.

Quis benedictore debet abbatissam que intra annum ad
quo ad illud mon[asterium] fuit electa et h[ab]et ab d[omi]no benedicti, s. soli-
tary sit istis abbatissis benedicti.

Quis benedictore abbatissam et reservat monachos de septuaginta
et compellit s. pro vastimentum.

Conservatio et benedictio monachorum fidei est in d[omi]na de
teriori adhibitis q[uo]d tantum monachibus que erant necessarii.

Vers: De alio d[omi]ni d[omi]ni ordinis.

Ut d[omi]ni. possit g[ra]tia necessaria est licentia d[omi]ni qua
obstat Bulla d[omi]ni v[el] sine monachorum transmissa d[omi]ni.

Cap: 8.

Vers: Licet Metropolitanis.

In renovare monasteria ad regulatorem faciendam

De qua sic, p[er]mittit ad prefatos fiant, in vero res id:
militantibus ad res capitulares, ita ut con: d[is]positio no
intret nisi data b[er]m[en]z negligentia. Congreg[ati]o[n]is consuet
die 5 february legatim, quod procedit in f[er]u[er]aribus,
f[er]u[er]aribus vero potestas congregandi, sed et
ad saput, quia sunt mortui mundo, et con: sic bult
et metropolitano sine d[omi]no in suis diocesi sine
lingua sedis d[omi]ni delegati, d[omi]no y

Substat in quo mundo requiratur ad legitime co-
noscenda; congreg[ati]o[n]is: consuet quod minor pars requiratur ad
congreganda, quia b[er]m[en]zitas consistit in duabus p[ar]tibus.
Hinc de sententia congreg[ati]o[n]is: possunt legitime congregari
requirere et monere, no[n] autem repellere quoscumq[ue] monere
p[er]mittit. De mon[ach]o vero extra provinciam si in da no
sit sufficiens mundo no[n] mon[ach]o idem consuet congreg[ati]o[n]is:
ultimo si sint ultra limites consuet posse deliberare
et definire quoscumq[ue] necessaria videbuntur, quia po-
testas est v[er]ba congregandi.

Cap: 9.

Monasteria sunt immunita.

Moniales s: d[omi]ni in sacra gubernand[is] sunt ab d[omi]no
Mag[ist]ro secularibus no[n] debent regere mon[ach]a[m] monialiu[m] regulariu[m].
Sensus sumo rax: sic est, quod mon[ach]a[m] monialiu[m] que
sunt immunita p[er] privilegio vel indulto d[omi]ni sunt sub fu-
risdictione ordinarij in his dimittat[ur] reb[us] que ad b[er]a
ratione p[er]tinent seculari, in alijs vero no[n] p[er] se intro-
mittit. Ita congreg[ati]o[n]is: consuet.

Ep[iscop]us non habet jurisdictionem in monialibus que p[er]mi-

Legio vel indulto d'are sunt immunitas nisi in his que
ad stantiam, et ad spiritualium rerum cura pertinet.

Episcopus qui est in quasi possessione visitandi monachos ali-
quos, et in predicta possessione prebendam, saltem si man-
us dictis monachibus in rectorio.

Episcopus visitans monachos tanquam abbas non tanquam episcopus,
non arguit possessionem visitandi episcopi.

Cap. 10.

De Confessoribus.

Confessores hinc in monasteriis que d'agunt sub cura regularium
non sunt examinandi ab episcopo sed a superioribus ordinibus.

Cap. 11

De In monasteriis seu domibus.

In monasterio in quo regularis aliter ordinis regularium
solum ordinaria eximialiter habet, licet personae regulares
sunt in eodem monasterio suam vitam, personam, quantum ad
resam suam sacramentorum administrandorum spectat, nulli
visitationi seu inspectioni episcopi ordinarii diocesis in qua
monasterium situm est sunt subiecte.

Ordinarius non habet in visitandi respectu ordinis, licet
animam habeat suam animam ut membra propria
reverti.

Episcopus Hierosolymitanus beneficia curata non obtinet
ab ordinario visitari non possunt.

Episcopus habet in visitandi Hierosolymitanam sitam in sua diocesi
in his que spectant ad suam vitam licet d. Hierosolymitanam

fit sub cura Canonorum regularium, vicariorumque de rebus
causis regularibus ab eorum superioribus nominatis et primo
examine per ipsum rectorum vel eius vicarium faciendis ad exor-
tationem suam maritus idoneis rectoribus et approbatis ad-
mittimus et superioribus amovibilibus deputare debet non obsta-
tibus quibusvis.

Statutibus factis, in parochia Tolosana in monasterio
ortu et vincta domus collegio gubernari possit deputatis
ab rector modo sit approbatus ab ordinario. Conferunt
possit. Sic etiam monasterio possent si ad id approbatus.

Cap: 12.

De diebus festis.

Quos festi quos clerici et populus ex more et instituti-
to aliorum locorum observant regulariter, et de domo
veteri tales duo festos observant ad id se rogandi
non sunt, licet de observatione ditorum ditorum, ut
pro ditorum in suis officiis observandis intasus rema-
neret.

Et sunt Berusii quatuordecim Collegia marilla-
uorum, aromatariorum, Gallorum et ista tria colle-
gia per plurimos annos vendiderunt plus offerenti facultate
tem vendendi diebus festis, et sic ille solus qui plus
offerebat vendebat, nempe unus pro quolibet colle-
gio, et istud prout semper conederunt in luminaria
et collationes faciendas hominibus ditorum collegiorum
dum sunt ad ista luminaria et hoc habent de anti-
quissima consuetudine. Unde cum tractatur de ven-
dendo mercato diebus festis et sic de non sanctificando
duo festos, quibus fuit in scriptis aliquid expressi,

29
posse tolerari possit: Congreg. die 8 octob. 1587 rescriptum
tolerari posse, cum talis rescriptio non sit in forma
posita sed introducta propter necessitatem, ideo dispensa-
tur, et ita rescriptum tenentur dimitti.

§ Exempti autem ord.

Ordinatio est pro regularibus in sua diocesi
removendis ut vult ad professiones publicas, ut puta
in festo corporis Christi in capitulis in fabulis publicis fan-
tibus, in scholis in quibus ipsi habent honorem, dummodo
professiones suas sint genuinas quod Bull. S. D. M. mendican-
tibus concessa reverentia, et dummodo regulares non sint
de illis conventibus, collegiis municipalibus que in eadem
Bulla designantur. Hec Bulla incipit, Etsi mendicantium,
11ij v publicis: 17 Calen: Junij 1567.

Exempta Bulla illa (Etsi mendicantium) illos conventus
in quibus sunt sub auctoritate transmissa degunt, ita ut non
in se recipiant, nec ad mortuos accedant, sed tantum
studij ac literarum benevolent.

Ad Exempti ordinem cum Capituli consensu de ordine
atque ordine quo, et qua professione dungi, quatenus ad
vocationem vocantur pertinere debent.

Regulares qui non accedunt ad professiones ab Exo
indistinctas ab eo puniri possunt per censuras et alias re-
nas arbitrarie et alia iuris remedia.

De utrumque hoc in quo deservitur esse formam regularis
sitularis quam regulares et monachos ad publicas pro-
fessiones vocatos videtur debere, eorum non habent in ipso
in parte in stricte transmissa degunt et quibus
sunt cari regulares. Congreg. S. Crucis Colymbiarum

Controversias pendentes diuinae Sedis est, finitas autem
immuare non est de bulla sig. V in fauore Regul: edita.

Vers: Amota in app^{ne}.

Intellige ad effectum suspensum, sed cum pariter
sententia dei, bene appellare poterit ad effectum de-
uoluntum de Congreg: sententia in vna Hierosolym.

Chirographos instrumentos Iustis Religionis Iugitum
Hierosolimitanorum reddere possunt ab ordinario ut ad
professionem publicam accedant.

Cap: 14.

§ Regularis non subditus.

Declaratio quibus extendatur ad It. inq^{ne}:
fides, ut non possint extrahere Regularis absq^{ue} superioris consensu.

Intelligitur per superiorum vel nullius Officialis Camerae
sententiam contradicere, Cancellarius, aut iurisper. tribu-
nalis, sub pena excommunicationis officium suum non
nisi in super^{ne} Regularium virorum vel similitudin^{um} ista cum
clausura nisi sit a reprobis substructa.

Inuestituram nemo Regularium exstat de honore
etiam si sit inorigibilis, sed exstantes a superioribus
aut nominata aut rursus castigantur, et actus
istam se habent vno pro modo delictorum puniantur.

Ad Regularis possunt mulierum vota deo et rectoribus
suis vel eorum confirmatoribus reddere. Et sunt respectu
quod si non sunt sub Regularium obedientia possunt
recognoscere, si vero sunt sub Regularium obedientia non pos-
sunt reddere votum deo qui habent reprobam superiorum

quo professus est. Vid: Nulla § 11 v.

Audiamus paulo post rotam deservisse in favore militari
et Com: verbis no respiciantur, At nonnullis mensis
Julio 1882 censuit Congreg: milites Hierosolimitanos et
nono reserum Statuto, in hunc finem dicitur, respiciendi.

Sicut Hierosol: milites dicantur regulares et p abbas
sub: de regularibus, tñ no respiciuntur sub rap: s
sup eod, nec sub ser septu gma in eis no requiritur
etas prescripta p consilium.

Cap: 16.

§ Nulla quoque renuntiatio.

Cipit ser Com: no sabet in puellis que duratione
gra manent in mon^{io} neqz procedit ser rap: in testamento,
aut in ultima voluntate aut elemosinis.

§ finito tempore nuntiatio.

Nulla que sunt in mon^{io} finito nuntiatio tñ sunt
ad professionem admittende si sables inveniuntur, si vero
no existende sunt et mon^{io}.

Vid: renuntiatio.

Quod si renuntiatio ante festu sabetu facta fuit
vel expressa religione. Et videtur quod Com: in casu
predicto no sabet Com: Cogitur enim de simoniacis
sabetim vel de ingredientibus religione, sed si donatio
vel renuntiatio facta fuerit in metu religione in-
grediendo tanquam facta in fraudem Com: sicut videtur
subesse dispositioni sicut de Congreg: sententia.

§ Ut ab omnibus ante Professionem
Et tñ cum fructibus si que sunt, deditur tñ alimentis a mon^{io} prescribit.

Vid: super eod.

Vers: Singiorib.

Haec verba sunt respiciunt ad habiles non autem ad inhabiles
Et ita de Sententia S. O. M. expressante sumus factum 4mo
Causa: Ca. arduallensi, censuit congruere: sub die 19 Junij 1570
quod dictum tempus nominatum est arbitrarium.

Cap. 17.

Libertati Professionis.

Virgines quibus facienda est Professio, si transmissa moni-
alium facta sit examinanda sunt ab ordinario extra monium
ad rancellos aut rantes ipsarum monialium et transmissa
facta ordinario abstinere debet a monio ingressu.

Exo M scribat in extra rancellos monialium examinanda
puellas facientes professionem, vel si habet rancella infra et
inspirationis regimen faciat in Ecclesia monialium et alia dicitur.

§ Non ante ea suscipiant.

Exo deplorare debet his voluntatem virginum quibus
moniales offerri volunt, sicut quando volunt suscipere
habituem regularem, et iterum quando voluntmittere professionem.

Exo puella rancella deliberatio indubium vocatur ordinari-
um diligentissime querere debet, an deo religiose inspirata
atque inter moniales apud quos est professio mittenda, an
deus iubere velit, et hoc fieri debet necessarius interro-
gationibus, et quicquid respondet de fratribus debet a publico
notario protulit testibus idoneis, quibus quidem puella, si ob
aliquam rancellam probabilem videtur ordinario non esse exami-
nanda in monio examinari debet in Ecclesia eiusdem mo-
nasterij vel alio religioso loco quoniam aptior et remodior
videtur.

Censuit congruere: quod iurata per virginem in monio debeat iudicari

Admisi et si quid damni ob eam causam passa est surari
debet, et indemnitati eius providatur expensis domini impo-
nitis qui talium vim intulerunt qui debent et castigari sicut
et. Sed si nulla monialis effari velit desiderij rompop
et faranda, licet per eum contradicat.

Vers: Non ante ea suscipiat.

Si per hec verba congrui: respicit aliqua nulla non
debet admitti ad habitum suscipiendi ante 12 annu, quia tunc
requiritur voluntatis huius exploratio, non est enim volun-
tas neque consilium ante ea statum.

Quoniam libertas requiritur in matrimonio sicut pro
qua libertate obtenta est rita eisdem die ad annullandu
dum professionem in tali rita centrali factam Anno 1568
mense februario in tota rita et meo dno Gradino.

Quibus que suscipiunt habitum in aliquo loco
malu' mon' rita dicitur in m'ibus 18 vel 20 p'figi debet,
intra quos deliberent utrum professionem velint emittere
vel no, si volunt remittende sunt ad domos consanguineo-
rum vel affinu'.

Vers: Quod si proferta.

Si Superioris monialis alio die nulla habitum dederint
penultima ab ordinario examinata fuerit contra con-
trid: dicitur factum. Item si moniales professionem
fecerint antequam iternum ab ordinario examinarentur, non
con: trad: faciunt. Quia raris si dixerint sententia
ordinario explorare voluntate dicitur que habitum hinc
suscipiunt antequam in religione proficiantur, ab illis
autem sacris virginibus a quibus non solum habitus
est suscipiendus sed etiam professio facta est, itaque ex-
aminatae non fuerint ordinario prefatus nihil debet

82
Resistori sed remittat eas in suo statu manere et in debita
litteris immutatis et per totum: Tunc: Patuit, id est ut
per eundem ordinem monachos sacrum superioris ad monachi
in bello virginibus dicit sacrum habitum, ut nullo modo
patiantur in religione profiteri, nisi prius voluntas
earum expressa sit et explorata ab ordinario. Contra
facientibus potest ordinarius rodere, non solum remittit
a Cong. Tunc: Patuit et scriptis sed etiam in litteris
consensibus et alijs iuris remedijs non obstantibus quibus-
cumque privilegijs, postquam dicitur sacrum de re verborum fuerit
factus intra 15 dies dicitur dicitur per se fieri tenetur quibus
bus dicitur amplius in eo non se intromittat, de sacro
concordia:

Sumptibus a monachis in professione bene videri sumptibus
faciendi sapienter ab ordinario, et defunctis rebus non
cessarijs, verumtamen vero reservata ad sacrum vestitum in
gressu dicitur abbatibus.

Virgines antequam ingrediantur monasterium adducantur ad
matronas honestas non sanguinis illis inimicas nec aliquo
modo suspectas, ubi remotis vitijs earum propinquius exami-
nentur ab ipso de sua voluntate.

Cap: 18.

§ Anathemati.

In rebus que vix in monasterio nudo debet dicitur et si quidam
ni ob eam causam passa sit curare debet et damnati sunt
providentur utque deinde dicitur qui vix talium intulerit
qui dicitur dicitur castigare debent.

§ Simili quoque Anathemate.

Quibus que monachos effari volunt de desiderio sui fornicandi

¶ sunt rōnes hinc eam p̄ rōtradit.

Vrsi. Cogezunt aliqua virgine.

¶ Quod si p̄ naturalis filiam ea lege instituat gredō
ut mon^u ingreditur, et nisi ingreditur instituit
mon^u et filie reliquit pro alimentis 25 aureos, videtur qd
p̄ hoc mulier sit rōta et sic s̄ abeat corū iste textus.
Contrarium h̄y est verum, quia textus sic loquitur
p̄ verbum rōgerit, et sic de be in iusticia, que rōtat in
casu p̄dicto, in quo nō p̄t rōsiderari alia causa quam
iusticia, quia ista filia erat naturalis et nihil de
paterna hereditate poterat p̄tendere et mens
testatoris videtur fuisse ut s̄ abeat mon^u hereditatem,
et ita rōsent congruē: sub die Junij 18, 1573.

Cap. 19.

¶ Quinque regulas.

¶ Non dantur prerogative regularibus qui majores
in religione p̄ quinque annis; oīo nō videtur qui dē
erunt ante Com: tū: rōformationē, nisi iuxta
formā Com: tū: et fiat formulariū iuxta dēdictōis.

¶ De iis qui dōre volunt committantur ordinario
loci sicut r̄m̄ Superiori Mon^u bbi dēmittunt rōfessionē.

¶ Memo Itiam regularis.

¶ Transitus ad partē vel aliam religionē nō
fiat nisi rōmpta causa transiens et b̄tē as morū
ratione idē de approbatione Cap: generalis.

¶ Sūm̄ h̄re Hispaniē ob publicū b̄pōrē suū ad illū
r̄m̄ dēmittit, et in partibus Congregis subordina
r̄ij obedientia, de b̄m̄ Pauli q̄tē b̄tē dēmittit p̄
multos annos b̄tē, quia r̄tēta ingreditur est religio
ōm̄ sancti Basilij, bbi p̄ quinque annis dēmittit est,

ibique professus est, sed ante dictae religionis ingressu
sunt adulterium commisit. Deum deaminata eius vita
a prefato religionis predictae in via errata professus
est, quibus auditus et testatus est habitum primum ut ad
hoc non rediret, aut aliud remedium peteret, maxime quia
ex statuto illius religionis hoc in ea profectum non
est. Quibus intendunt quid agendum ad instantiam dicti
viri. Congregatio respondit subdendum esse videndum coram
dictae religionis, qui prout in hoc casu procedat,
sed si iste casus deinde debeat, Alim dicitur intendebant
quod nihil de hoc debeat, aut si profectum
reversum ut in religione remaneret, et res quodammodo
religionem ingrediatur iuxta notata per rap: dyat,
hora 22 § 2, et inquit per quodammodo per abbatem in
rap: constitutus, et rap: benedictus de consensu: consensu.

Cap 20.

De: Regimine exarum.

Reverentur in loci mon^{ia} commendata habent rectorem in
indem^{ia} et officium et nominem, quibus de debeatibus in
hora promovendum ad portiones perpetuas barantibus aliis
surreogantur, in admittendi nominos ad hora predicta,
et ad alias portiones perpetuas instituti perferant ad
periorum et monasteriorum de hoc de dicto, videlicet ad commendata
facimus, quibus talia mon^{ia} regimur et administra
tio in generalibus et temporalibus remitti solet,
Congregatio: Cons: d. 24. Augusti 1588 consensit tale in
ita demum perferre ad commendatarios si mon^{ia} non existat
sub aliqua congregatio: habentibus suos superiores regulares,
et consuetudo commendatariorum non excludit, licet
de personis per bidetur perferre ad commendatarium.

Hodie ea Bulla Sixti V in favorum mendicantium edita in-
videtur esse quae prius in re ipsa non subsistit et regularis,
sunt exempta et abdicata et supponit, dominio et iurif-
dictione ipsorum iuxta reformam regularum privilegia
Ostia. Sed ea Bulla fuit redacta ad viam iuris et
terminos lorum: tunc per Gregorium 13

Cap 22.

Quia privilegia sedis Apostolicae Sancti Marci magis quod
sunt contraria lorum: tunc sunt sublata et ad terminos
lorum: redacta, Simo quoque constitutione In principibus
Apostolorum edita anno 80 Pontificatus.

Sessio 25 de reform: Cap: 2.

§ Adheret oes ij.

Decretum est ut fiat Bulla quae in omnibus Gymnasiis la-
tens esse videtur et tunc Cathedram fidem iuxta formam et
Bulla prefinitur, et eos qui doctoratus insignibus ornandi
sunt, non prius ornari quam examinata sit eorum fides et
vita catholica de quibus omnibus fiat procedendum forma
gratis et provisione in Collegio, antequam approbentur ad affir-
mandum gradum.

Item debet ante propria curare ut professores fidei
iuxta formam Bullae Sixti quae fiat ab his qui in Gymnasio
doctoris sui gradus doctoratus deposuerunt, in reliquis
ut praedicta Bulla serventur quae incipit Insuper.

Item sunt doctoratus in quibus adhibita non sunt
professores fidei iuxta Bullam Sixti quae iam distans.

Item Simo 4to et alia Bulla ad hanc fidem et fessores
fandi voluit esse doctores, Magistros, Regentes, et alios

similiterque artes et facultates professoribus suis clericis
aut sacris illi sunt vel similibus videtur regulare
que docere aut promovere voluerint.

Ordinarij istorum locorum in quibus studia vigent
negligentes istam fidem et estimationem a doctoribus conyere
puniti sunt.

Ad emittendam fidem professionem foveantur etiam doctoribus
ut: Liberali: qui antequam ad docendum admittantur per
debitum dei exhiberi deinde de eorum moribus informa-
tionem sumantur.

Idem docendum de iis quibus per aliquam ^{festin}
conceditur, et hoc non solum Bulla Sy q^h sed et Cons:
Civ: Decreto reforme est.

Congreg: tenent Bulla Sy q^h ad omnia fides pro-
fessionem locorum istam habere in docendis primis principijs
Grammaticae, arithmeticae, musicae, et aliarum artium hanc
publicam scholam non faciunt, sed in proprijs domibus do-
cent, et sine hoc faciunt informationem et pressu
summarum quantum deo iustitiae videtur, Quoad
penas vero in eadem Bulla contentas tenentur locis
in quibus non sunt Gymnasia publica dictam Bullam
non videri eas ordinarijs imposuisse, si patiantur aliquos
docere eas promissis fidei professionem faciat.

Cap. 3. Quamvis de reo.

Quod in fulminandis excommunicationibus se habere
debet vel a Cons: Civ: statuitur ut et procedat vel
aliquis sedis legatus nisi in casibus ab eodem Cons: de
processu.

Vdes: sobris sy.

Et admo de reo maxima in manifestatione est de reo.

¶ Quapropter Excommunicationes.

Vicarius Generalis ad id facultatem habens ab Episcopo potest sine prima rogatione facta ab ipsomet Episcopo excommunicationes ad finem revocandi et rebus depositis restituendis dum tamen ipse vicarius rante rogatione adhibeat.

Sed alij dubitabant ex his verbis, a summo profecto quod ab Episcopo, quia facultas alio excludit, Congregatio: idcirco sub die 25 februarii: 1583 prima formavit resolutionem.

Et tunc per declarationem querebatur in eadem potestas revocandi vicario Capli sed vacante Congregatio: die 14 Aug: 1586 censuit affirmativam quia ad Capitulum transferuntur ea que in iudicio intercesserunt ut est excommunicatio.

Episcopus vero potest concedere excommunicationes que ad finem revocandi (ut annuunt) fieri solent, quibus beneficiis quod sit nullus decessis, minusque possunt revocari ab obtinente illud decessis beneficiis sed eis restituenda est ad sedem decessis si quando his excommunicationibus opus habebunt.

In coram exemptis que subsunt immediato Sed. Archiepiscopi nullus alius Episcopus potest in eis ferre excommunicationem ad effectum revocandi, quia non habent in eis iurisdictionem: et succurrendum est preterea ad sedem Archiepiscopalem. Sic congregatio: ex sententia die 11 Octob: 1570 censuit.

¶ Preterquam ab Episcopo.

Vel vicario ex sedali mandato non alio.

¶ An Casu laico iudicialibus.

Excommunicatio lata a iudice laico promissa Congregatione constat de impedimento vel perturbacionibus propter quas non est decessus propria antequam ad excommunicationem realiter,

bis personalis et batus gna de tali exortatione licet
existit indiget absolute debent tunc ordinari curare
ut in exortationibus referendis observentur dicta con:
tut: sess 25 de reform: r. 3.

§ Per multas redimantur

In multis que de ordinatione con: tut: sunt ap 2
etiam con: xij idem con: tut: est observanda.

§ Exortatus ad id.

Exortatus lingua rotimay et rotimaria si roca
ordinario reparat et sit paratus stare iuri debet
quidem absolvi.

Ita est sumptus quod duo sint obligati ad solidum in forme
summe pro eodem debito et ultra unum tunc potest
demonstrari ad executionem realium vel personalium, in
alterum non potest fieri executione realis vel perso-
nalis potest ad instantiam redditorum in subsidium recipere
consuetudine. Congreg: die 12 decemb: 1585 censuit negativam
quia hoc remedium consuetudine et subsidium de hoc rap:
3 et idem illi non potest esse con: quando alia via potest
esse sufficiens per executionem realium, ergo r.

At si nullo defensionibus totius remedio videtur depro-
minuere Ca¹⁰⁰ de con: sess 25 de reform: r. 3. b. d. b.
Quod si executione realis, necessarium sit ut de artio
constat realium vel personalium executione fieri non possit
de vero sufficiat hoc extra iudicium liquere. Congreg:
censuit debere de artio constare, sed quod sufficiat
probari per iuratum relationem de qua non possit.

Cap: 4 § Contingit.

Cap: hoc intelligendum est de missis tunc non de aliis suffragiis.

§ De testatoribus restrictis.

Hoc non intelligitur de missis in fundatione impostis
sed de relictis. Cap. 5. § Statuit s. Synodus.

De Capto nominibusque Ecclesie collegiate ea omnia obser-
vare debent que decretis sunt cap. 5. sess. 25 de reform.
a Con. tunc: et sub nomine processus, et intelligitur primo
relatio. § Capta Cathedralium.

Congregatio: consistit hoc procedens in Capto exemplis suis.
Videtur: Processus.

Aliter sic consistit congregatio: quod a Capto binominibusque
Ecclesie collegiate ea omnia observare debent que decretis
sunt cap. 5. sess. 25.

§ An criminibus sententia.

Quis potest revocare causas et alios sine decessu d. d. m.
quod sine Capto interdictum, et decretum cap. 5. sess.
25 de reform. intelligitur dimittat a Capto a
jurisdictione dei exemplis, sedem sequens declarata
in sacra Congregatio.

§ Qui si aliquando.

Deo ex decreto Con. tunc: et o. sess. 25 de reform.
quod ad revocationem Capto spectat ea dimittat
integritas est attributa ut de solo casu possit esse suo
arbitrio sapienter revocare vota de quibus et multa
de revocanda, dimmodo non sit istum de eo que ad
suum vel suorum remedium spectat. In reliquis Con.
tunc: nihil novi statuit.

De decreto Con. tunc: et o. sess. 25 de reform. Deo

in sacro constitutio secundum decretum Com: Provincialis
Compositelle remissum p. S. O. M. anno 1555 et si ab immemorabili
bili tempore deputatio punitatis ad Caplum p. fineat,
Ista obsequitur quia in hoc Com: nihil mutat.

Qui vero non obtinent dignitates nec sunt de Caplo
portuarij qui in Cathedrali habent stallum in choro et
Bostoni Canonalem et votum resultant sunt de Caplo
et retroceduntur hoc decreto.

Quibus faceret doctrina f. m. o. r. u. i. j. in cap. 2 ad finem
de iustit: ubi requiritur quod quis habeat in canonicis
et p. alia que simulat fol. 66 d. f. r. n. o. v. i. s. i. m. y. d. e. f. l. o. n.
ordiat: f. l. l. m. o. r. u. i. j. c. a. r. d. : p. r. o. p. t. e. r. v. o. t. u. m. r. e. s. u. l. t. a. n. t. u. m. q. u. o. d.
habent illi portuarij p. quod o. i. o. d. i. s. m. i. t. u. r. d. e. d. e.
Caplo 18 f. a. r. i. j. anno 1569 nam qui habet votum in Caplo
habet in Canonico fol. in Cap: Com. al. m. 34 de
constit: Quod autem de dignitatibus dicitur p. d. u.
ibidem.

Vot: Concordijs

Ad eandem proposita a vobis ad f. l. l. m. o. r. u. i. j. c. a. r. d. : et in
dicta Congreg: maturata, f. l. l. m. o. r. u. i. j. c. o. n. s. u. l. t. u. m. d. e. r. o. g. a.
tionem de qua in parte septuaginta et a. 66 d. d. e. t. e. r. a.
reformatas reprobando, et attendenda potius merito
vultis verba legis et ita fuit resolutum sub die 15
Aprilis 1574. Sed iterum resistentibus d. n. o. d. e. v. o. l. a.
P. O. M. quibus septuaginta Congreg: f. l. l. m. o. r. u. i. j. d. e. s. t. a. r. a. n. t. u. m.
sunt derogationibus non reprobando reformatas a. 66 d. d. e. t. e. r. a.
reformatas.

Sunt propositum in Congreg: in intelligat de Concordijs
reformatis in forma Com. in v. d. e. o. d. e. i. l. l. i. s. p. a. n. t. u. m. q. u. o. d.
de v. d. e. t. a. f. r. u. i. t. a. , d. e. d. 13 Novemb: anno 1586 resistentibus
reformatas de hoc et de cap. 4. f. l. l. m. o. r. u. i. j. d. e. r. e. s. o. l. u. t. i. o. n. e. r. e. s. u. l. t. a. n. t. u. m.

notas de carta Privilegia cum causa rogatione daturat,
Ves: Absente D. po.

Congreg: consunt no obstante quo minus vicarius de-
bet possit intervenire in Capto de in de pcedere si talis
et facultas ante Com: de Constitutombz aut de Consuetudi-
ne, aut alio quocumqz iure legitime procedat, iuxta
statum eiusdem Com: in fine; presentibus si resu Capto
nullo de omptuio aut pcedat iure iudic: ad p: omnino
tam substructione d: regere in hoc h: iudic: agenda d: de
in Capto de re pcedente ad d: regere seu suoru comodo
cum, Congreg: d: qum: consunt ut n: duo vicarius
interit,

De Cap: 4888 6 et rap: 6 1888 25 obtendatur ad d: p: 2
pita in d: 1888 6 Congreg: consunt obtendi.

Quibitatem fuit an d: alium Com: q: p: 1888 6 et rap:
quo rceditur facultas d: p: ronorare resu Capto nisi
de re ad sum: b: l: suorum comodu pcedente agatur,
sit intelligendum quando de ad se b: l: ad suos suoru
nato no pcedit, an b: l: d: iam si pcedat eos dignita-
tio d: p: 1888 6, Congreg: consunt quod d: p: ronorare
no possit Capto in illis casibus in quibus n: de esse no
p: d: de re pcedente ad d: p: dignitatem, fact
Abbas in Cap: b: d: de censibus in fine.

An ad d: p: b: l: alium superore pcedat facultas
pcedendi resu Capto quando b: d: p: Capto deliquit
et dato quod ad d: p: pcedat, an de consilio et ass: 2
su duoru de capto pcedere liceat in iuxta rap: 6 1888
25 Congreg: consunt ad d: p: pcedere d: facultas
com pcedendi d: iam absq: admittib quando solim
Capto deliquit, modo d: d: p: no sit in psona d:

Ad hunc locum dicitur habere interesse, p. glossa in verbis: p. Capitulum,
in ultimis verbis d. Cap: frustrabile, in verbo, sine scilicet.
Hec non videtur; et non obstat scriptura, in d. S. Ceterum
p. illam distinctionem (maxime) quia ibi est casus feudalium.

Ad r. q. et r. d. p. 25 procedunt in Capitulis de omnibus
suis, Congregatio: consuetudo sua procedunt in de omnibus,
Ad derogatio immemorabilis de qua r. d. p. 25 depon-
datur ad disposita in rax: q. d. Congregatio: consuetudo
extendi.

Sessio 25 De reform: Cap 7

§ In coadiutorijs.

Pro. M. volenti ut possit facere coadiutorium in abba-
tia quam in episcopo resignatione retinuit et cessante est,
ut obligat ad vitam, vel coadiutorium.

Cap: 8.

Verf: Ultra terminum de modo comitatu.

Congregatio: consuetudo super vendendo hospitalis annis a 200
annis et ultra collatio et institutio in p. titulum
datur consuetudo, quia consuetudo: dicitur bini casu dicitur,
quando aliter in fundatione constitutum non est.

Verf: In commendam.

Pro. Card: De his vel hospitalibus illarum bini ba-
runt morte suo familiaris sibi saltem ad sex menses re-
mandatur, Congregatio: consuetudo datur et quatuor, p. brevis
esse custodiendum, et postea de idoneo viro vendat,
de hoc dicitur, modo esse nullum unde fructus propriat,
sed omnia in usus hospitalis vendat.

Cap: 9

Patroni autem beneficiorum.

Congreg: censuit no reverendi patroni qui erat et aut administrator bonorum beneficiati.

Vrs: fundacione vel donatione.

Die 4 februij 1581 Congreg: Consi: censuit per verba asserenda esse distinctim nam sufficit alterutrum probare scilicet vel titulum vel antecedente documenta sine multiplicibus probationibus ut in cons:.

Vrs: ostendatur.

An satis sit asserenti sibi reverendi in patronatu vel fundacione et donatione si in bua aut altera probatione da Anno 1561 que offeruntur potest fieri ostendatur Congreg: censuit no esse satis die febr: 10 Anno 1581.

Vrs: fides rursus.

Has verba censuit Congreg: die 4 februij anno 1581 mlti- vanda esse sicut de iure.

Vrs: religio.

An Patronatus in conventuali Ecclesia censu debeat sublati per verbum, Religio, Congreg: die 4 decemb: 1586 censuit esse sublatos Patronatus de privilegio no autem de fundacione vel donatione.

Querebatur an sub his brevis probationes post Consi: ad futurus ut etiam si nullo antecedente documento debeat sibi reverendi in Patronatus de privilegio ~~restitutione~~ de fundacione vel donatione videatur in vobis et per via reprobatim. Et a Consi: die 4 februij 1581 Congreg: censuit sub his Consi: in possessione.

Vrs: Concessa.

Consi: per verbo fundabat se quidam Episcopus dicens ino digni

Prælatorum alij b'ro qui inuitantur - privilegio suo
venerantur p' locum in fine.

Qui frater suo se ingratum et fructuosum dicit non est
in actu putandus: sed gratiam in potentia, puta quando
Patronorum familia, non habet locum in hoc cap: sed
alij pena puniri poterit quia aliena bona inuasi
vel inuenerunt, His Congreg: in b'na Matr:

Quod si Patronus vel alij condempni a putantur
bona inuasi gratiam dicit et quia verbum inuasi est
p' verbum illegitima, titulus b'ro Patronus est legi-
timus, minor pars flammam respicit affirmatiue.

§ 25 de reform:

Cap: 10.

An is qui frater commissionis reprobatus constitutus
in dignitate, et designatus inter fideles Synoda-
les, si eam resignauerit possit de eadem r'ra re-
instari vel potius qui eam dignitatem obtinuit
vel restitui. Congreg: constituta die 21 May 1587
et cum eam resignauisset de eadem r'ra resigna-
re, quia sufficit ab initio fuisse reprobatus.

Cap: 12.

§ Non sunt ferendi.

Quædam p'p'rietas sunt ipse a quibus p'p'rietas parva:
monta

Cap: 13.

§ Decretum S. Synodis.

Commissarius poterit sibi secularem quendam magis pla-
tuerit eligere modo quartum finem p'p'rietas sue p'p'rietas.

Quoties cadaveria de Ecclesiis fratrum menderantur
deferuntur, officia mortuorum et reliqua minima que in
hinc ministerijs adhiberi solent non a Curia, nec a Clero
sed ab ipso fratre pagi debent.

In Privilegijs quo S. O. M. menderantibus concessit
da mens fuit ut quoties domum Charostiam
in Ecclesijs vestrum menderant in sepeliant & putas interfect
et propterea portam psem sequantur vobis omni que
ab heredes defunctorum funeralibus dantur et
in Comitat. Ordinum de sepultura sanctorum. Ita de
se aratio loquitur de privilegijs a Joh. V concessis
in Bulla summo intin est, illi menderantur, publici.
Kal. Junij 1587.

§ De postea fuerit.

Idem si ante 40 annos dimmodo re-imlegum non sit
in b. h. non est d. p. d. de h. a. r. d. f. a. b. u. s. d. r. l. i. e. s. u. e.
r. e. n. s. u. s. a. n. t. l. i. n. d. e. l. l. e. s. q. u. o. s. d. i. s. t. o. r. d. e. s. d. r. l. i. e. s. p. o. s. s. i. d. e. n. t.
n. e. r. e. r. o. s. i. b. e. r. e. q. u. i. d. i. s. t. i. a. r. r. e. v. e. n. i. a. n. t. s. e. n. t. e. o. b. l. a. t. a. a. b.
h. e. r. e. d. e. d. e. f. u. n. c. t. o. r. u. m.

A Dispositione Com. Cur. in hoc cap. 13 d. h. 25 no
sumitur argumentum in Contrarium, quod a Mon. h. g. d. h. i.
ratis ab anno 40 extra no p. s. e. l. u. t. i. v. q. u. a. r. t. a. p. a. r. t. e.
f. i. n. e. r. a. l. i. u. m. d. r. o. n. s. i. m. o. n. i. a. p. e. d. d. e. m. d. e. t. i. s. a. m. a. d. s. o. l. u.
t. i. o. n. e. m. h. i. n. c. q. u. a. r. t. a. p. a. r. t. e. f. i. n. e. r. a. l. i. u. m. n. o. t. e. n. e. a. n. t. u. r.

Cap. 14

§ Quod si a superioribus mentis
Generaliter no autem generaliter, puta p. d. i. s. t. i. n. g. u. m.
V. s. i. t. e. r. t. i. a. p. t. e.
T. e. r. t. i. a. m. i. n. t. e. l. l. i. g. e. s. i. p. r. i. m. o. d. e. l. i. g. e. n. d. u. m.

70
Si una sit no transit ad successorum beneficio signi-
natus resignat.

§ De sacris Canonibus.

Statum possunt si ad eos pertinet extatio aliorum be-
neficij p contributionem detenti vel alij sacri pro suo in-
teresse, quia ab eis recipiunt sacramenta eos accusare
eliminare et ordinarios pcedere res resob pnt de-
mno no exspectata forma quibus testis, et si quibus
de Congreg: sentent.

Verf: Tunc beneficij.

Si resignatio secularis locus fuit homo de-
dit, aut qd ordinario resignantem titulo ac beneficio
d: secularis primat, d: resignatio fm' dicitur loci
reddet, nec tam et ordinario infringere nec aliqna
interu' pensionem imponere.

§ Non ad arduationes.

Congreg: tenent qd no intelligi de immemorabili.

Cap: 15.

§ Ut paterne.

Caput hoc tenet vigore filij illegitimi ardent
a beneficiis quia in Italia sunt in qua fuit reser' p
beneficiatus, no habet eorum nisi in filijs qui mortuo
suo beneficia in eadem Italia impetrare volunt, et
in illis qui una cum res in parte reser' mutuo obtinent
in eadem Italia. Cons: Tunc: in Decreto de filiis
illegitimorum qui no possunt habere beneficium in Italia
in qua p' eorum ad p'nt mortuo, non ligat qui obli-
gantur ante Cons: Tunc: publicat: beneficium in Italia
in qua habuerat, vel fuis h'ebat eorum pater.

Habens Canoniam in Ecclesia in qua per dicitur simile
Canon obtinuit non potest in eadem Ecclesia de Cate ad dig-
nitatem ascendere.

Filius Presbyteri de iure per Con: tunc non prohibetur
utinam beneficium legitimum obtinere in eadem Ecclesia
in qua beneficium dicitur per fuit quia ante subli:
Con: tunc. & vita migravit.

Vers: beneficium obtinere.

Filius illegitimus Clericorum non prohibetur a Con: tunc.
cum patribus habitare.

Vers: Beneficium obtinere.

Con: tunc: non prohibetur quibus per et filius potest re-
brare missam in eadem Ecclesia, dummodo ambono obti-
nent beneficium in ea, sed id fit ab altero dicitur
gratia, ab altero tunc Legati, quod relictum sit missa
rebrantibus.

Ad dicitur in dicitur, ut desinat molestia dicitur:
in illegitimo Presbytero rebranti missa ob quoddam Co-
gatum, in eadem Ecclesia in qua per rebrat ob dicitur-
nam, cum inter habeat beneficium, et sic casus non fit
prohibitus a Con:

Vers: hoc consuetudo.

De dicitur per non obstat quibus filius Presbyteri in
ius favorum fuit impedita consuetudo ante Con: tunc.
sine per quia tunc per dicitur resignavit, per sit dicitur
predictam consuetudinem.

Idem dicitur per non habet in iis filiis Presbyte-
rorum qui consuetudo super beneficio a patre obtento ante
Con: tunc reformationem obtinuerunt.

De illegitimo N. habente beneficium in Ecclesia in qua

alter non est nisi filius possit ut ad aliam Justitiam
illo mortuo de responsu' Juri et Capli creat ad primam
Justitiam redire, concessum est

Et ante superius declarations quod Com: no' respod:
gondat hunc hunc legitimum de filio et filia illegitimo
respectu' beneficii quod unum obtinuit procedat istam
bonitate res suo, addo et hunc de filia illegitima
sine illa bonitate sine no' possit obtinere pensionem sup
beneficio parochiali quod unum possidet, Congreg:
die 13 Martij 1586 censuit negativam, et ardeat me-
moria ante motum, et est vobis illi dixerunt
rotaria opinionem esse de iure bonorum de sententia hunc.

Card: S. V. dubitanti an hunc possit parochialis ob-
tinere beneficium est responsum Com: Tunc: no' esse legitimum.

§ Vbi dicitur de actibus.

Dubitatum est an filius illegitimus laicus qui in
Justitia in qua per ius beneficium habet non pensionem
sed et raturam hunc in sa Justitia raturat p'hibe-
tur per istum hunc, Congreg: censuit sub die 2
Decemb: 1574 affirmativam, quia Com: dicit non in
dictis Justitiis quocum modo ministrare, videri enim est
est raturam sine ministrat in officio sine in beneficio.

§ Cogatur filius.

Si filius quia per rogandus est resignare, cum
dubitatur, debetne primo morari, et nisi morari
fuerit, habet Com: per privatio si intra tres menses
filius no' resignasset, Congreg: censuit quod nisi intra
per 3 menses resignet et sine alia mentione resignet
filius, res non basare censetur quia de res

tempore intra quod liberum erat filio resignare
fuit questum in quo differat hoc deservit a jure.
Responsum est quod in quibus. Primo quod non solum
in hoc successione prout de iure sui, sed etiam ob in-
retentis patrem memoriam in alim sibi exhibitis.

Secundo quod talis memoria longissime durat,
non solum immediate post de iure sui, sed etiam im-
mediate sui abbatem cap: dilectus huius et ad fit:

Tertio quod non solum successio prohibetur in be-
neficio eodem sed etiam in alio quos nunquam etiam dif-
simili, immo modo fuit in ead. terra sui in eo, de
quo per abbatem in r. ad abolendam post primam.

Quarto quod necdum prohibetur filiis obtinere
beneficium in terra in qua per obtinuit, sed et mi-
nistrare, sui in hoc quo factum per ministrare
prohibetur. Abb: in d. cap: cum de herede.

Quinto nec pensiones sui fructibus beneficiorum
quod parentes eorum obtinuerunt habere poterunt
filij.

Hinc dubitatur an habeat eorum cons: si per
obtinuit beneficium et hanc de reddunt et ardeat
pensionem per proventus, sed etiam nunquam ministra-
int. Congreg: de 13 Jan 1574 censuit quod si gna
per pensionem argueretur in hoc, et censatur in vitam per sona
filij per prius in talibus, abb: in r. transmissis,
in d. de h. de filio presbyteri.

Si vero per solum in hoc per obtinuit beneficium
nec hanc de reddunt nec pensionem reddunt sed non rest

Congreg: quia ante hanc confirmationem non
est perfecta sed informis

§ Vbi eorum pars.

Hinc eorum sacra Congreg: censuit prodero non solum
in filio respectu patris, sed et in nepote respectu avi
propter verbum (Congreg: summi) quod comprehendit omnem personam
mediatam, ut dictum est.

Dubitatum fuit an presumpta dispensatio in qua fundatur
regula de fructu habet eorum non hoc dicitur
ita ut possident non dispensatione summi Cap: de aliqua
sumpta dispensatione suam possessionem fructu valeat
Congreg: censuit negativè die 20 Junij 1585, quia
dicta regula requirit titulum solvatum, ut satis patet
cap: 4 1587.

In civitate sed sunt plures Collegiate Ecclesie quarum
ordini et ratione vigore statuti ad sedem ad veritas pro-
cessiones in veris festis diebus anni ad Cathedrali
Istam, et ibi tenent unum beneficium cum solita,
Hoc statum fuit plures dubitatum, an valeat actio
facta de filio illegitimo ad detractionem unius illarum colle-
giatarum cum predicta conventum prestare in Cathedrali
in qua uno ex Capitulis fuit. Congreg: censuit hoc, et sta-
tum filium illegitimum in capite esse falsis detractionis,
quia quocumque modo in scriptis de Cathedrali videtur, et
quia quibus mandavit iterum per audire per Congreg:
statum in dicitur.

Cap: 19. § Qui vero pugna.

Hoc statum eorum habet in veritate dicitur quia

93
finit sine alio modo expressis iuris vel consuetudinis, vel
sine et alio modo que de condicione hinc in loco condicione no-
nominationis committunt. Etiam nulla statem, per ipsam
ad id vocati fuerint, nisi loci potestas habita nullam
quoratorum eorum, demutationes quartuleque preterea
consensu et per nos citus a Cons: Curia: propositis per-
mis et consentum ut se publico ut consuetudo abusu singula-
re retinere minissent. C. 13 in Bulla ad tollen-
dam indestabilem dudum, publico: 9 Decemb: 1582.

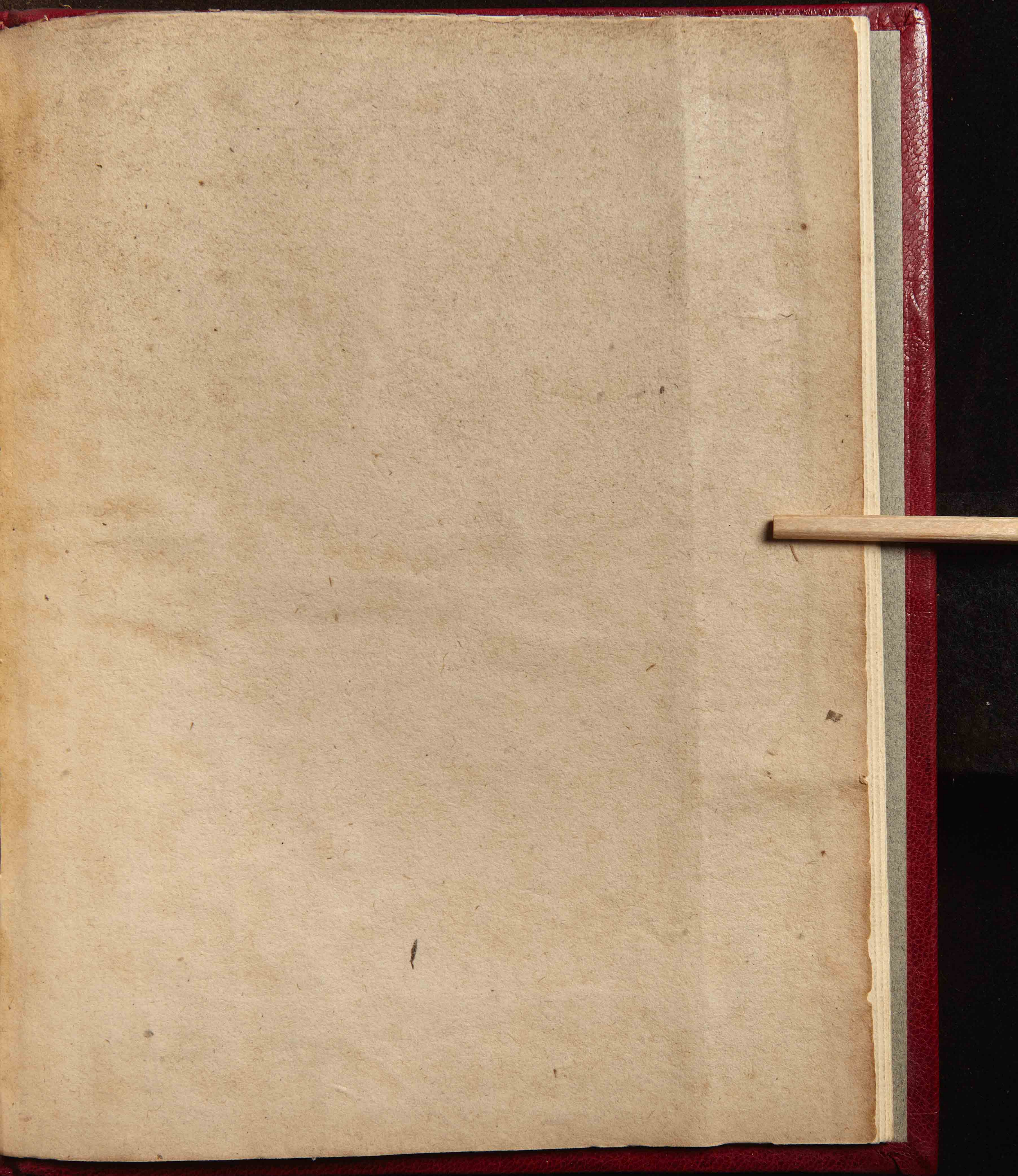
§ Alii etiam qui consilium.

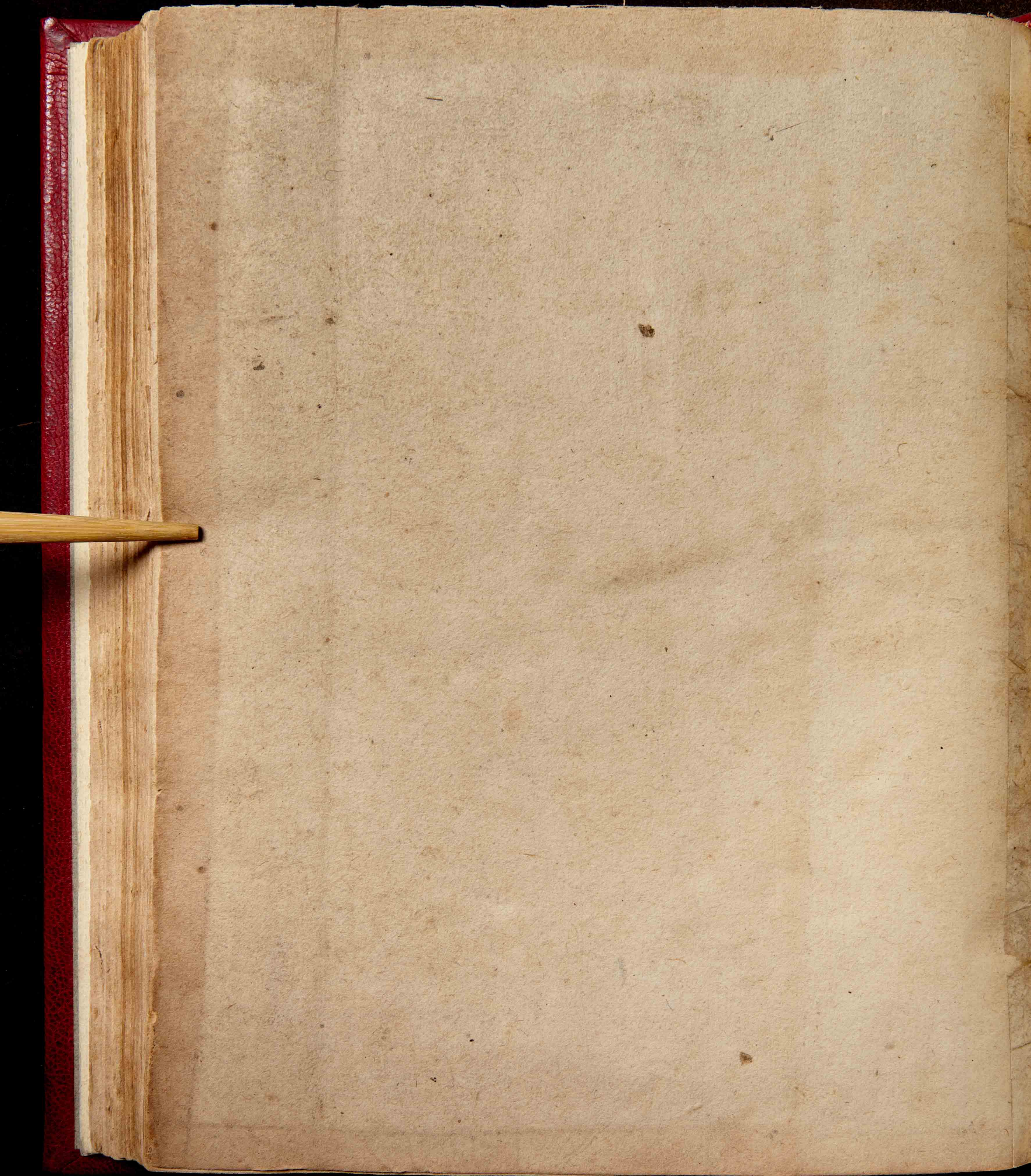
Fororum Domini si retinere de condicione hinc permissa
sunt, aut quantum in se fuit non exhibuerint, omnibusque
fidei illud mandantes instigantes, auxilium consilium et
favorem dantes, equum, arma, pecuniam, comitatu et
alia subsidia prout subministrantes, aut de repro-
sito sedatores, vel suos quomodo modo se probent,
etiam per nos subiciant, etiam illi qui ad horum
destinatum pugnatum adessent invidi, pug-
nam non commiserint, si per res non poterint, quo minus
illa committatur. C. 13 in eadem Bulla d: quod
incipit Ad tollendam. — — — —

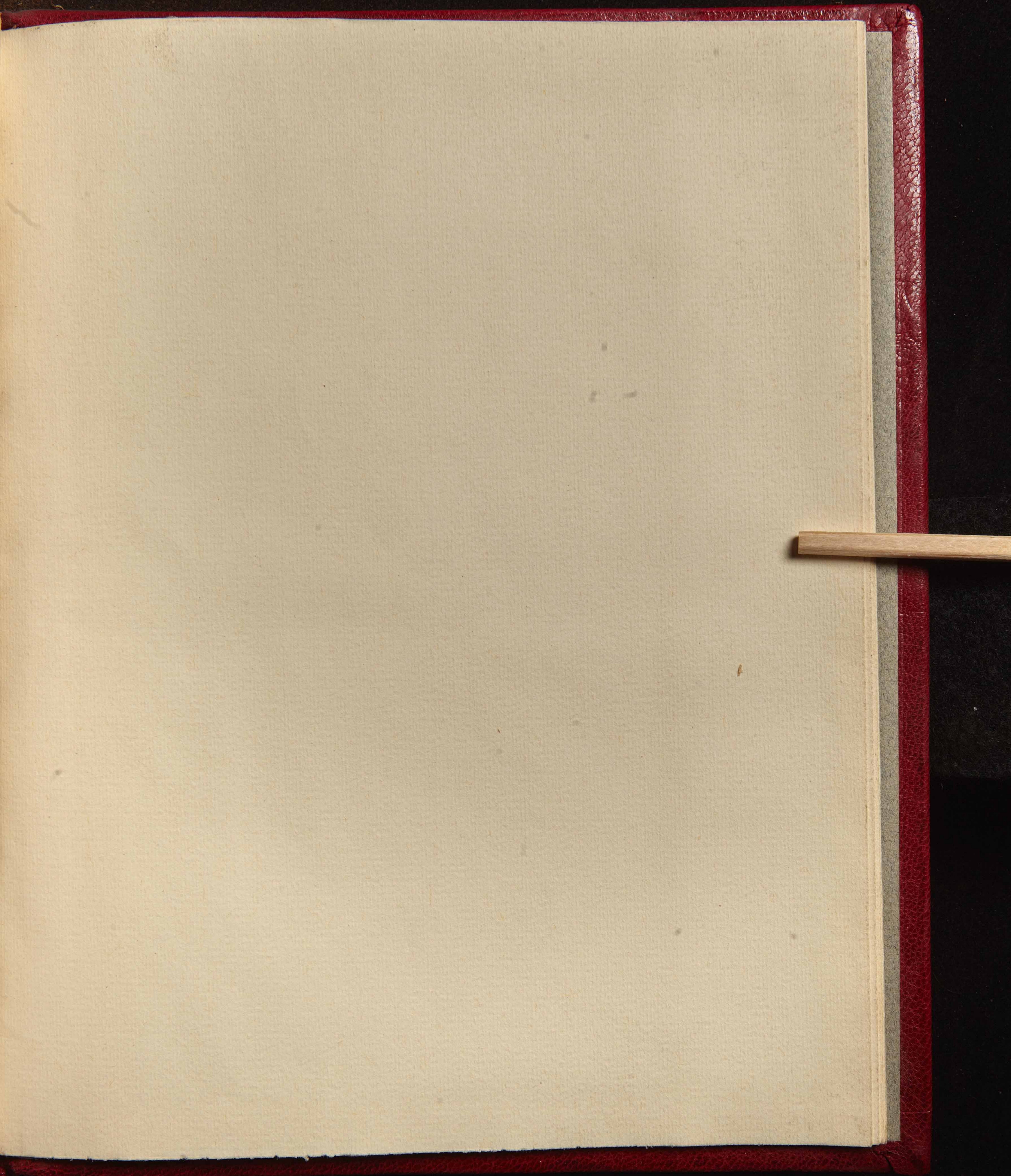

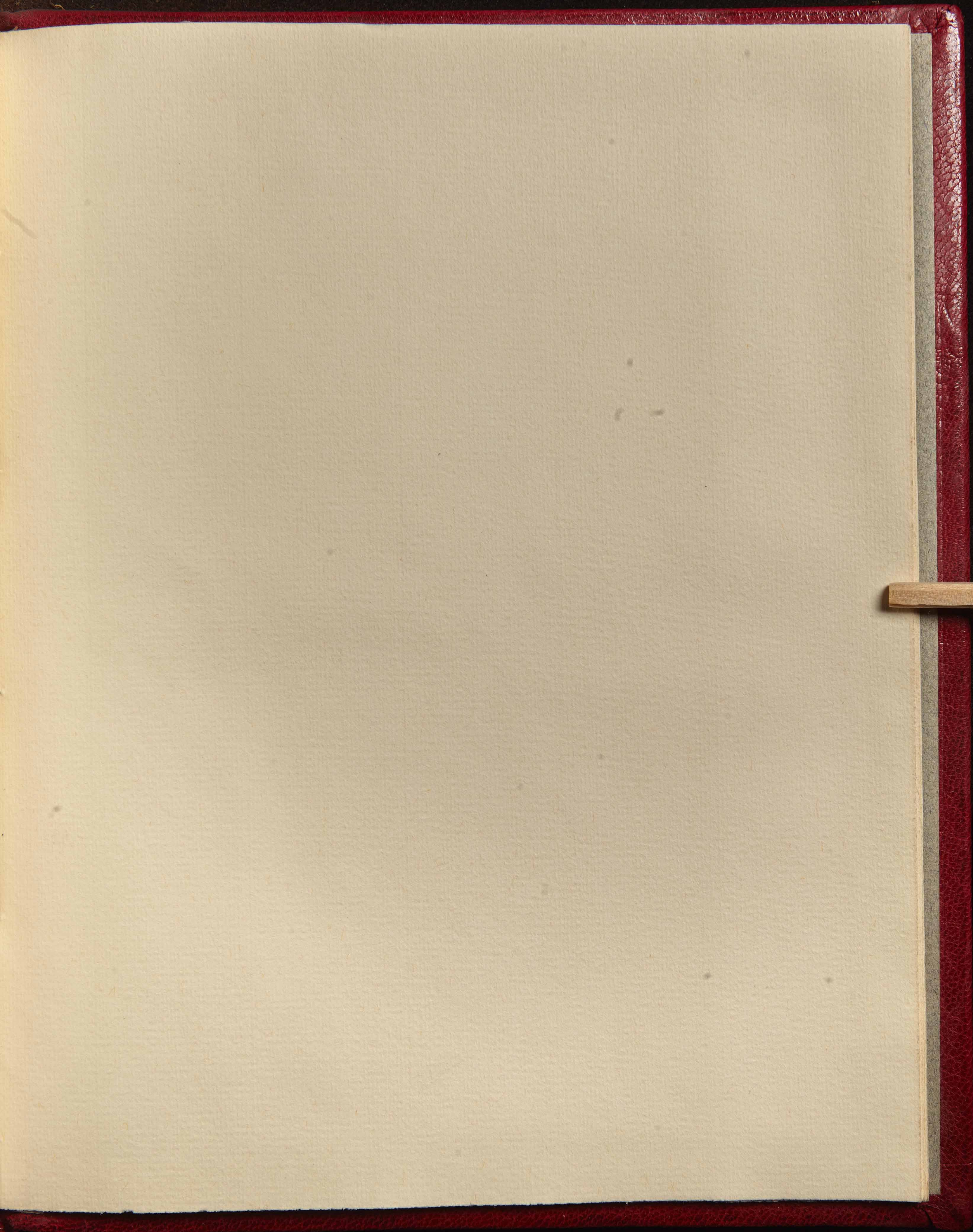

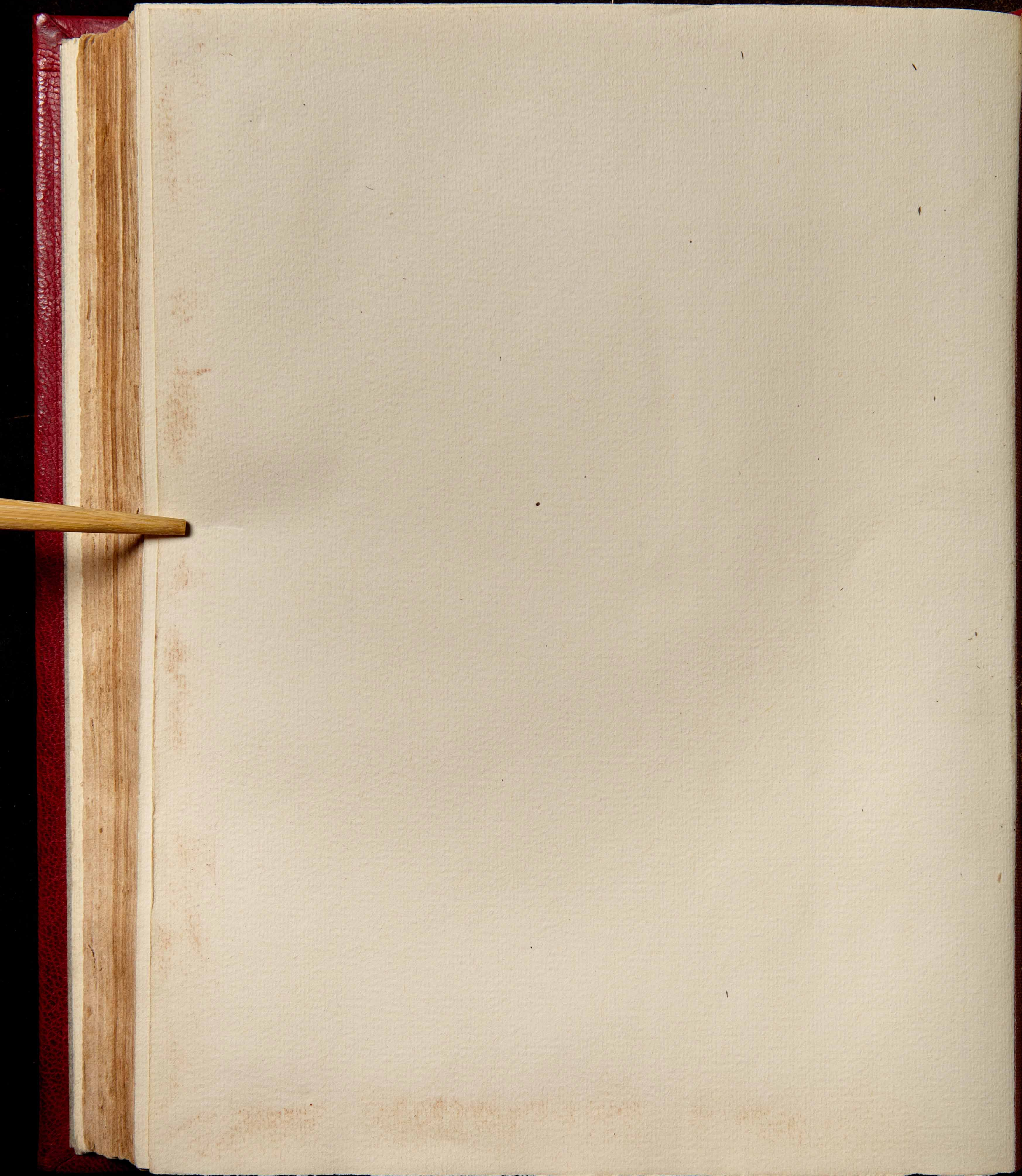

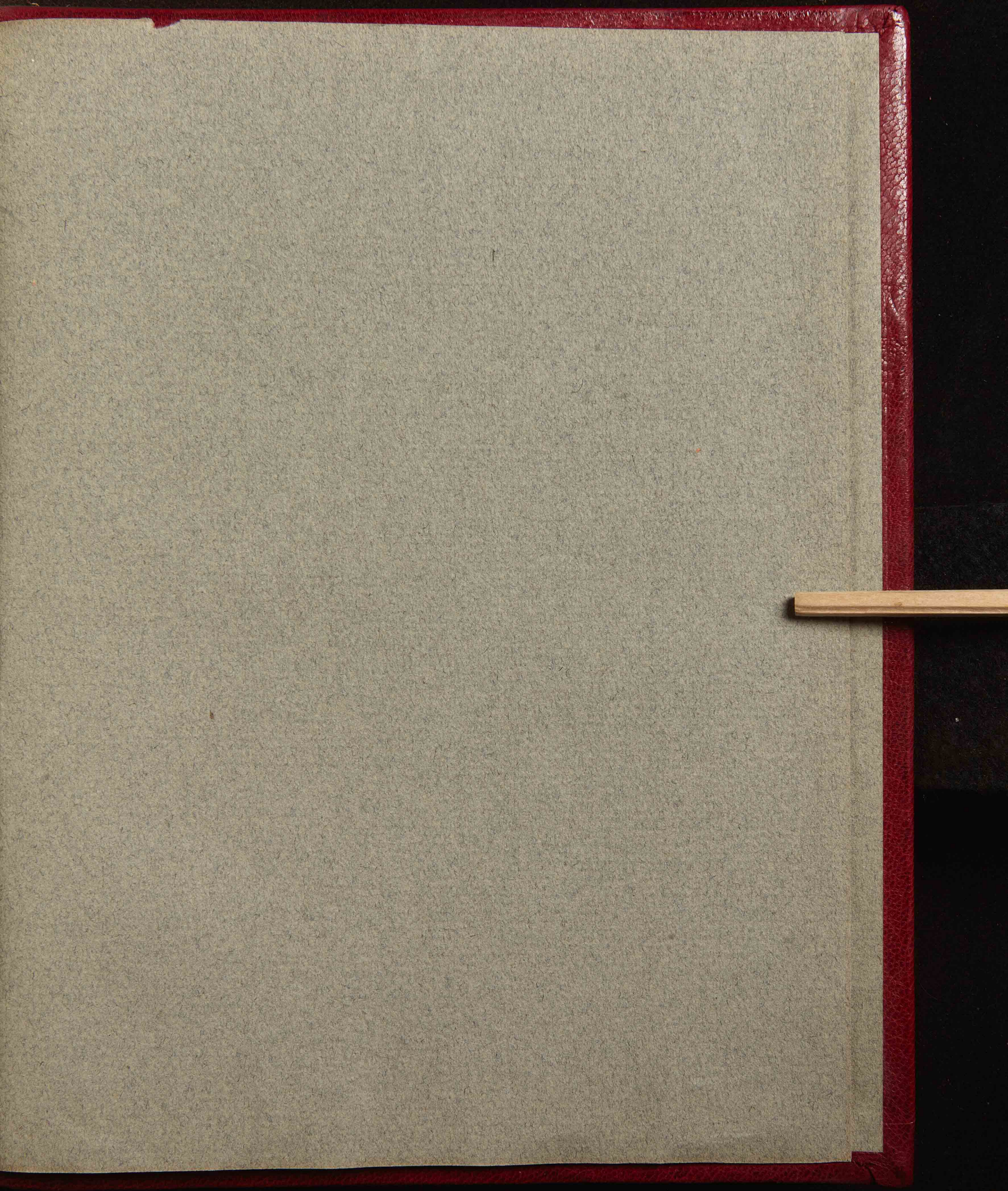

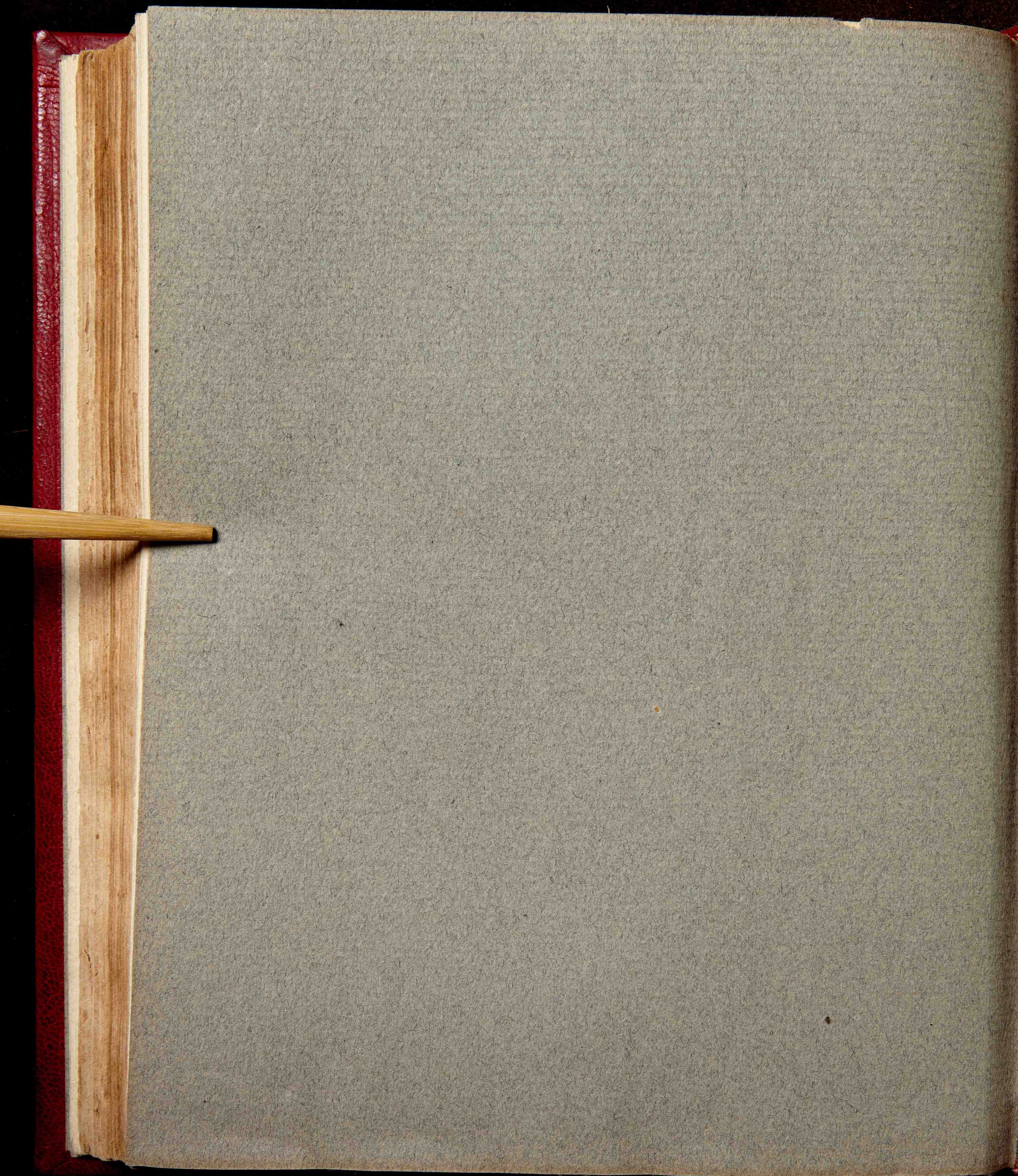

Catalogue, n° 203
Cote 281

